

- Ako tražite
ljubav, kraljevstvo duha i mir;
- ako čeznete
za bogom, Kristom i Svjetlom;
- ako dvojite
o zlu, tami i bolu;
- ako vas muče
strahovi, sumnje i smrt;
- ako želite slaviti
svečanost života: stvaranje, radost, obilje i
ispunjenje;
- ako se pitate
kako da učinite boljim vaš brak, obitelj,
spolnost;
- ako brinete
o opstanku planete, o ratu, lošim vladama,
zlostavljanju djece, ljudi i svih bića;
- ako sumnjate
u evoluciju, reinkarnaciju, karmu i vječnost

– ovo je knjiga za vas!

Duhovne poruke bića koje se zove **EMANUEL** jasno i toplo govore nam o putovima razumijevanja svijeta oko nas.

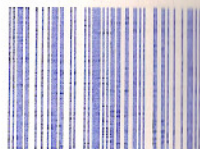
Nadahnuti prijevod Maje Roje i Dunje Rogić pružit će vam pun poetski i duhovni doživljaj uz mnogo novih saznanja važnih za vaš život.

UREDNIK

ISBN 953-6216-18-3

1000 CVJETOVA

9 789536 216185

EMANUEL

Rodegast / Stanton:

Pat Rodegast / Judith Stanton

EMANUEL

Duhovne poruke

1000 CVJETOVA

BIBLIOTEKA

1000 CVJETOVA

Uredio: VLADIMIR JAKOLIĆ, prof.

Pat Rodegast, Judith Stanton:

EMANUEL – Duhovne poruke

V.B.Z., d.o.o., 41010 Zagreb Dračevićka 12

Tel./faks: 01/734-627; tel./faks: 01/734-361

Za nakladnika: Boško Zatezalo

Oprema: Vladimir Jakolić, prof.

Tisak: Čvorak d.o.o., Zagreb

Naklada: 1000 primjeraka

1995.

Pat Rodegast / Judith Stanton

EMANUEL

Duhovne poruke

S engleskoga prevele:

Maja Novak – Roje

i Dunja Rogić

ISBN 953-6216-18-3

ZAGREB

Naslov izvornika:
EMANUEL'S BOOK I
by Pat Rodegast and Judith Stanton.
Copyright © 1985 by Pat Rodegast.

Posvećeno
slici koju svaka duša nosi
unutar vlastite ljudske svijesti
i sjećanja
na Svjetlo koje ga slijedi,
na Biće kojim žudi postati
i na Istinu
što već jest.

U Božjem Planu nijedna duša nije sama.
Ni jedna duša ne biva izgubljenom.

Nacionalna i sveučilišna biblioteka, Zagreb
CIP - Katalogizacija u publikaciji

UDK 244

RODEGAST, Pat

Emanuel : duhovne poruke / Pat
Rodegast, Judith Stanton ; prevela Maja
Novak-Roje ... [et al.]. - Zagreb :
V.B.Z., 1995. - 278 str. 20 cm.
- (Biblioteka 1000 cvjetova)
Prijevod djela: Emanuel's book.
- Stihovi.

ISBN 953-6216-18-3

1. Stanton, Judith

950317006

ISBN 953-6216-18-3

SADRŽAJ

Prolog	9
Uvod: Moj prijatelj Emanuel	11
Život s Emanuelom	17
1. Pregled ljudske avanture	21
2. Bog, Svjetlo, Krist, Pad	47
3. Ljubav	65
4. Put: zadatak, učitelji, praksa	73
5. Kraljevstva duha	89
6. Dvojnost: zlo, tama, bol	101
7. Ususret nesavršenosti: strah, sumnja i još poneki kamen smutnje	115
<u>8. Svečanost života: stvaranje, radost, obilje, ispunjenje</u>	137
9. Put: evolucija, reinkarnacija, karma, vječnost	155
10. Bolest i liječenje	175
11. Smrt	187
12. Međusobni odnos: brak i razvod, obitelj, spolnost	209
13. Pitanja ovog vremena i prostora: opstanak planete, rat, vlada, pobačaj, zlostavljenje djece, holokaust	231
14. Dalje od planete Zemlje	249
15. Rječnik	263
16. Okus potpune slobode i mira	267
Epilog	278

PROLOG

Emanuel

*Pokloni koje vam želim dati
moja su najdublja ljubav,
sigurnost istine,
mudrost svemira
i stvarnost Boga.*

Uz ova saznanja, ništa vas neće zastrašiti.
Srca će vas odvesti
ravno do odredišta,
Kući.

Znam da postoje zbunjenost i sumnja
i naizgled kaos.
Ne možete li vidjeti
da se ispod ovih površinskih sjena
nalazi vječno Svjetlo?

Zemaljska ravan
nije ni početak ni kraj
vašeg postojanja.
To je jednostavno korak, učionica.

Prijatelji moji, dozvolite mi
da vas uvjerim kako ste čvrsto
usadeni u vječnost,
kakvim sjajem
možete obasjati vlastiti fizički svijet,
kako je sve to moguće
i kako je prekrasno
sročan Plan.

UVOD: MOJ PRIJATELJ EMANUEL

Spiritualni tekstovi uvijek nanovo potiču čovjeka da traži društvo svetih, onih čiji je život posvećen Bogu. Ja sam spreman priznati svoju ovisnost o takvim bićima jer u njima vidim odraz vlastitih spiritualnih aspekata, onih istih koji su u svakodnevnom životu tako često prekriveni "ovim" i "onim".

Moj Guru, Nem Karoli Baba, hrabrio me je da primam učenja bilo gdje da ih nalazim a zatim da slijedim intuiciju u razlikovanju onih korisnih od beskorisnih ili potencijalno opasnih.

Njegova podrška omogućila mi je široko otvaranje prema mnogim tradicijama. Iz pisane riječi Lao Tsea, Buddhe, Trećeg kineskog patrijarha, Krista, Kabira, Ramane Maharšija, Baal Shem Tova, Ramakrišne, Id, ili daršana takvih plemenitih duša kao što su Djeda Joea iz Taos Puebla, Anande Mayee Ma, Kalu Rimpoche iz Hargyu Tibetan Sekte, Oca Demasisusa Benediktinca, Lame Govinde, Sayadaw U Pandita terevdanca itd, mnogo sam naučio.

Terevadan budisti ove glasove suosjećajne mudrosti nazivaju "Kalayan Mita" ili Duhovni Prijatelji, tj. bića koja su izvor vodstva i podrške na spiritualnom putovanju.

Za mene je Emanuel još jedan od njih. Čast mi je predstaviti ga i podijeliti s vama njegova učenja.

Na njujorškoj radiostanici WBAI čuo sam Pat Rodegast kako govori o porukama duhovnog bića kojeg je nazivala Emanuel. Mogla ga je po volji dozvati kroz meditaciju i jasno ga čuti dok ostali oko nje to nisu mogli. Na svako pitanje koja je postavila voditeljica emisije, Pat je prenijela njegov odgovor.

Slušajući tu radioemisiju jako me se dojmio njegov šarm, staromodna ugladenost, humor i rječitost, direktnost i činjenica da su njegovi odgovori pobudili intuitivnu Istinu u meni. Do kraja emisije nametnula su mi se brojna pitanja opće i osobne naravi pa sam zamolio

Judith Stanton koja me je predstavila kroz taj program da pokuša organizirati intervju s Pat i Emanuelom.

Razgovor je održan u mirnoj meditativnoj prostoriji s pogledom na vrt. Razgovor smo snimali na magnetofon.

Nisam imao dojam da je Emanuel "opsjeo" Pat. Prije bi se moglo reći da je ona ostala ono što jest, svojevolumno prenoseći Emanuelove riječi na takav način, da je bilo vidljivo da prema Emanuelu goji opuštenu, lagano i vrlo ugodno prijateljstvo. Razlike među njima bile su sasvim očite. U prvom redu postojale su značajne razlike u strukturi rečenica, lingvističkih klišeja i izbora riječi. Na finijem nivou postojale su i razlike u vibraciji. Na početku gotovo da i nisam primijetio tu finu razliku ali u kasnijim razgovorima taj vibratorni prostor poprimio je za mene jednako duboki značaj kao i Emanuelove riječi.

U tom razgovoru Pat je rekla: "Vidim da si vrlo angažiran u igranju ove igre. Osjećam da si jako uzbuđen. Nadvio si se nad stol u posvećenoj koncentraciji". Zatim je rekla, "Emanuele pomoz mi...". Na to je Emanuel odgovorio: "Ti se jako veseliš životu, igri života. To ne znači da ga potcjenjuješ. Radi se o karizmatičkom uzbuđenju". Nasmijao sam se pošto sam se prisjetio koliko sam puta citirao Lea iz Hesseovog "Putovanja na Istok", kada kaže: "Zar ne vidite da je upravo to ono što život jest... prekrasna igra."

Zatim je Pat rekla: "Ali ja u toj igri ne vidim protivnika...". Na to je Emanuel dodao: "On je odavno prepoznao protivnika i uklonio ga tako da ga je prihvatio u svoje biće kao manifestaciju sebe samog."

Ali usprkos točnom Emanuelovom opažanju, nisam dugo likovao. Emanuel je ubrzo ukazao da nisam pomirio snage unutar sebe i da sam još uvijek praćen podvojenošću božanskog i ljudskog i pun strahova od ljudskog. "Božansko je u svemu; da bi se našlo Božansko treba raditi s onim što je pri ruci... U glini od koje je načinjen vrč leži Istina Boga.

Uvjeravao me je da su moje ljudske želje dio mog duhovnog puta i da ću kroz njih a ne unatoč njima naći Boga.

Trebalo je proći neko vrijeme prije nego što sam se prilagodio na način Emanuelovog razgovora jer on mi se nije obraćao kao egu, već

kao bratskoj duši. Na kraju on sebe nije identificirao u određenom prostoru i vremenu pa tako nije ni mene. Taj način je u početku izgledao neobičnim i ja sam ga pokušao prevesti u ego oblik pretstavljajući da mi je on govorio kao psihološkom biću koje se pokušava probuditi. Ali kako sam se predavao u identitet duše koja prolazi kroz inkarnacije, razgovor je postajao sve jasniji a taj neobični način obraćanja dobio je značenje oslobađajućeg faktora.

S vremenom postalo je ugodno družiti se s Emanuelom kao bratskom dušom i zaboravio sam na, za mene, neobičnu činjenicu da govorim s nekim tko nije utjelovljen u fizičku realnost toliko blisku mojim čulima.

S vremena na vrijeme neki su od vas špekulirali "tko" i "gdje" je on. Emanuelu nije bilo stalo do zadovoljenja naše dokone znatiželje i nudio nam je samo nagovještaje.

Ramakrišna, veliki indijski svetac, rekao je o duhovnom prijenosu: "Kada cvijet procvjeta, pčela dolazi nepozvana". Svakako, to je bio slučaj s Emanuelom. U posljednjih nekoliko godina broj ljudi koji traže razgovor s Emanuelom toliko je narastao da su se mnoga pitanja ponavljala. Zato su Pat i Judith pokušale svrstati odgovore i najčešća pitanja. Na taj je način nastala ova knjiga. S vremenom, uvidjeli smo poželjnost proširenja dometa skupljenog materijala. Zbog toga smo upitali Emanuela bi li htio odgovarati na niz pitanja pripremljenih za knjigu. Bio je oduševljen da može sudjelovati, ističući da je upravo to ono zbog čega je ovdje.

Počeli smo s nizom susreta. Osim Pat i Judith, tu je bio Roland, ja i naravno Emanuel. Ti su susreti bili radost. Mogućnost istraživanja shvatljivog i neshvatljivog na duhovnom putovanju s Emanuelom donijela je jasnoću koja nam je pomogla da odagnamo zbunjenost, koja nas je povremeno progonila. Međutim, radost nije dolazila samo iz riječi već iz osjećajima nabijene, gotovo iscjeljujuće tišine koja bi ispunila prostoriju i sjedinila srca. Uvijek iznova izgledalo je da nas Emanuel potiče da se zaputimo dalje od intelekta, u tišini vlastite intuicije gdje nestaje razdvojenost, a znanje ustupa mjesto mudrosti.

Ova ravnoteža riječi, tišine, oblika i bezobličja, odnosa i Jednote koja nadilazi odnos bila je integralni dio učenja i donijela nam je takvu radost da smo potražili način realizacije ove knjige koja vam može pomoći da nadidete riječi i uronite u razmišljanje. Zato smo uz riječi

koristili i prostor, kojim vas upućujemo da čitanje izmjenjujete s tim meditativnim razmišljanjem.

Često su mi na predavanjima postavljali pitanje da li stvarno vjerujem da je Emanuel biće odvojeno od Pat. Za samu Pat ta dilema uopće nije postojala jer ga je ona osjećala kao odvojeno biće kao i svakog drugog oko sebe. S mog stajališta profesionalnog psihologa dozvoljavam mogućnost da je Emanuel dublji dio Pat. Ali na kraju, kakvu razliku to uopće predstavlja? Iako Emanuela doživljavam kao osobu različitu od Pat u jezičnom stilu, osobnosti i vibraciji, mislim da je bitna mudrost koju nam Emanuel predaje kao suštinski duhovni prijatelj. Kao što je Ramana Maharši, veliki indijski svetac rekao: “Bog, Guru i Jastvo su Jedno.” Zato vidim Emanuela kao ogledalo u kojem se ne ogleda samo Patina viša svijest nego Jastvo svih nas.

Konačno, Emanuel često ponavlja da vjerujemo samo onim učenjima, pa i njegovima, koje intuitivno osjećamo točnim, pa je za mene upravo taj pristup konačan kriterij. Kozmologija i metafizika nemaju nikakvu iskustvenu niti znanstvenu osnovu, pa je konačna prosudba u našem najdubljem biću.

Emanuelovo prijateljstvo produbilo je moju vjeru u Duh, a njegovi mi primjeri često pomažu kada na predavanjima objašnjavam dharmu.

Evo nekih tema u kojima mi je Emanuel pomogao da procijenim vlastito intuitivno razumijevanje.

1. Emanuel ni najmanje nije zastrašen mrakom, negativnošću, zloćom ili grijehom, tim strašilima ljudskog roda. On ih označava kao neophodne dijelove inkarnacijskih krugova. Ne radi se o pogreškama koje odražavaju manjak duhovnosti ili zalaganja. Život trebamo sagledati kao učionicu, a ne kao zatvor, ne kao bitku već kao ples.

2. On nanovo ponavlja da se nemamo čega bojati u tami života ili smrti. Zbrka, kaos, sumnja i kriza, srdžba, očaj i bol., odlične su situacije za rast. Emanuel nas potiče da zagledamo u vlastite strahove i unutrašnji mrak kao na način kojim nam um iskrivljuje Svjetlo. On je nepokolebljiv u uvjerenju da su Svjetlost i Ljubav korijeni svemira i da svako iskustvo može pomoći u obnavljanju spoznaje te činjenice.

3. Emanuel naša životna iskustva naziva rezultatima našeg stvaralačkog izbora. Tvrdi, da smo mi i stvaratelj i stvoreno (duša naspram tijela, osobnosti). Ohrabruje nas da prihvatimo odgovornost za naše ostvarenje. Čineći tako oslobadamo se osjećaja žrtve koji proizlazi iz identifikacije samo sa stvorenim.

4. Emanuel ne zagovara odricanje od bilo čega ljudskog. Sasvim suprotno, on nas ohrabruje da vlastitu ljudskost (želje, vezanost) promatramo kao puteve do Božje Istine! Upozorava nas da ne tražimo istine dalje od života samog. Upozorava nas da se Istina može naći i dok se smijemo do suza ili promatramo mače u igri.

5. Bivajući s Emanuelom počinjemo cijeniti ogromni evolucijski kontekst u kojem živimo vlastite živote. Promatramo sebe same u širem tkanju kao dio kreativnog pulsa što je Bog sam, kreativnost koja nas vodi u mrak opsjene odvojenosti i zatim natrag u Jednotu. U svakom času mi smo na pravom mjestu našeg puta. Kako Emanuel naglašava: “Ono što si sada nužno je korak da bi postao ono što ćeš biti.” A ono što ćemo biti nije nužno da bude u ljudskom obličju. On nas podsjeća da ljudska inkarnacija nije niti početak niti kraj našeg puta buđenja Svijesti u dušama.

6. Uvijek nanovo Emanuel ponavlja kako je tama proizvod našeg razuma. On nam savjetuje da prevlast prosuđivačkog, diskriminativnog i polarizirajućeg razuma mora ustupiti mjesto našem srcu i intuiciji ukoliko želimo steći više znanje. “Srce poznaje dušu bolje negoli um.”

7. Što se tiče planete i njene ekologije, Emanuel sugerira da ona prolazi mijenu puno dublje naravi nego što na prvi pogled uvidamo. Taj širi koncept sadržava također kaos i manjak svijesti u svjetskoj situaciji koja nas sada zaokuplja. Većinu političara opisuje kao djecu koja “ne znaju za bolje”. Oni boluju od društvenog raka koji u stanovitoj mjeri postoji u svakom od nas... naime vjerovanje da je nasilje, rođeno od pohlepe koja je opet nastala iz straha, jače od ljubavi. U ovom bolesnom vjerovanju ranjivost i samilost shvaćeni su kao slabost i opasnost. Emanuel smatra da su ljudi arogantni ako misle da svijet mogu okončati po svojoj volji. On kaže, “Škola se ne može raspustiti tako brzo. Zvono još neće zazvoniti.” Upozorava nas da ne peremo ruke u odnosu na Zemlju i kaže, “Još mnogo dobrih godina je preostalo.”

8. Emanuel naširoko govori o smrti iz jedne osvježavajuće perspektive onostranosti. On naglašava da je umiranje (kako i kada) jednako tako dio plana duše u određenoj inkarnaciji, kao i bilo koje drugo životno iskustvo. Ukazuje na osjećaj olakšavanja u trenutku smrti. Kaže da je to poput "skidanja tijesnih cipela" ili "izlaženja iz zagušljive prostorije". Kaže, "Postoji nešto posebno osvježavajuće i poučno u vezi sa smrću" i uvjerava nas da tada nama vlada osjećaj potpune sigurnosti. Dok govori o iskustvu nakon smrti, kaže da se razlika između duša koja se odražava u individualnim razlikama njihovih životnih inkarnacija nastavlja odražavati u različitim iskustvima nakon smrti. Njegove primjedbe daju smisao mnogim međusobno različitim izvještajima o tome kako je "na drugoj strani".

9. Emanuel govori i o mnogim drugim temama kao što su spolnost, pobačaj, međuljudski odnosi, istina, religije i ratovi, vanzemaljska bića itd. U vezi s tim postoji mnogo nejasnoća, a on ih objašnjava lako i s jasnoćom koja donosi konstruktivnu perspektivu.

U svemu ovom uistinu nema ništa novog. Sve je to rečeno već i prije u mističnoj literaturi. Emanuel to i naglašava kada nam kaže da nema potrebe za novim učenjima. Imamo već sve što nam treba. Usprkos tome što je sve rečeno već i prije, ove istine trebamo čuti uvijek nanovo i to u kontekstu svog vremena. Emanuel to čini vrlo dobro, te se nadam da će postati vaš duhovni prijatelj kao što je postao i moj.

S ljubavlju
Ram Dass

ŽIVOT S EMANUELOM

Htjela bi podijeliti s vama kako izgleda živjeti s Emanuelom.

Prije 14 godina, za vrijeme mojih transcendentnih meditacija, ometale su me unutarnje vizije koje su se nastavljale usprkos mojim nastojanjima da ih potisnem. Na koncu sam odlučila da im dam prostor i baš kao u romantičnom romanu, od tog časa sve se promijenilo u mom životu. U početku sam mislila da haluciniram i to me jako plašilo. Zato sam željela saznati što drugi misle o tome. Mnogo sam čitala i pohađala predavanja koja su mogla biti u vezi s ovakvim iskustvom. Išla sam i na psihoterapiju, pridružila se duhovnoj zajednici i kolebala između prihvatanja i otpora, uživanja i negiranja tog iskustva. S vremenom kroz moje traženje, pojašnjavanje i stvaranje naviklosti na to, zbrka u vezi ovih vizija ustupila je mjesto ugodi, oduševljenju i čak uživanju.

Za vrijeme ovog istraživanja postala sam svjesna kako je strah bio snažna sila u mom životu. Bezimeni strah, najvećim dijelom strah od toliko mnogo stvari, uključujući na prvom mjestu vizije. Ali jednom kada sam se sprijateljila s njima, počela sam u njima tražiti vodstvo za olakšavanje mojih drugih strahova. Na primjer, letenje avionom uvijek me plašilo. Činilo mi se zaista značajnim da sad kad sam otvorena (im vizionarskim iskustvima naročito onima koje uključuju Emanuela i kad sam se uskladila s njihovom mudrošću mogu zaista uživati u čitavom letu avionom. Sada vidim da je ono što me u početku odvelo u meditaciju i u istraživanje tih vizija bio strah ali isto tako i hrabrost da ga prevladam. Imala sam snažnu želju da dokažem svojoj djeci a i djetetu unutar sebe da je svijet siguran. Nisam željela da moja djeca budu uplašena kao ja. To može izgledati kao čudan poticaj za otvaranje spiritualnih vrata ali je bilo djelotvorno. To me je gurnulo na duhovno putovanje tijekom kojeg su se moji strahovi umanjivali. Sada sa zahvalnošću mogu reći da je svemir siguran kao što to mogu i danas već odrasla moja djeca.

Kako su se moje strepnje povlačile, tako je ljubav zauzimala njihovo mjesto. Prvi put kada sam vidjela Emanuela, dvije godine nakon početnog vizuelnog prodora, izgledao je baš kao i sada, kao biće od zlatnog Svjetla. Na početku izgledalo je kao da stoji s desna unutar mog vidokruga ali ne dominantno. Postepeno se micao sve više i više

prema središtu tako da je kroz tjedan dana stajao jasno meni nasuprot. Upitala sam ga tko je. "Ja sam Emanuel.", odgovorio je. "Hoćeš li se družiti sa mnom?", upitala sam. Njegov odgovor je bio jednostavno "da". Tako je započeo naš zajednički rad.

U početku sam jednostavno uživala sjedeći u meditaciji i bivajući s njim, jer vidite, najvažnija stvar nije što vidim ili čujem, već kako osjećam. Od trenutka kada se pojavio osjetila sam ljubav koja je izgledala nepoznata mom ljudskom iskustvu ali ipak bliska i poznata – jedna od onih stvari koje se ne mogu prenijeti riječima.

Budući da je Emanuel bio tako ugodan sa mnom, nije bilo teško vjerovati mu. Ono što je bilo teško, jest vjerovati u sve što se desilo kao rezultat tih susreta, intimni susreti, radionice, predavanja, putovanja svijetom, ova knjiga. Sve mnogo dalje od mog svjesnog poimanja ili čak mogućnosti, onakvom kakvom sam doživljavala samu sebe. Međutim, što više kažem "da" onom što je ponuđeno, to više taj "da" postaje mudrost. Vjerovati i teći zajedno s tim, posebna je radost kad smo u mogućnosti da je dozvolimo. Nagrade stižu smjesta i bez greške. Osjećaj dubokog mira i veselja što mi iznova pomaže u vjerovanju. Rezultat tog vjerovanja je pozitivno, prema gore spiralno kretanje u mom životu.

Trebalo mi je 12 godina da u potpunosti shvatim da će Emanuel biti tu kad se ja otvorim za njega. Kako mi je objasnio, nije on taj koji napušta kontakt, već sam to ja. Da bih mogla živjeti život morala sam uravnotežiti dvije naizgled odvojene stvarnosti. Konačno sam shvatila da je moja zadaća da smjestim sve stvari u sadašnjost ljubavi. Radim na tome. Moja iskustva s Emanuelom potiču me da se razvijem kao osoba, da bih mogla održati takav odnos ljubavi sa svijetom cijelo vrijeme.

Mnogi me ljudi pitaju tko je Emanuel. Još uvijek točno ne znam. Jesmo li bili zajedno u prošlim životima? On kaže da jesmo. Hoćemo li biti zajedno kada napustim ovaj fizički svijet? Apsolutno, on obećaje. Je li on dio mog višeg ja? Možda, jer mi smo svi dio jedan drugoga i višeg jedinstva. Sve što mogu reći sa sigurnošću jest da osjećam duboko blaženstvo kada sam povezana s tim svjetlom, a to mi opet omogućuje da potpuno vjerujem u krasotu svega što jest. Postoje

trenuci u našim seansama kad sam u mogućnosti da osobno osjetim sveobuhvatnu ljubav koju on donosi. To nije samo vizija ili samo intelekt već nešto daleko dublje i apsolutno. Također mi je dugo trebalo da konačno povjerujem da me neće iskoristavati niti spiritualni niti ljudski svijet. Morala sam naučiti da kažem "ne" kada sam previše pospana, rastresena ili osobno previše vezana ili pak udaljena da slijedim ono što bih u drugim okolnostima prihvatila.

Emanuel je donio i druga blaga: divne ljude koje upoznajem, zajednički rad na ovoj knjizi i zlatnu nit koja je povezala sve ovo zajedno, moju prijateljicu iz davnine, Judith Stanton. Bez nje ne bih nikad upoznala Ram Dassa niti započela moja putovanja i radionice. Niti bih imala potrebnu sposobnost niti smjelost da uopće započnem ovu knjigu. Zato sam mu neizmjerljivo zahvalna. Ali najveći blagoslov koji ona donosi je spoznaja da Božji anđeo može nositi traperice i majicu, voziti kombi i može se odlikovati uvrnutim humorom i ludim avanturama a da još uvijek ispunjava Plan Spasenja.

Tako je svaki korak puta donio učenje na prekrasan način. Moj je zadatak da budem otvorena, da dozvolim prijem onog što je potrebno za moj vlastiti rast. Naučila sam da slušamo srcima, a ne ušima. Razumijemo intuicijom, a ne umom.

Dakle, nudim vam svog najdražeg i najmudrijeg Apsolutnog prijatelja Emanuela. Činim to s više ponosa, ljubavi i zahvalnosti, nego što to mogu izraziti na bilo koji način. Na sljedećim stranicama on govori sam za sebe.

Pat Rodegast

1

PREGLED

LJUDSKE AVANTURE

*Svrha života je istraživanje.
Avantura. Učenje. Zadovoljstvo.
Još jedan korak prema domu.*

*Fizička tijela su poput
svemirskih odijela.*

Vaša fizička tijela
mogu biti simboli vaših ograničenja,
krajnje boli i smrti,
iznenadjujućih i uzemirujućih potreba
i neočekivane trivijalnosti
koja ne poznaje granica opadanja.
Ili mogu biti shvaćena kao izabrana sredstva
koja duše nastanjuju
jer, poput svemirskih odijela,
tu gdje jeste ona su potrebna.

***U SVOJOJ LJUDSKOSTI
NAUČIT ĆETE
PREPOZNATI SVOJE BOŽANSKO.***

Duhovno i ljudsko moraju ići ruku pod ruku,
inače duhovno nema osnovu
na kojoj može počivati.

Svi smo mi jedno.
Naša je jedna stvarnost,
jedna energija, jedno opažanje.
Um ne može shvatiti ovu činjenicu
ili je prihvatiti bez borbe
ali srce žudi za njenim spoznavanjem.
Nije li svrha života
znati da pripadate,
da ste sigurni i vječni,
znati da u vašoj duhovnoj stvarnosti
već jeste jedno sa Bogom.

Ljudsko stanje nije antiteza neba.
To je ponovno očitavanje, u ograničenoj viziji,
objelodanjeno u fizičkoj formi.
Ne postoji ništa u ljudskom iskustvu
čega nema u duhovnom.

Zato je ljudsko stanje blagoslovljeno.
Ono je ogledalo, vjerna kopija
duhovne situacije.

Božansko je u svemu
i da bi se ono našlo
mora se raditi s onim
što je pri ruci.
Odbaciti prašinu
znači staviti u pitanje božansku
energiju koja ga je stvorila.

VAŠ TEKST JE ZAVRŠEN.

Sve je ovdje. Nema ničeg više
što bi čovječanstvo trebalo čuti
da bi raslo.

Neće biti novih učenja,
jer su nepotrebna.

Što mi u duhovnom treba da činimo,
jest da vam ukažemo
na ono što je već dano.

Vi živite u univerzumu koji voli.
Sve snage su ovdje da vam dadu podršku,
da vas podupru.

Mi vam se neopisivo divimo.
Oni od nas koji su bili ljudi
dobro znaju koliko hrabrosti
treba za to.

LJUDSKA ISKUSTVA SU VANJSKI SIMBOLI ONOGA ŠTO DUŠA ŽELI ZNATI.

Svaka duša ulazi u
tjelesno simboliziranu stvarnost
vlastitog svjesnog otpora unutar njem Svjetlu.
Zato kad iskušavate svoj ljudski život,
vidite ga kao vanjsku manifestaciju čežnje
i također kao negaciju te čežnje.
Svaka duša koja se inkarnira
nosi sobom negativitet,
inače se ne bi ni rodila.

Kada ulazite u ljudski život
ulazite u neistinito opažanje.
To je ono što istočnjačke tradicije
nazivaju opsjenom.
Ako postupate s opsjenom kao s istinom
možete postati ogorčeni, uplašeni i bolesni.

Umjesto toga, dođite u život preuzimajući perspektivu
stvaratelja tog života
i shvatite ga kao
čudesno i vrijedno iskustvo učenja.
*U svakoj situaciji možete otkriti
da ste poput grnčara koji oblikuje glinu,
a u vanjskoj zbilji svoga ostvarenja
možete vidjeti ozrcaljenu sliku
svoje nutrine.*

**SVI STE VI NA PUTU SAMOODGOVORNOSTI
OD TRENUTKA KADA SE ODLUČITE REINKARNIRATI
DO VREMENA KADA DUŠA ODLUČI DA JOJ JE
DOVOLJNO I IZABERE OTIĆI.**

Vi ste odgovorni
ne samo za vaše postupke iz dana u dan,
već i za samu činjenicu vašeg postojanja,
što proširuje vaše sudjelovanje
i dalje od granica začeca i smrti.

**SVAKI OD VAS
JE DIO BOGA
GOVOREĆI, "JA ĆU STVARATI".**

Nemoguće je sjetiti se
na kojoj točki vašeg postojanja
vi, kao dio Boga,
odlučiste postati čovjekom.

Samoostvarenje je ostvarenje boga.

Božje ne može biti postavljeno
iznad ljudskog.
Ono *jest* ljudsko.
Nema odjeljivanja.
Znaj sebe i znat ćeš Boga.

**BUDUĆI DA JE VAŠA OSNOVNA SUŠTINA
BOŽJA ENERGIJA,
KOJA JE STVARANJE,
VI STVARATE.**

Vi ste stvaratelji.
Vi ste ostvarenje.

Vi stvarate svoja iskrivljenja
i vi stvarate svoje istine.
Tako učite.

Izabrali ste sredinu djetinjstva
koja je bila najbolji poticaj
za uvid u ona iskrivljenja
na kojima ste izabrali raditi
u ovom životu.
To je remek djelo planiranja,
konstrukcije i taktike,
što ste ugradili u oblikujući svoje tijelo
svoj um i svoje osjećaje.
Vjerujte u mudrost vaše duše
koja je izabrala okolnosti djetinjstva
da bi oblikovala vaš pojam života.

VI STE STVARATELJI SVOJE PLANETE KAO I SVOGA ŽIVOTA.

Ovo je planeta izbora,
gdje možete vidjeti i tamu i svjetlo
i imate slobodu biranja.

Povišena svjesnost
je u mnogome nedjeljiv dio
ozdravljenja vaše planete.

Vaš svijet je u fizičkoj krizi,
ali što je kriza?
Proces učenja.

Vjerujte u svoje bližnje.
Može ih se obrazovati.

U SVOJ SVOJOJ SUŠTINI VI STE VEĆ CJELOVITI.

U široj, sveokružujućoj zbilji,
vi, sve drage duše u fizičkim tijelima,
još uvijek ste sigurno povezani
sa Božanskim Zakonima ravnoteže,
istine i jedinstva.

ZAŠTO SMO OVDJE?

Jer u toku evolucije duše
ponovo prema Jednoti
vi ste se zaustavili na ovoj razini svijesti
da se sjetite tko ste.

Zašto biste inače
došli ponovo u ljudski oblik
ako ne radi toga-
da podsjetite one dijelove vas samih
koji su zaboravili svoj cilj,
koji su posustali, izgubljeni i obmanuti
u vanjskom širenju svojeg otkrića,
koji su se našli prividno odrezani,
bez puta Kući ?

Zaupitajte se često u svojim životima
"Što sam zaboravio?" Kada ste u boli,
"Što je to čega se ne sjećam ?"
Kada se osjetite izgubljeni,
"Gdje sam ostavio svoj pravi identitet ?"
To je potreban korak, dragi moji.
To je velika i veličanstvena učionica.
I upravo tu pripada vaša svijest.
Da nije tako ne biste bili ovdje.

Ja sam ovdje da vas usmjerim Kući.

OVO JE UČIONICA OPSJENE.

Ne pridajte trajnu zbiljnost
privremenim stvarima.

Kada jednom naučite ono zbog čega ste došli,
opsjena se može ostaviti.
Kada ostavljate svoje "knjige" za sobom,
nastojte da budu u što je moguće boljem stanju
za upotrebu narednom razredu.
Znajući svrhu te opsjene
dajmo joj poštovanje.
Sve je potpuno jasno na kraju.

KAKO ŽELJA ZA VRAĆANJEM SVJETLU RASTE, DUŠA ZNA GDJE JOŠ UVIJEK POSTOJI OTPOR I PREUZIMA ODGOVORNOST ZA ISTRAŽIVANJE TOG OTPORA.

Božanski zakoni štite one
sa manjom svjesnošću
ne dajući im više izbora, više odgovornosti
od one s kojom se mogu nositi.
Zakon sličnosti stavlja
ljudsku fizički iskazanu zbilju
na uskladivu razinu svijesti.

Čovjek ne ide iz prvog razreda u srednju školu,
već po stupnjevima.
Kako svijest istražuje i stvara sebe
ide polako stepenicama svjesnosti.
Nije tako da
netko iz dubokog mraka i neznanja
odjednom izroni u bliješteće Svjetlo
i punu odgovornost
dok se uzdiže iz fizičkog tijela.
To bi bilo protiv Božanskog sporazuma o svijesti
koja stvara svoju vlastitu stvarnost.

**POSTOJE MNOGE RAZINE ISTINE.
SVE ONE DOPRINOSU
VAŠOJ POTPUNOJ SVJESNOSTI.**

Slijedite svaku nit u njenoj razini percepcije
i ne dajte se zbuniti povezanošću naoko oprečnih okolnosti.
Na kraju, te dvojnosti će se shvatiti
kao neophodni dijelovi cjeline.

Pa ipak, baš u toj opsjeni
leži sjeme vaše istine.
Kad istražujete bol u svom životu
i prihvatite bol kao svoje vlastito djelo
vodite se izravno u opsjenu,
u tamu u vama samima.

Kroz razumijevanje
i preuzimanje pune odgovornosti za tu tamu,
postajete sposobni
rasplesti čvor tog područja
i dovesti ga natrag
u tok života, u istinu.

VAŠA ISTINA JE VAŠA MOĆ.

Istina je najveće oslobađajuće otkriće
koje možete postići.

Biti oslobođen straha od smrti,
biti oslobođen nepovjerenja, ograničenja,
biti slobodan da budeš onaj koji istinski jesi,
to su darovi koje ćete primiti
kad platite cijenu introspekcije i poštenja.

Ljudski život je najteža učionica
sve dok ne naučite jednostavnu činjenicu
da je vaša istina vaša moć,
vaš spas, vaše ispunjenje,
vaša svrha i vaš put.
kad jednom istinski povjerujete u to
život postaje veseo vrt, pun plodova,
kakvim je i zamišljen.

**RADOST JE ZVUK
KOJI ODJEKUJE SVEMIROM.**

Vi čujete taj zvuk
kada sagledate vaše napore
kao krivo shvaćene.
Tada se sve zbrke,
posebice ljudsko stanje
u svom najboljem i najlošijem obliku,
vide kao opsjenarsko djelo
svijesti duše
tražeći Jednotu
koju već ima.

**SLOBODA NIJE OPSJENA.
SLOBODA JE PRIRODAN NAČIN POSTOJANJA.
ONA JE VAŠE PRAVO DANO ROĐENJEM.
ONA JE VAŠ DOM.**

**BUDITE SPREMNI PRIHVATITI SJENE
KOJE ZAKLANJAJU SUNCE.**

Da je ovaj svijet savršeno mjesto,
gdje bi duše išle u školu?

Ne kukajte nad ograničenjima
koja vidite u svom svijetu.
Ona su ovdje sa svrhom.
Gdje bi postojala mogućnost učenja
ako ne u nesavršenstvu Svijeta?
Ne žalujte nad onima koji pate,
čije su mogućnosti življenja ograničene.

Promatrajte svoj svijet kao prolazno mjesto
gdje duše izabiru doći
jer je to ono što su same izabrale
kao svoj način učenja
do u najsitnije detalje.

**SVE SU STVARI OD BOGA
I SVEKOLIKA SVIJEST
NA KRAJU ZNA
SVOJU JEDNOTU S BOGOM.**

Prirodan tok svijesti
vodi prema Svjetlu.
Jedini otpor Jednoti
je u vašoj vlastitoj svijesti.
Tu je borba.

Kad se svjesnost širi, ne može se skupljati.
Može se iskriviti ali se ne može skupljati.
Jednom spoznavši ljudsku svijest,
bila bi mala korist
ponovo biti vlat trave
jer je karmička struktura ljudskog bića
mnogo složenija i svjesnija.

Iskustva pristigla u vaš život
putem otpora koji još posjedujete
postoje u interesu istine i Svjetla.
Pokazuju vam bol tih prepreka
kako biste se pokrenuli kroz njih.

U vjeri znanja da se sve stvari
kreću prema Bogu
prepreke poprimaju drugačije
značenje i oblik.

One su tu na ljudskoj razini
da preprečuju,
ali na krajnjoj razini
da poduče.

***BILE PRIVREMENE ILI BESKONAČNE,
SVE STVARI SU PREKRASNE.***

Neki od vas žele vidjeti
samo ono što je već osvijetljeno,
nadajući se da će izbjeći ono
što je u vašem svijetu
još u tami.

Život ne treba izbjeljivati
da bi bio prekrasan.

Kada biste rastavili ljudsko biće
na njegove sastavne dijelove
ne bi se trebalo ispričavati
zbog bilo kojeg od dijelova.

***ŽIVOT POSTOJI U SVEMU
I POSTOJI SVIJEST U SVEMU.***

Ako je svijest dosegla razinu vlasi trave
tada je ona na tom stupnju.
Kako svijest raste
i vidi sebe u svjesnijem stanju,
tada se i manifestira u svjesnijem stanju.

***BORBA TAME I SVJETLA
JE U VAMA.***

Ovo nije svijet u kojem se postaje žrtvom.
Vi u mnogome kontrolirate vaš život.
Tu ste da vidite gdje ste u Svjetlu
i također da nađete preostala područja tame
kojima je zadaća sprečavati Svjetlost.

Uobičajeno je
osjećati se žrtvom negativnosti,
dok pojedinac zapravo posjeduje negativnost,
kao dio karmičke strukture.

TAMA JE IZBOR.

Govorimo o nijekanju Svjetla,
ne o odsutnosti Svjetla.
Tako pojam Boga u svim stvarima i
nije toliko protuslovan.

ŠTO JE PROSVJETLJENJE?

Ono je sve i ništa.

Da vidim mogu li naći drugi način da to kažem.

Ako vam kažem: "prosvjetljenje je sveznanje",
tada ograničavam prosvjetljenje.

Ako kažem "prosvjetljenje je svevoljenje",
ograničavam ljubav.

Ne može biti niti početka ni kraja
a vaš ljudski rječnik je krcat ograničenjima.

Zato recimo da je prosvjetljenje

trenutak u vječnosti

bez razuma,

ali sa svijesti o svim stvarima.

To je apsolutni mir bez svjesnosti o ne-miru.

To je potpuna ljubav

bez svjesnosti o mržnji.

To su sve stvari bez kraja

zaboravivši obmanu završavanja.

To je blaženstvo
bez sjećanja ne-blaženstva.

To je jednostavno "jest-itost".

To ste vi
bez vaše tjelesnosti
bez vaše osobnosti
bez vaše odjeće
bez vaših prepreka
bez vaših strahova
bez vaših ograničenja
čak bez svijesti o sebi
osim kao o neograničenom promatraču
beskrajnog Svjetla.

I sve ovo čak
niti ne opisuje
prosvjetljenje
ali je najbolje
što mogu učiniti
u ovom času.

**SLOJEVI POVRH SLOJEVA NIJEKANJA BOGA
KOJI OBAVIJAJU VEĆINU DUŠA U FIZIČKOM
OBLIČJU NE MOGU SE OTKLONITI NAJEDNOM
KAO U KIRURŠKOM POSTUPKU.**

**ONI ZAHTIJEVAJU
POSTEPENO NESTAJANJE OTPORA
KROZ ISKUSTVO.**

Na nesreću, mnoga iskustva su bolna
i negativna do određene točke,
nakon koje učenje može napredovati
kroz svjetlo i ugodu.
Tamo gdje postoji duboka želja
da se izbjegne istina i odgovornost,
zadovoljstvo može biti bijeg
a ne učenje.
Naravno, biti će nijekanja
odgovornosti za bol,
ali bez boli
pitanje odgovornosti se ne bi ni postavilo.

Stoga budite strpljivi i dozvolite sebi
promatranje erozije slojeva obrane
koja postoji u ljudskim ciklusima.
Vidjet ćete da je ono što se smatra teškoćom,
prilika za učenje.

**KRAJNJA JEDNOTA JE UZAJAMNOST
A NE BRISANJE SEBE.**

**LJUBAV KOJU SMATRATE VJEČNOM ISTINOM,
JE ŽIVOTNA NIT KOJA VAS VODI
KROZ MNOGA UTJELOVLJAVNJA
DO KRAJNJEG CILJA.**

Kako je nježna nit a ipak kako jaka!
Tako se tapiserija nastavlja
a vezenje svakog života
dovodi vas još bliže onom željenom vremenu
kada možete prekinuti
ciklus utjelovljivanja
i slijediti težnju vaše duše
prema višim razinama svijesti.

Na kraju, kada je sve ponovo jedno s Bogom,
i potpuno svjesno toga,
obećavam vam da neće biti trenutka
kada, pogledavši unazad na život, kažete
"To je bilo glupo."
Reći ćete:
"To je bila ljubav u traženju samospoznaje."

**U DUHU,
OSNOVA VAŠEG POSTOJANJA
JE LJUBAV.**

Govorim o nježnosti
i blagosti u vašim srcima
koje su sama svijest
o Bogu.
To je vaša prava osobnost.

Kada dodirnete svog bližnjeg u ljubavi
činite Božji posao.

Vidite u svakom ljudskom biću
palog anđela.

**POSTOJI SVEKOLIKI PLAN
KOJEG NISTE SVJESNI
A MOŽETE MU JEDINO DOPRINIJETI
DA BUDETE ONO ŠTO JESTE,
ČINEĆI NAJBOLJE ŠTO MOŽETE,
TRAŽEĆI VIŠU ISTINU
I SLIJEDEĆI SVOJE SRCE.**

To je Božji plan spasenja –
ne samo svijesti duše
već i same Zemlje.

Dolazi vrijeme
kada će vrhunac napora kroz eone
donijeti obnovljenu razinu Svjetla
na vašu planetu.
To će još uvijek biti učionica
s ponuđenim izborom
između negativnog i pozitivnog.
Bit će međutim više Svjetla
i više svjesnosti o Svjetlu.
Postojat će ravnoteža gdje ljubav može cvasti,
gdje je ljubaznost snaga i kao takva cijenjena,
gdje Bog ponovo može biti smješten
u središte svijesti svakog ljudskog bića.

**STANJE MILOSRĐA
TRAŽI PRIMATELJA
DA BI BILO POTPUNO.**

Vi ste u rukama Boga,
potpuno voljeni.
Kad se ta ljubav može primiti
krug je zatvoren.

**KADA SE ČOVJEK PRIMIČE IZVORU
POSTOJI TRENUTAK
KOJEG JE TEŠKO OPISATI RIJEČIMA.
PRIMATELJ POSTAJE DAVALAC
A SPREMNICI POSTAJE IZVOR.**

**. . . i tada
ples vječnosti
zaista počinje.**

Imanuele, kako ti izgledaju ljudska bića ?

Kada vidim dušu, vidim Svjetlo — kristalno, čisto, rašireno i prekrasno. Kada vidim ljudsko biće, vidim tu istu dušu često u grču, kako se bori ispod prevlake oslabljujućih nijansi koje ostavljaju sjaj zarobljenim u mutnim auričkim svojstvima. Ispod je naravno istinsko i čisto Svjetlo u svakoj duši. Kada vas pogledam sa ljubavlju, vidim tu Svjetlo u mnogome kao i vi kad pogledate jedno drugo s ljubavlju.

Želite li znati boje sumnje i straha? Počet ću s najtamnijom bojom koja je nijekanje Boga, mržnja (odsutnost ljubavi), a to je vrlo tamna crna. Ona je opsjena ali vrlo tamna i gusta, ponekad. Strah se vidi ne samo kao emocija koja zatvara, sivilo, već kada je povezan sa bijesom, može biti vrištava boja najintenzivnijeg i neugodnog sumporno žutog.

Crveni, u bilo kojem obliku je različita nijansa crvenog. Intelpekt je često žut i kada je upotrijebljen za pozitivnu svrhu, zlatan, žut poput maslaca. Kada se koristi za osporavanje srca tada postaje gušći oblik iste boje.

Zeleno je iscjeljivanje, ono koje se dešava u tijelu ili kao težnja da se iscjeljuju drugi, a često je pomiješano s nježnom ružičastom koja je ljubav, ljudska ljubav.

Ljubav Boga bliješti bijelo. Srebrno je komunikacija, govor. Kada se govori istina, srebrna boja je blistava i iskričava. Kada se negira istina, ili se upotrijebi u manipulaciji, postaje čelično siva.

Plavo je najblistavije kada je povezano s proširenom duhovnošću ili s bliskim odnosima između ljudi. Postoji također tamnije plavo, čisto i prekrasno dok odražava duboke emocije u vama kada ste u direktnoj i iskrenoj komunikaciji s vašim unutarnjim bićem.

Ljubičasta i ružičasta su boje duha. Često, mada ne obavezno, duhovni vodiči nose te boje kada vam se prvi puta prikazuju.

Zlatno je Božja ljubav koja se daje svijetu kroz vašu želju i predanost poslovima takvog poziva.

Svi ste vi svjesni ovih stvari. Govorim o tome da ponovno probudim one što ste svi vi iskusili u vašim najranijim danima kada ste *vidjeli* boje koji okružuju ljude u vašem životu. One su vam dale određene poruke prije nego što ste znali razumijevati riječi.

Vi mi izgledate poput duge.

2 **BOG, SVJETLO, KRIST, PAD**

Vi i Bog ste jedno.

Krajnjim stapanjem uma, srca, duše i tijela dovest će vas do potpunog sklada.

To će vas osloboditi ciklusa utjelovljivanja.

*Vaše krajnje samoostvarenje
je ostvarenje Boga,*

jer vi i Bog ste jedno.

To je ono zbog čega ste

putovali kroz mnoge, mnoge živote.

**Kako mogu shvatiti Boga ili moju najdublju osebnost kada nisam
čak ni siguran da vjerujem u njihovo postojanje?**

*Vjera nije stvar razuma.
Ona je osjećaj.*

Nije potrebno da vjerujete.
Trebalo željeti da se vjeruje.
Ne možete se prisiliti na vjeru
ali jednom kada otklonite prepreke
vjera će biti tamo,
jer ona je prirodni dio vašeg bića.

*Da biste istinski poznavali Boga, morate iznaći tko ste.
Za sada shvatite Boga kao višu istinu,
Njegovu stvarnost, prirodni red,
Božansku sigurnost i ljubav.
Pod tim mislim na vječnu stvarnost
koja je plemenita, prijazna i puna ljubavi.
Možete stvoriti bilo koju ljudsku sliku o tome,
ali kad jednom pronađete svoju srž,
svoje sjajno Svjetlo,
znat ćete tko je Bog.*

**VAŠ UM NIKAKO NE MOŽE RAZUMJETI BOGA.
VAŠE SRCE VEĆ ZNA.**

Umovi služe da izvršavaju naredbe srca.

Um odgovara "kako" a ne "što".
"Što" je dublje pitanje.

Najveći rat unutar svake osobe vodi se između razuma i srca, gdje srce kaže "To je tako" a razum govori:
"Ne razumijem, stoga i ne vjerujem."

Kada razgovarate sa svojim bližnjim da li se stvarno odnosite umom?
Ili govorite duši a umovi jure unaokolo i pokušavajući sve to dovesti u red i izraz?

Kada vaš um pita "Zašto?" uviđaš kako je lako zadovoljiti ga površnim odgovorom.
Ali kad se srce pita "Zašto?" ono želi samo Božju istinu.

**SRCE JE NEPOGREŠIV KOMPAS
UNUTAR SVAKOG OD VAS.
SRCE POZNAJE DUŠU
BOLJE NEGOLI UM.**

Ukoliko um nije u službi srca on postaje opak i iskvaren gospodar.

Jedina staza dobra za vas
Je ona već stvorena u vama.
Naći je znači čuti vlastito srce.
Jednostavno ne postoji drugi način.

Dok je mali um, u svojem strahu
krut i obuzdavajući,
dublji dio vas
počet će šaputati
istinu vaše vječne sigurnosti
i vašu Jednotu s Bogom.
Stoga slušajte svoje srce.
Tamo je vaše Svjetlo i
vaša istina.

VAŠA I BOŽJA VOLJA SU ISTO.

Ovo je lijepo i lako reći
a teško vjerovati.
Kad jednom počnete vjerovati svom srcu
shvatit ćete
da kad vam nešto donosi radost i ispunjenje
to je Božja volja
koja govori kroz vaše srce.

Rodjeni ste sa jezgrom
Boga u sebi.
Ne vjerujete da vam ta jezgra govori?
Vjerujte i da
tamo gdje vas vodi srce
Bog vas želi voditi.

Svaki put kad se čežnja za Bogom
javi u vašoj svijesti,
uvijek slamate ponešto od otpora
i grubosti iz svoje duše,
koja još uvijek negdje poriče Božju volju.
Ako prebrojite zrnca pijeska na obali,
znat ćete koliko ste puta
u ovom i prošlim životima
čežnuli da shvatite
svoju Jednotu sa Bogom.

Kad kažete od srca:
"Ja sam izabrao da saznam Božju volju,"
tada je to temeljna upotreba slobodne volje.
To se može desiti
namo u slobodnom izboru.
U činu predavanja
ne može biti prisile.

Biti voljan osloboditi se
čini oslobađanje stiješnjenim
jer se ono ne podaje volji.
Podaje se podavanju.
Predajte se vašoj vlastitoj zbilji
svom vlastitom integritetu.
Ništa vam se ne može oduzeti
niti ispuniti, osim putem vas.
Kako se predavanje produbljuje,
namostojnost se pokazuje
u svojoj svojoj jasnoći.

Činom predavanja
postizete potpunu kontrolu
nad vlastitim životom.
Predavanje je izbor —
potpun i osoban izbor.

*ČOVJEK SE NE MOŽE POTPUNO PREDATI
NIČEMU DO LI BOGU.
SVA OSTALA PREDAVANJA SU SIMBOLIČNA.*

Predavanje bi se moglo proglasiti
najsebičnijim činom
jer vodi u potpuno ispunjenje.

Kad je ljudska volja usuglašena s Božjom,
postojanje je lako,
u njemu je mudrost na mjestu utjehe
a kontrola se održava bez napora.

*Da bi znali za prisutnost božje volje
treba slušati mnoge glasove u sebi.
Čut ćete glasove
straha, bijesa, proturječja, prostote,
i obmana svih vrsta.
Kada oni postanu poznati
tada se ugladenost, mekoća,
toplina i svjetlost vaše unutarnje mudrosti
može lakše čuti.*

Ona je u kontrastu s kakofonijom
tih drugih glasova
koji su postavljeni
iznad unutarnjeg znanja
da postoji Božja volja.

Krajnja lekcija za svaku dušu
je potpuno predavanje Božjoj volji,
prisutnoj u samom vašem srcu.

**NE TREBA SE OPIRATI OLUJI.
TREBA SE PREDATI I POSTATI DIO VJETRA.**

*Odnos pojedine duše
prema Sveopćoj Duši, Bogu,
intovjetan je jedinstvu
svakog pojedinog energetskog čimbenika
u izvorom.*

**Vi ste dio te okružujuće
i vječne snage.
Na svakim utjelovljenjem
nitresate nesporazume
koji vas odvajaju od Jednote.
Nismo vas je zbrka podijelila
i vi sad iznalazite povratak.**

Što je u čovjeku "nebesko"?

Svaka stanica vašeg tijela.
Cijela unutarnja svijest.
Svaki dijelčić ljudskosti,
oni iza vas.

Ljudska vrsta
je istinski čudesna manifestacija.
Ne budite tako kritični kada skrenete
od onoga što vaš zamišljaj smatra savršenim stanjem,
prije nego što sebi priznate
da je Bog u vama.
Da li uvidate koliko to može ograničavati?

Svaka duša koja se osvjetljava,
postaje izvorištem moći.
Kako ćete doprinijeti osvjetljavanju svijeta
ako ne dopustite svom svjetlu da sja,
iako je u početku slabo?
Ne sudite ga kroz kilovate.

Kad jednom potpuno prihvatite
stvarnost svoje Božanstvenosti,
vi ste slobodni, slobodni, slobodni.....

Kako izgleda tamo gdje si ti, Emanuele?

Sigurno znate kako to izgleda hodati tiho kroz šumu.
Vidite prekrasan cvijet u njegovoj čistoti,
u njegovoj nevinosti,
i njegovoj potpunoj vjeri u Božje zakone.
Vi mu kažete:
"Oh, kad bi bar ti mogao upravljati svijetom!"
E, pa ovdje on to čini.

Emanuele, kako si postao biće koje je ostvarilo Boga?

Prošao sam kroz sve ljudske oblike
koje proživljavate.
Ja sam također izabrao
napustiti Jednotu
da bih našao svoju vlastitu svijest
i potom je vratio
da bih dodao Božjem Svjetlu.
Putem sam postao zaboravan
kao i vi
i našao sam se kako se potucam, činilo se,
u svijetu toliko odvojenim od Boga,
da kada se potpuno shvaćanje
tog zastrašujućeg uvjerenja
rodilo u meni,
osjećao sam tamu svuda unaokolo.

Ipak, kako su se čežnja i bol uvećavale,
počeo sam se okretati,
baš kao i vi,
tražeći Svjetlo,
znajući da ako osjećam bol zbog njegova nedostatka,
ono mora *postojati*.
Da je tama moj prirodni dom,
bio bih u njoj zadovoljan.

Zato sam se okrenuo,
baš kao i vi,
penjao se planinama i gazio rijeke,
molio se u džamijama, hramovima i crkvama,
slijedio učitelje, posrtao i ponovo ustajao
dok nisam dosegao stupanj razvoja
kada sam mogao reći istinski i potpuno
"Ja sam jedno s Bogom."
Tada sam oslobođen ciklusa utjelovljavanja.

Zašto uopće napuštamo Jednotu s Bogom?

Odvajanjem od Boga
započelo je putovanje ljubavi.
Upojedinjena svijest želi
kroz iskustvo ljudske realnosti
upoznati sebe puno i potpuno,
tako da se može vratiti Jednoti
s većim razumijevanjem i većom svjetlošću.
To doprinosi zbilji Jednote
jer sve su stvari
u stanju neprestanog širenja
i stvaranja.

Uzvišeni Bog je svugdje,
a ipak, bez iskustva upojedinjavanja,
odvajanja, postojala bi praznina,
nešto bi nedostajalo.
Postojala bi cjelina
bez svijesti da se iskusi, da se izrazi,
i stoga da postane dio
tog kovitlajućeg svemira
vječnog stvaranja.

Vi učite da budete stvaratelji
u najdubljem smislu.
Pripremate se da se pridružite
Bogu u činu stvaranja.
Izgubljeni sin se vraća.
Zapravo, nitko uopće nije "pao".
Pad je simbol ljudskog iskustva.
Kao simbol, on je zaboravljanje
početne svrhe upojedinjavanja,
gubljenje u smućenosti,
zaboravljena namjera duše.
Kako bi čovjek mogao napustiti Boga?
Čovjek *jest* Bog.

Gledajte na inscenaciju Pada
kao na divan putokaz koji vas vodi prema Svjetlu.
U svakom životu ponovo
doživljavate Pad.
Svako utjelovljenje
dopušta vam da otkrijete gdje još kočite, niječete.
Vaši osjećaji otuđenja
zreale prvotno odvajanje,
prvotno zaboravljanje.

Sve je u stanju pulsacije:
kozmičke sfere, galaksije, zemlja,
molekule koje izgrađuju vaše tijelo.
Odvajanje i povratak Bogu.....
to je stvaralačko bilo svemira.

PAD JE NAJVEĆI ČIN LJUBAVI.

Tko bi napustio Jednotu
ako ne da joj služi kroz napuštanje?
Kako ste lutali kroz stoljeća nepoznatog,
ldući u naredni trenutak ničega
da stvorite Svjetlo,
ruzdijelili ste same sebe na tom putu
I zaboravili tko ste
I zbog čega ste došli.
U zaboravljanju
navukli ste ljudsku osobnost
I izgubili se u sitnicama
u kojim se sad nalazite,
prividno nepovezani s Izvorom,
pokušavajući se vratiti
patničkom sporošću,
ponovo u Jednotu.

Kako čovjek ostvaruje biti sve — što — jest?

Kako iz Jednote izlazite
idete *sa* njom i vi *jeste* ona.
Vi ste Jednota koja se širi.
Vi ste Jednota u činu stvaranja.
Jer stvaranje mora stvarati
i tako nema kraja tom stvaranju.

Ne postoji vrijeme
kada će Svijest reći,
"Učinila sam dovoljno."
Ne postoji vrijeme kada će Svjetlo reći,
"Dovoljno sam svijetlila."
kada Stvaranje kaže, "Stvaralo sam dovoljno."
Jer kada nešto *jest*,
ono jednostavno mora
počivati u svojoj prirodi.
A priroda Stvaranja je stvaranje.
Priroda Ljubavi je voljenje.

Stoga vi kao ljudska bića
vidite sebe razdvojenima
od onog što stvarno jeste.
Odjeća koju ste navukli
u svakom pojedinom utjelovljenju
hini vaše pravo biće.
Nikad se ne možete potpuno poistovjetiti
s tom himbom,
jer vi dobro znate tko ste,
i to znanje uvijek nosi dalje
u još Veće Nepoznato i ponovo Kući,
sve u isto vrijeme.

To je priličan napor.

To je napor samo ukoliko
vjerujete u ono što mislite da jeste,
te da su Dom i Veliko Nepoznato
na drugim mjestima.

Tko je bio Isus Krist?

Krist je učitelj.
Kažem "je" a ne "bio je"
jer On još uvijek postoji
I na dohvata je ruke
svima vama ovdje.
On je Duh Ljubavi i Svjetla,
bratstva i iscjeljivanja.
On je duboko povezan
s ljudskim svijetom.

Isus je moj brat.
Vaš brat također.
Biće Svjetla.
Ne postoji osoba koja
ulazi u fizički svijet
a da u osnovi nije biće Svjetla.

Isus Krist
je najistaknutiji primjer
stvarnosti Svjetla
u ljudskom svijetu.

*Kristovo rođenje
je poljubac vječne ljubavi.
To je jedan od najvećih poklona
što je Bog dao čovječanstvu.
Simbol u ljudskoj formi
vječne Božje zbilje,
Njegove ljubavi, njegove brige,
i onog što se naziva Njegovim posredovanjem.*

Kad bi se cijeli Kristov život
mogao proživjeti
u svijesti svakog pojedinca,
bio bi veličanstven simbol
borbe svake duše —
prožimanja sumnjom u sebe,
posizanja, rasta, širenja,
voljenja.
Bila bi to riječ Božja
u tjelesnosti.

Isusov život bio je ogledalo za čovječanstvo.
Iako je postojala Božja Svijest,
Isusova duša je,
dok je iskušavala ljudskost,
poznavala nemir.
Poistovjećivanje s tjelesnim obličjem
bilo je jako,
i stoga su došla pitanja, strahovi, sumnje.
Ali sve je to bilo dato da bi se bolje razumjelo
ljudsko stanje.
Isusova borba bila je prikaz,
u kojem je čovječanstvo moglo vidjeti
svoj odraz
i bezgranične mogućnosti
procesa rasta.
Sasvim sigurno, dar od Boga.

Da je Krist tvoje ogledalo
kako bi u njemu vidio sebe?
Kako ono odražava svakog od vas?

*Drugi su proroci govorili na drugi način.
Ali Isus je govorio kroz ljudsko iskustvo,
vjenčano sa duhom.
Lekcija je proživljena i prikazana.
Krist je govorio: "Gledajte ljudi,
pogledajte što možete učiniti.
Uvidite tko ste."*

**Hoće li se Isus jednog dana
vrutiti na Zemlju?**

Ja sam tu da vas podsjetim
da je Krist kojeg tražite
unutar vašeg bića.

Što se tiče utjelovljenja tog
blistavog Svjetla,
mislim da ne.
Drugi mogu uzeti to Svjetlo za sebe.
Oni tada postaju učiteljima,
u ime i sa snagom
narednijsje blistavosti.
Ne zaboravite da se iskra pali
iz središta
i da je Svjetlo dostupno svakome.

Taj zaslepljujući bljesak
postoji u svima vama.
Kako ostvarenje poprima ljudski oblik
on svijetli svojim vlastitim Svjetlom
i to se može shvatiti
kao vraćena Svijest Krista.

Nebo je prostor unutar svakog od vas
što pleše u Svjetlu.

"Nebo" je riječ koja se upotrebljava
da predoči nepredočivo.

Nebo je u vašim srcima,
u vašoj svijesti
i ono vam je na dohvat ruke.
Čak i dok koračate u ovom času.

Nebo je radost i ljubav
i bezgraničan pothvat,
kreativnost bez kraja.

Nebo je sve što tražite,
i više.

Nebo je vaš Dom.

3

LJUBAV

**NE BISTE ISCRPLI
LJUBAV U SVEMIRU
SVE DA JE TROŠITE
OD SADA PA DO VJEČNOSTI.**

LJUBAV JE SVE ŠTO POSTOJI.

**LJUBAV JE UNIVERZALNA KOMUNIKACIJA.
ONA JE ENERGIJA KOJA JE STVORILA
SVEMIR, I KOJA GA ODRŽAVA U KRETANJU.
BOG JE LJUBAV.
SVA TVAR JE OBLIKOVANA LJUBAVLJU.
POSTOJI ORGANSKA LJUBAV
KOJA GOVORI SVAKOME
SAMO AKO JE MOŽE ČUTI.
LIST POSTOJI
RADI LJUBAVI.**

Ljubav može okrenuti svijet
a to i čini.
Što mislite da okreće vašu planetu
ako ne ljubav?
I od čega mislite
da se satoje vatre vašeg sunca
I stanice vašeg tijela
I zvijezde na vašem nebu
I svijest u vašem srcu?
Sve je to ljubav.

Ne postoji ništa do li ljubav.
Ne dajte da vas maske i poze zavaraju.
Ljubav je lijepak
koji drži Svemir na okupu.
Najveća potreba duše
Je da postigne ljubav prema sebi
a tme i jedinstvo
gdje su prosudbe
kao uzrok velike boli
odagnane.

Prava ljubav prema sebi nije ego.
Ona je velika poniznost.
Ljubav i samilost za druge
ne mogu postojati
dok je nemamo dovoljno za sebe same.
Kako možete osjećati ljubav prema Bogu
ako ne volite sebe?
Zar to nije jedno te isto?

Dok ne prihvatite sebe
ne uključavate vrata
Narenju za kojim žudite.
To Narenje dolazi iz vašeg srca.
Nudite dobrotivi prema sebi.

**LJUBAV NE ZAHTIJEVA VJEŽBU.
LJUBAV JEST.
ČOVJEK NE MOŽE VJEŽBATI JEST – ITOST.
ON, MEĐUTIM, MOŽE
PROVODITI ODLUKU DA VOLI.**

Staza ljubavi iznalazi se
putem iskustva bivanja bez ljubavi,
isto kao što se staza Svjetla
upoznaje pomoću tame.
Vi činite vrhovni izbor.
Ona je dozvoljena.

Ljubav dolazi na mnoge načine.
Može doći kroz strujanje umjetnikova djela.
Može biti veličanstvena žrtva mučenika.
Može biti čvrsta odluka vode.
Dodir roditelja.
Nešto tako jednostavno,
poput uzimanja djeteta za ruku dok prelazi cestu,
svečani je čin ljubavi.

*Svaki čin dobrote i ljubavi
donosi više Svjetla i više moći
Božjoj Istini u vašem svijetu.
Donijeti pojam ljubavi
u vašu fizičku realnost,
živjeti je što se može bogatije,
znači odgovoriti zovu Boga u nutrini
koji se odlučio utjeloviti:*

Svatko u vašem svijetu
žudi za tim ispunjenjem.
Ono nije zamjena za božju ljubav,
ali je osvježavajući, osnažavajući i oslobađajući aspekt
Univerzalnog plana koji je postao fizičkim.

Može postojati strah od dijeljenja ljubavi
između Boga i životnoga druga.
Ali želim reći da ne postoji sukob.
Briga koju dobivate na fizičkoj razini
je, u stvari, dobrodošla
vašem duhovnom rastu.
Vi žudite za ljubavlju
kao što cvijet žudi za suncem i
jednako tako imate pravo na nju.

Da li ljubav nadživljuje smrt?

Ljubav je vječna.
Ona prolazi kroz sve prividne prepreke
kao što su prostor i vrijeme.
Ljubav je neraskidiva veza.
Vaša svijest se provlači kroz fizičko
u nefizičko i natrag,
čak dok se vi krećete unaokolo
zaposleni svojim dnevnim dužnostima.

Ako nosite ljubav u sebi
i žudnju da se vratite Bogu,
sakrament vraćanja kući
je stvarnost vašeg života
koja se trajno obnavlja.
Vaše srce vas vraća Kući.

*U vašoj kulturi se smatra
da um mora voditi
a srce, osumnjičeno za iracionalnost,
mora slijediti.
Želim preokrenuti tu zabludu
i dati vam natrag vaše srce,
vašu duševnu energiju, vašu spontanost
i ljubav prema životu.*

Svijet ne mora biti racionalan.
Mora ga se samo doživjeti.
Racionalnost je zahtijev uma
koji kaže srcu:
"Ja ću ovdje nadzirati.
Ti si glupavo i ništa ne znaš."

Misao je alat koji će vas odvesti do vrata.
Zatim ga morate odložiti.

Kako da prestanemo brinuti o onima koje volimo?

Vjerujući u apsolutnu mudrost svake duše.
Briga je nepovjerenje
u obliku koji se čini
društveno prihvatljivim.

Ako kažete:

"Brinem za svoju djecu,"
svatko kaže "Da, naravno,"
mислеći kako ste dobri roditelji.
Ali ako kažete,
"Ja ne vjerujem u Božji Plan,"
Što mislite kakva bi bila reakcija?

**Kako mogu otvoriti svoje srce
da bih čuo boga?**

Opuštajući sva sredstva
koja ste koristili stoljećima
da biste ga držali zatvorenim.
Srce je u svom prirodnom stanju otvoreno.

Uočite kako se borite protiv onoga što tražite.
To će vam pomoći da odgovorite
na ova pitanja:
Kako da nađem svoj put?
Kako da otvorim svoje srce?
Kako da dodirnem Boga unutar sebe?
Kako da čujem duhove koji su sa mnom?
Kako da naučim voljeti?
Kako da postanem ono što jesam?
Tako da prestaneš biti ono što nisi.

*Nema srca što živi
u vašem ljudskom svijetu
koje se,
da je sigurno,
ne bi odmah otvorilo.
Sve je posljedica straha.*

4

PUT: ZADATAK, UČITELJI, PRAKSA

**Kad bi svatko u ljudskom obličju
izabrao život za svoj vlastiti rast,
da li bi ti rekao da je
cijelo čovječanstvo
na duhovnom putu?**

Apsolutno.

To je divna misao, Emanuele.

**Citav univerzum
je divna misao.**

**ZNAT ĆETE
SVOJ SLJEDEĆI KORAK
PO OVOM KORAKU.**

Nećete ga Pronaći
na drugi način.
Vaš razum
to ne zna.
Ne možete misliti
božju zbilju.
Možete je samo
iskusiti.

Vi često krivo shvaćate svoj put
kao krajnji simbol
a ne kao sredstvo.

Radije nego da ide do srca,
u unutanje svetište,
ljudski rod stvara simbole
stvarnosti koja već postoji.
To je divna instiktivna težnja,
no krivo usmjerena,
gdje tragatelj
pretvara traganje u cilj.

**RITUALI NISU PUT.
ONI SU PODSJETNIK
DA PUT POSTOJI.**

Kada vam ritual govori, čujte ga.
Kada vam više ne govori ništa,
potražite drugi,
ako je potreban.

Da vam ponudim ovu vježbu:
Gledajte na sve stvari s ljubavlju, kao da su dio vas.
Da li vidite kako sam skliznuo u
potrebu da volite sebe?
Neki nisu ni primijetili.

Na primjer, cvijet.
Dodirnite ga s ljubavlju,
ne samo vizuelno, nego iskustveno.
Udahnite njegov miris; on je dio vas.
Vidite njegovu ljepotu; ona je ono što vi jeste.
Dodirnite njegovu mekoću; to je vaša mekoća.
Osjetite snagu njegova korijena.
To je vaša snaga, vaša ukorijenjenost u vašem svijetu.
Cvijet ne biste ni vidjeli,
da već nije dio vas.

Na kraju, vaš najveći učitelj
je život s otvorenim srcem.

*Svaki časak vašeg života
vaš je zadatak.*

Što radite najbolje?

Što vam daje najjači osjećaj ispunjenja?

Tamo leži vaš zadatak.

*Vlastito srce će vas voditi do vašeg ispunjenja
i do uloge koju trebate odigrati
u Božjem Planu spasenja.*

U Božjem kraljestvu

nema stremljenja prema cilju.

Postoji samo Jest – Itost, Bivanje.

Nema ničeg statičnog u Jest – Itosti.

*Ono je stanje najveće kreativnosti,
rasta i kretanja.*

Ništa u Božjem univerzumu ne ostaje isto,

čuk niti, usudujem se reći,

Božja Svijest sama.

Postoji vječnost učenja.

Nije li to prekrasno?

**NAJMANJI PREOBRAŽAJ
JE POPUT KAMENA
BAČENOG U MIRNO JEZERO.
VALIĆI SE BESKONAČNO ŠIRE.**

Da li je potrebno imati učitelja?

Nemojte previdjeti
najvažnijeg učitelja kojeg imate,
a to je vaše vlastito intuitivno znanje.

Učenje je uvijek podsjetnik,
prevrtanje po ugljevlju.
Ono dozvoljava onome što je uspavano u svijesti
da dođe u aktivno žarište.
Ne može se učiti iz svega odjednom.

Svi ste vi kanali.
Svi ste vi otvoreni zvucima svog vlastitog srca,
inače ne biste bili ovdje.
Iz dubokog izvora
svog vlastitog ljudskog iskustva
donosite svježe bistre vode
ljubavi, znanja, mudrosti
da biste je dali ostalima u vašoj
ljudskoj zajednici.
Koliko ste u istini
toliko ste i svjetlo u nebesima
isijavajući Ljubav, Svjetlost i Boga.

Ali zapamtite,
kada učitelj sam prestaje učiti
on prestaje i podučavati.
Postaje krut i nepokretan,
možda putokaz,
ali ne i učitelj.

Pojam učitelja kao učenika
i učenika kao učitelja
nije nov.
O njemu govore mudre duše
u svakoj generaciji.
Proces podučavanja
sadržava mnogo učenja.
Ali učitelj, ako želi rasti,
mora ostati učenikom.

**SVAKA JE RELIGIJA U SVOM KORIJENU
NADAHNUTA BOGOM,
A NAKON TOGA PROMJERENA RAZUMOM,
OGRANIČENA I ISKRIVLJENA,
I MNOGO PUTA ZAMALO UNIŠTENNA.**

Ne govorim protiv religije.
Preispitujem upotrebu dogme.
Vidjeti Boga u svakome,
krajnja je religija.
Nije važno koji put
izabereš da te famo odvede.

Religije treba poštovati
zbog eksplozije Svjetla koja ih je stvorila.
Religiju se međutim ne smije obožavati,
kao da je u njoj više moći nego što svaki pojedinac
ima u sebi.
Religijsko se učenje prenosi stoljećima
i možda baš stoga
što je odbijalo da raste i mijenja se zajedno
sa rastućom svijesti ljudskog roda,
treba ga staviti u pitanje.
Vaše srce neka bude uvijek posljednji sudac.

Bog koji postoji u ljudskim bićima,
živ je i zdrav.
Oni koji prilaze religijskoj stazi
mlimoilazeći vrijednosti ljudskog iskustva
boje se da u ljudskosti nema Boga.
Njihova vizija Boga
ne sadrži toplinu, smilovanje i vitalnost
koju možete iskusiti vi,
koji tražite Boga unutar sebe.
Dajte svoju ljubav i smilovanje onima koji
nijeću svoju ljudskost.
Njihova je staza bolna.

**Da li je samožrtva
duhovna nužnost?**

Da ste vrč pun vode,
čiste i prekrasne,
bili biste naj sretniji da točite drugima
koji dolaze u vaš život.
Ali, da ste prazan vrč,
što biste im mogli dati
osim privida davanja,
što i nije davanje?
Ono što biste davali
bilo bi istovremeno i zahtjev vezivanja
zbog vaših neispunjenih potreba.

Plemenitost namjere mora biti poduprta
plemenitošću jastva.
Samožrtvu se hvali preko mjere.
Nitko se ne treba žrtvovati radi drugoga.
Ovdje postoji jedna vrlo tanahna opsjena.
Kada je "žrtva" bolna,
možda postoji nespremnost
da se uopće daje.

Kada ste puni,
vi dajete i to je radost.
To je ljubav.

**MEDITACIJA JE STAZA
KOJA ĆE VAM POMOĆI
DA OSLOBODITE BOGATSTVO
SAMOLJUBAVI
DUBOKO U VAMA.**

To može, također,
s vremena na vrijeme
donijeti poteškoće, natjeravši vas da
uvidite vlastite nesavršenosti.
To su prolazna stanja.
To su područja gdje je životna sila
okamenjena.
Kada se ta snaga oslobodi,
ona će opet poteći zamamno i blaženo.
Slušajte vaše unutarnje biće.
Ono je mudrije nego vaš svjesni um.

*Kao meditacija može poslužiti gotovo sve:
glazba, tiha šetnja, ukusno jelo,
vatra, svijeća,
držanje za ruku s voljenim,
sve što čini da se usredsredite na radost
vašeg postojanja
i da odbacite buku
vašeg razuma.*

Neki od vas su prekruti u formi.
Postoji toliko načina da se meditira,
koliko i ljudi ima na Zemlji.
Svatko ulazi u svoju vlastitu unutarnju tišinu,
svoju unutarnju istinu,
već prema tome kako može.
Unutarnje prosvjetljenje
je vaše pravo dato rođenjem.
Ono je ključ srži vašeg bića,
mudrosti vaše duše.

U provođenju meditacije
shvatite to vrijeme tišine
kao otvorena vrata.
Kroz njih ulazite u jače svjetlo,
u širi smisao sebe i zbilje.
Definicije služe pojašnjavanju,
a ne ograničavanju.
Zapamtite to.

Kada čovjek stigne do praga širenja
u meditaciji,
to je vrijeme kada razumski um
više nije sposoban pratiti.
Osjećaj da ipak putem razuma
trebate zadržati nadzor
staviti će granicu širenju koje
se pokušava pokrenuti.

Kako se pomičete onkraj razumskog uma,
dodirnut ćete svoj duševni um.
On može dati oblik i supstanciju,
značenje i odnos
proširenoj svijesti u meditaciji.

NEKA VAŠA MOLITVA BUDE VAŠE STALNO OBNAVLJANJE.

Vi molite
dodirujući svoj najdublji dio
koji čezne, koji treba, koji Jest.
Neka govori svojim jezikom,
ponajčešće bez riječi.

*Sama težnja je
molitva života.
"Želim biti ponovo s tobom, Bože.
Težim svome domu."*

Ne postoji "kako" u molitvi.
Ona naprosto jest.
Ona je dio Jednote.
Ona je dio vašeg vraćanja Kući.
Činite to kako god želite.

Molitva vas čini sigurnim
da ste povezani s Domom,
baš kao u djetinjstvu,
kada ste otišli na jedan dan.
Postojao je trenutak panike, —
siguran sam da ga se sjećate, —
kada ste morali telefonirati kući
samo da se uvjerite
da je još uvijek tamo.
Molitva je slična.
Ona je poziv Kući.

*Sve razine razumijevanja i učenja
dostupne su u vašem svijetu.
Ono što ste u stanju prihvatiti,
privlačit će vas.
Kada privlačenje oslabi
potražićete učenje u drugom obliku.*

Svi pravi duhovni učitelji,
u bilo kojoj zemlji ili vjeri,
služili su velikoj svrsi
upućivanja ljudske svijesti
pojedinačno i grupno,
prema Bogu u nutrini.

Ostavite svoje srce otvorenim za božansko vodstvo,
ne pasivno poput lista na rijeci,
već kao splavar na njoj,
koji može slijediti tok divnih dubina
i brzinu struje
ali koji preuzima odgovornost
za svoj splav.

Morate proći kroz svoje srce,
svoju ljubav, svoj osjećaj sebe,
prije nego što dodirnete
proširenu intuitivnu svjesnost.
Bili biste, inače, u opasnosti
da izgubite srce
dok tražite ono intuitivno.
*Ako preuzmete i razvijete
te moći,
a zaobidete ljubav,
što tada imate?*

Što možete izgubiti
ako imate vlastito srce?
I što možete osvojiti
ako ga nemate?

**Koliko vremena treba
da se dosegne prosvjetljenje?**

Sve su stvari u životu
posvećene svrsi
proširenja svjesnosti.
*Nikada se ne odbacuje dio sebe.
On se samo pretvori u Svjetlo,
sve dok cijelo biće ne postane Svjetlo.*

To je vrlo polagan proces.
Može vam se činiti kao da
stojite na istom mjestu
gdje ste bili prije mjesec dana,
ali ipak nije tako.
Imate mjesec dana više
životnog iskustva i stoga
ste svjesniji
no što ste ikada bili.

Govorim to da odstranim malodušnost
a ne da uništim napor.
Što je trud svjesniji,
to je brži rast.

5

KRALJESTVA DUHA

**UNESITE U SVOJA SRCA
NAJDUBLJU ŽELJU
DA ZAMIJETITE BIĆA SVJETLA
A NEMOJTE NIŠTA OČEKIVATI
O TOME KAKVIMA ĆETE NAS ZAMIJETITI.**

Nemate pojma kako očekivanja mogu ograničavati.
Dopustite sebi
da dodirnete duhovni svijet
baš u ovom času.
Sve što treba je vaša dozvola.
Mi smo ovdje.
Uronite u to.
Vaš um ne zna put.
Vaše je srce već bilo tamo.
A vaša duša nije ga nikad ni napustila.
Dobrodošli kući.

**DA LI SAM OVDJE?
DA, OVDJE SAM.
PRUŽITE RUKU
I BIT ĆE DODIRNUTA.**

Ako kažete: "to je moja mašta",
neka bude.
Tada sam ja izmišljotina vaše mašte.
I vi. I vaš svijet.
I vaša žudnja.
I vaša ljubav.
Kako si možete to činiti?
Kako možete živjeti u takvoj boli?

Da, ja sam ovdje.
A i vi, kroz vječnost.

Da li mi postojimo?
Da.
Da li postoji Bog?
Da.
I da li ste uplašeni?
Da.
Da li ste zbunjeni?
Naravno.
Da li ste nesavršeni?
Potpuno. Savršeno nesavršeni
I to je u redu.
To je dio Plana.
Sve je to Božja Ljubav što se očituje
ovdje i tamo i svugdje.

**Kako da objasnim vaše postojanje
svom racionalnom umu i poznanicima
koji su zaključani u svojim?**

Svjestan sam da predstavljam problem
i iskreno se ispričavam.
Čak se i smješkam malo, ako ćete mi oprostiti.

Zašto je tako teško objasniti moje postojanje?
Nije li to zato što se vi još uvijek pomalo sramite svoje čežnje,
vlastitih rastućih i rascvjetavajućih vjerovanja?
Nije li istina da je još uvijek nelagodno
spomenuti riječ "BOG" u uljudnom društvu?

Ja nisam ni manje ni više čudesan nego što ste vi.
Ja sam duh i vi ste duh,
ja imam tijelo baš kao i vi.
Moje je ponešto drugačije,
uslijed promjene moje svijesti.
Vi i ja idemo istim putem.
Mi tražimo Istinu, a naše duše
čežnu da se vrate u Jednotu s Bogom.
Svi mi rastemo u našem vlastitom području.

Nije tako veliki korak između vaše i moje stvarnosti.
Postoji vjerovanje da vi u fizičkoj formi
predstavljate jedino tvarno
postojanje u univerzumu.
To očito nije istina.
Svi mi imamo svoju fizičku zbiljnost.
Moja nije tako fotogenična kao vaša,
ali svakako postoji.

**UPRAVO SADA
POSTOJI TOLIKO DUHOVA
UKLJUČENIH U LJUDSKI PROCES
KOLIKO JE I LJUDSKIH BIĆA.**

Mnogi se mostovi grade
i mnoga vrata otvaraju,
kroz koja svjetlo ujedinjenja
struji iz svijeta Većeg Svjetla
u vaš svijet koji Postaje Svjetlo.

Postoje mnoga bića
koja Svijetle različitom jačinom,
fizička i nefizička,
što se vrzmaju unaokolo
u namjeri da ispune vlastitu Bit.
Čudo Božjeg stvaranja očito je
promatraju li se te odapete iskre
ljubavi i svijesti, uplićući se i rasplićući se,
iz života u život
dolazeći i odlazeći,
voleći i razočaravajući se,
niti učeći, uvijek učeći.
Ne mogu vam opisati
koliko je to tkanje divno i čudesno.

Ne očajavajte.
Ne postoji ni časak,
bez obzira kako se činilo,
kada Bog nije potpuno svjestan
svakog najmanjeg drhtaja
vaše ljudske svijesti.
Imamo sjene vašeg vlastitog samozaborava
omogućuju postojanje tame.

*Vaš svijet treba moj
a moj treba vaš, dragi moji.
Moramo djelovati zajedno.*

Kako se sve češće budemo susretali,
niti zlatne svjesnosti
povezat će naše stvarnosti.
Doći će, jednom u budućnosti,
prekrasan čas
kada će se raspršiti sva opsjena
a svi mi stajat ćemo zajedno
u uzajamnosti i jedinstvu.

U međuvremenu,
treba puno vjere da se bude čovjekom.
Nije li tako?

**Da li svaka osoba
ima vodiča?**

Ne postoji duša koju ne prati
barem jedan duh.

Vi ste vođeni.

Želimo vas u to uvjeriti.

Neki od nas, kojima više nije potrebno
da budu ljudi,

postoje u našem području svijesti
da bi vodili i podučavali.

Primite nas kao prijatelje.

Primite nas u svoje živote.

Ne želimo da nas obožavate.

Obožavanje pripada samo Jednom,

a to je Bog.

Mi smo tu, baš kao i vi,

da nas se čuje i da nam se govori.

Mnogi od nas su pozvani u to služenje,
u radost da dosegnu vas koji nas tražite.

Mi smo most između ljudske žudnje
i duhovne istine.

To je posao koji smo odabrali.

Možemo vas dovesti do dubljeg razumijevanja

i uvjeriti vas da zauvijek nastavljate životom,
da ste vječno njegovani i voljeni.

To je sve što mi možemo.

Nakon toga motare ići korak po korak.

Vi ste ovdje da živite svoj život.

Moja uloga, kroz moju ljubav,

je da prospem Svjetlo na ona područja
koja će vas uputiti

prema vašem vlastitom

unutarnjem Svjetlu.

**Tko su naši vodiči?
Kako da ih dosegne?**

Vaši vodiči su duhovi na razini opraštanja koji su konačno oprostili sebi. Oni sada žele pomoći vama u samooprostu i nalaženju istinskog Krista unutar svakoga od vas.

Kako ih možete pronaći?
Kroz meditaciju, kroz molitvu, otvaranjem svog srca tako da bude vrijedno primanja tog vodstva; kroz spremnost da čujete ono što ne očekujete, ili možda ne želite čuti.

Budite otvoreni da biste mogli primati. To dolazi polagano. Prividni zid između moje i vaše zbilje na vašoj strani ima izgled stvarne dimenzije. Ja ga uopće ne primjećujem.

Ako ga promatrate kao zbilju, on to i postaje.

Dozvolite raspad ostvarenja koje razdvaja naše svjetove. Počnite s vremena na vrijeme praviti šupljine u njemu i gledajte kako Svjetlo prodire kroz njih.

Odgovornost za traženje učenja mora biti vaša.

Odgovornost za korištenje učenja mora biti vaša.

MI u duhovnom ne možemo se dovikivati s vama

kroz zatvorena vrata.

MI vam nježno govorimo u snu, u meditaciji, u nadahnuću,

ivo dok niste spremni i voljni

Otvoriti se za jasnije načine komunikacije.

VI je primete ne samo slušno

već i srcem.

Vrata su otvorena.

Učitelji su spremni.

Možemo li vjerovati

vodstvu

koje primamo?

Morate provjeravati i testirati.

Morate slušati što vam se govori

i konačno dozvoliti vašem srcu,

unutarnjoj mudrosti i vašoj

intuiciji da bude posljednji sudac.

Ne prihvaćajte ništa

što vam ne zvuči ispravnim.

Ne napuštajte nikad tu odgovornost.

Učinite se dragi moji

da ste vi Bog.

Vjerujte tom dijelu sebe.

Ima anđela koji silaze na Zemlju
kada postoji velika potreba.
Takva bića ne trebaju postojati
kroz čitav život.
Pojavit će se odjednom
i tada jednostavno nestati,
a vi ćete se pitati:
"Da li se sjećaš tog izuzetnog čovjeka?"
"Nije li bio poseban?"
"Pitam se kako mu je ime?"
"Pitam se gdje živi?"

**Da li duše koje nisu vodiči
mogu komunicirati?**

Naravno.
Veza ljubavi se ne prekida.

Zlatni lanac ljubavi je vječan.
Kada postoji istinska potreba
duša se poziva, ma gdje ona bila.
Čak i ako je utjelovljena,
ona će doći.
To je važno znati.

Postoje milost, ljubav i
ravnoteža u svemiru.

O tamnim silama:

Ne napada tama čovjeka.
On joj udvara.
To je prije pitanje obraćanja domaćinu
negoli kritiziranja gostiju.
Sućut a ne kaznu dajte dušama
koje počinju tražiti.
Ne biste valjda ušli u dječji vrtić
i proglasili djecu izgubljenim dušama
Jer ne znaju čitati i pisati.

Tamu treba sagledati
ne kao prijetnju,
već kao priliku da se voli.

**NI NE ZNATE KAKO ČESTO
DOLAZI DO RAZMJENE IZMEĐU MOG
I VAŠEG SVIJETA.
ONA JE NEPRESTANA.
ODVOJENOST NAŠIH SVJETOVA
TANKA JE ZAVJESA PIHVAĆENE OPSJENE.**

Kada uđete u maternicu,
počinjete se prilagođavati
ograničenoj stvarnosti.
Ne stvara se u času rođenja
trenutačna ograničenost na tijelo,
već samo svjesnost da ste
krenuli na put,
i da je on važan,
gdje se ima dosta naučiti.
Vaša sveukupna svijest
ne *pristaje* u to malo tijelo.
Odněkud čujete dijete kako plače
i znate da ste to vi.
Potpuna identifikacija sa tim egom
zahtijeva mnoge mjesece, čak i godine.

6

DVOJNOST: ZLO, TAMA, BOL

*Vi ste poput djece u osvjetljenoj sobi
koja zatvore oči
i kažu da se boje mraka.*

Tama je ometanje svjetla.

Što je zlo do li zaborav?

*Treba poznavati prirodu tame.
Ona je konačna.*

Neki se od vas možda pitaju
zašto uvijek obećavam dobrotu
a ne kažem ništa o tami.
Jednostavno zato, što iz moje perspektive
ona niti ne postoji.

*Vidim vas kao Bića Svjetla,
svakog posebno,
koja lutaju kroz labirint
svojih vlastitih zabluda.*

Vi učite, učite, učite.....

Iznalazite tko ste.

Mijenjate vjerovanja koja su vas dovela
u vaš fizički svijet:
vjerovanje u tamu,
vjerovanje u moć straha,
vjerovanje da ljutnja ima snagu
koja se može suprostaviti ljubavi.

Sve ove stvari postoje radi vašeg učenja,
ali vi ste oni koji ste ih stvorili
svojim vjerovanjem u njih.
Ne da budete poraženi,
već da učite.

Naravno, čini se da je tama u svima vama
ali to je obmana.

Radi se o sjenci nastaloj
ispreplitanjem vaših iluzija,
koja vas odsjeca od Svjetla.

Nastavit ću upućivanje
jezikom Svjetla i Ljubavi
jer to je jedini kojeg znam.

**NIŠTA NE POSTOJI U LJUDSKOM SVIJETU
ŠTO NIJE BOŽJE.**

Ovo je Božji svijet.
Jednota Božje Ljubavi
obuhvaća nepravilnosti i podvojenosti
na vašoj Zemlji.
Postoji nepodijeljena zbilja
što grli vaš svijet podvojenosti,
koji je istinski voden
Ljubavlju, Svjetlom i Istinom.

*Zlo je samo neznanje
Volje Božjeg Zakona i Božje.*
Nitko se ne bi opirao
Božjoj Volji
kad bi bio svjestan da se ona ne sastoji
ni od čega drugog do li njegove
radosti, blaženstva i vječne sreće.

Iako negativne energije
naizgled ne djeluju u skladu
s Božjim prirodnim Zakonima,
one postoje u vašem fizičkom svijetu
da bi izvršile Božji Posao.
Bez njih, ne bi vam bio ponuden izbor
između Svjetla i tame,
a proces vašeg rasta bio bi omeđen.
Eto, vidite, one su potreban sastojak.
Te energije nisu gospodari,
već služitelji Božje Volje.
Iako bi one posljednje to priznale.

Iako dualizam ljudskog roda izgleda tako hirovit,
Univerzalna Mudrost ga okružuje i štiti.
Milost koja vas okružuje,
vječno je Svjetlo puno ljubavi
što unutar sebe dozvoljava proces rasta.

**NEGATIVNOST IMA U SEBI
KLICU SAMOUNIŠTENJA.**

**VI DOŽIVLJAVATE ONO U ŠTO VJERUJETE.
SAM SVIJET U KOJEM POSTOJITE,
POZITIVNO I NEGATIVNO,
REZULTAT JE ONOGA ŠTO SMATRATE ISTINITIM.**

U svakom od vas je jezgra
koja je doprinijela okolnostima
ovog časa,
upravo tamo gdje ste ,
baš u vašem vremenu procesa evolucije.

U vašem svijetu dvojnosti
postoji velika radost dihotomije.
To je onaj dio igre života u kojoj ponekad
sudjelujete, uživajući u suprotsavljanju
jedne strane drugoj,
u traženju univerzalne istine.
Dvojnost možda može poslužiti krajnjem ujedinjenju,
ali samo ako ste svjesni da je to cilj.
Veliki su mislioci stoljećima uživali
u izdvajanju istine
da bi je mogli raščlanjivati.
Tada su zaboravljali cjelinu iz koje su je uzeli
i to je stvaralo bol i zbrku.

Sve dok ima ljudi koji traže Svjetlo,
bit će i onih koje naizgled prate sjene.
Kada se predodžba uzmogne promijeniti,
tako da uvide sjene kao vlastito blokiranje svjetla,
prestat će strah i obmana,
a ostat će radost zbog napuštanja fizičkog tijela
kada čovjek završi s njim.

*DVOJNOST VAŠE ZEMLJE
IMA BOŽANSKU SVRHU.*

Sudjelovali ste u njenom stvaranju u upravo ovakvom obliku
jer to je sada mjesto vaše osobne zbilje.

Iako živite u njoj,
niste zarobljeni.
Ona nije vaš zatvor,
već učionica.
Iskoristite dvojnost da nađete jedinstvo,
a ne da se izgubite u njoj.

Ne postoje, u stvari, izravne suprotnosti.
One samo tako izgledaju.
To je Božji Zakon viđen iz različitih uglova
razumijevanja.

Teško se mirim s boli nižih vrsta u hranidbenom lancu.

Tu leži borba onih koji su uhvaćeni
u stalno razmišljanje o vlastitoj sudbini.
Međutim, u svijesti tih manjih pripadnika životinjskog carstva
ne postoji ni prošlost ni budućnost,
ni dobro ni loše.
Postoji samo *bivanje*.
Oslobodenje od prosuđivanja
dozvoljava potpuno prihvaćanje okolnosti.

Ali ptičica koja ispada iz gnijezda..... Što joj može pomoći?

Ljubav.

A što ako dodje mačka i ubije ju? Što joj tada može pomoći?

Ljubav. Ne samo za pticu već i za mačku.

Kada vidite u onom za koga se drži
da je grabežljivac,
okrutnost, ljutnju, bezosjećajnost,
vi vidite samo odraz.
Kada u kretanju dviju svijesti
koje se spajaju da ispune uzajamni ugovor
možete iza čina sagledati ljubav, ravnotežu, razlog i svrhu,
nećete se više opterećivati
obmanom koja vas sputava.

Ako prihvatite — ali ne slijepo i nemarno,
već sa stalno produbljivanom svjesnošću —
te okolnosti uključene u ljudsko postojanje,
sve više i više ćete odražavati
vaše vlastito Svjetlo.
Doći će dan kada ćete sve događaje među ljudima
doživljavati kao tračak Svjetla
i bit ćete slobodni.

Da li je možda ptica koja ispada iz gnijezda poklon mački?

Da, i poklon samoj sebi.
Bog bi u svojoj svijesti, usudujem se reći,
vidio pad i smrt te ptice,
kao vrijeme za radosno ujedinjenje,
Svjetlo koje se vraća Kući.

Kad biste se popeli na najvišu planinu
i pogledali vaš svijet,
vidjeli biste mnogo više Svjetla nego tame,
mnogo više ljubavi nego mržnje
mnogo više nježnosti nego nasilja.
Samo što su ta područja negativnosti glasnija.
Ona zovu upomoć.
Ona su kao mala djeca, izgubljena i uplašena.
Ne znajući što drugo činiti,
ona viču, vrište i udaraju.

Molite za njih.
Za sve njih.
I ne bojte se.

**Možemo li na ovoj razini iskusiti ekstazu,
bez pridružene depresije?**

Samo ako sagledate
depresiju i ekstazu kao jedno.

**POTREBAN JE POČETNI IMPULS VJERE
DA BI SE U VRIJEME BOLI
SAGLEDALA DRUGA STVARNOST.
BOL I TAMA SU KRAJNJE VEZIVAJUĆE.**

Vi imate fizička tijela koja bole
i ponekad vrište.
Imate osjećaje koji vas, čini se, razdiru.
Predlažem vam da se u takvim časovima stresa
zapitate, tko je taj koji zapravo proživljava.
A "onaj" koji je svjestan iskustva,
ne izgubljen u njemu, već svjestan svega,
bit će nosilac Svjetla.

**DOK POIMATE KOZMOS,
SAGLEDAJTE POSTOJANOST
KOJA DOZVOLJAVA POJEDINAČNI KAOS.**

Način pretvaranja nasilja
u divnu snagu Svjetla,
što ono i jest,
uzvišeni je posao shvaćanja tog nasilja
ne onakvim kakvim se pokazuje
već kao sile kojom će ono na kraju postati.
Postoji ključ za sve vas:
I u najbjednijem uočite Božansko svojstvo
koja je zbog nečeg poremećena.

*Što bi bilo nasilje u svom Božanskom stanju
prije nego se izvrnilo u zlu agresiju?
Snaga da se stane, govori
i svjedoči dubokoj vjeri u Svjetlo.*

Nasilje je također oblik svjedočenja
ali ne istine, već iskrivljenosti.
Postoji smjelost u nasilju.
Ne zaboravite to ni za trenutak.
Ono istupa,
ne mari za "smijem" i "ne smijem".
Ono govori, "Postojim i morate me vidjeti."
Shvatite to u kontekstu duhovnog učenja
i naći ćete način kojim se nasilje
može transformirati unutar vas samih,
a time i u svijetu.

Ubojstvo, nasilje, okrutnost,
zloća i pokvarenost postoje
poput dječjeg vrtića prije prvog razreda osnovne.
Nasilje je bolno za vas koji ga
promatrate s niže razine
i s tjeskobom gledate na tjeskobu što stvara tjeskobu.

Ne bojte se terora.
Ne odgovarajte nasiljem na nasilje.
Ne osjećajte bol zbog boli.
Čineći to, vi nastavljate ono što želite izbjeći.
Kada prosudjujete ove stvari,
vi ograničavate Božju zbilju
na vaše ljudsko poimanje.

*Tamo gdje ste vi, postoji ispravno i krivo
a tamo gdje sam ja, samo je istina.*
Mnogi od vas raduju se kazni
koja će snaći ubojicu
kada ulazi u drugi život,
da okaje svoje nasilje.
Ipak, ne možete vi suditi o tome.
Vi se možete moliti, blagosloviti,
otvoriti i vjerovati.

Ako na kraju svi
postajemo jedna duša
da li to znači
da ću ja postati jedno
s Hitlerom?

Dragi moj, kada ti i Hitler
budete spremni da postanete jedno,
svo neprijateljstvo bit će pretvoreno
u Svjetlo i Istinu.

***VAŠ SVIJET JE MJESTO
UGIBANJA SVJETLA.***

Ali Svjetlo postoji,
inače svijeta ne bi ni bilo.

7

***USUSRET
NESAVRŠENOSTI:
STRAH, SUMNJA I
JOŠ PONEKI KAMEN
SMUTNJE***

Vi ste savršena nesavršenost.

*Vaši manje razvijeni dijelovi
imaju pravo na postojanje.*

} Pathwork

Oni šapuću o prošlosti.

Oni šapuću o zbrci, neispunjenju

i o boli duše razdvojene od Boga

te o čežnji za ponovnom Jednotom.

Shvatite da na ovoj Zemlji

može postojati samo relativna savršenost.

Uvidite, također, da ne morate biti

savršeni, da biste bili voljeni.

Volite jedni druge, nježno i potpuno,

u svojim nesavršenostima.

Budite ljubezni prema sebi.

Zahtjev za savrшеноšću na fizičkom planu

može biti vaš najljući neprijatelj.

Nastojanje na savršenost sprječava rast.

Prihvatiti nesavršenost kao dio svoje ljudskosti

znači rasti.

Ako možete voljeti dio vas koji smatrate

nesavršenim,

tada može početi čin probražavanja.

Kada ga osudjujete i izbacite

iz svog srca,

on postaje otvrdnuta ljuska koja blokira Svjetlo.

Ako osporavate ono što je vaša priroda,

postajete duboko vezani tim osporavanjem.

Kada prihvatite ono što je tu,

u svojoj istini,

postajete slobodni.

Ne oslobađa se kroz odbijanje.

Oslobađa se kroz ljubav.

Tražiti Svjetlo je prekrasan poziv,
ali ne možete Svjetlo naći
sve dok ne priznate tamu.
Duše koje se trude u savršenoj žudnji,
blizu su savršenosti,
koliko se uopće može biti u ljudskoj formi.
Ono što ste sada potreban je korak
za ono što ćete biti,
i tako to ide kroz vječnost.

Neka vam vaša nesavršenost ne bude odbojna
ali neka vam ne bude ni samodopadna.

Tko zahtijeva savršenost?
Samo vi, duše koje ste zaključane u ljudskost,
vjerujete da je savršenost potrebna.
Nije.
Potrebna je iskrenost,
otvoreno srce.
*To je savršenost koja se zahtijeva-
savršena težnja.*

**SAVRŠENOST SVEMIRA
JE ZBILJA KOJA OBUHVAĆA
NESAVRŠENOST VAŠEG LJUDSKOG SVIJETA.**

Nastojte shvatiti svoje negativne osjećaje
kao što majka puna ljubavi razumije
zburnjeno i uplašeno dijete.

Kada u vama osporavanje Boga bude izazvano,
to je najpovoljnije vrijeme u vašem životu.

Nemojte zaniijekati onaj dio vas
koji je u tami,
jer će se ponovo pojaviti.

Kada postanete svjesni pogrešnog suda,
ili krivovremene, krivo zamišljene misli ili akcije
i prepoznate potrebu za osvetom,
ljutnju ili neopraštanje,
dolazi vrijeme da si čestitate.
Novi uvid vam omogućava
da baratate s tim
mnogo svjesnije.
To je prilika.
Vrata su se otvorila.
Upalili ste svjetlo.

Tom svjesnošću
poklanjate sebi otvorenost
za rast i promjenu.
Nemojte se kritizirati
što u tami niste mogli vidjeti.

*Kada nađete Svjetlo unutar sebe,
znat ćete da ste uvijek bili
u središtu mudrosti.*

Kako zadirete dublje u onoga koji istinski jeste,
punog lakoće, zbrke,
strahova, težnji i iskrivljenost,
naći ćete pravog živuog Boga.

Reći ćete:

*"Znao sam te čitavog života
i zvao sam te raznim imenima.
Zvao sam te majkom, ocem i djetetom.
Zvao sam te ljubavnicom.
Zvao sam te suncem i cvijećem.
Zvao sam te svojim srcem.
Ali te nikad dosad nisam nazivao samim Sobom."*

Kako mogu oprostiti sebi?

Kako da si ne oprostite
ono što upravo jeste?

Da biste našli Boga u sebi,
morate proći kroz vrata samoprihvatanja,
onakvi kakvi ste sada.

Da, sve vaše greške i nesavršenosti,
male tajne i zastrašujuće ružnoće
kojih se gnušate i ne priznajete
ni sebi samima,
već su poznate.

One su dio Božjeg Plana.

Pravo prihvaćanje je kada se kaže: "To je u redu."
Samoprihvatanje zaobilazi
potrebu za samoopraštanjem.

**Kako da se suočim s onim
čega se sramim ili
zbog čega žalim?**

Sa iskrenim kajanjem.
Ono izlazi ravno iz srca
i brzo pročišćuje.

*Odgovornost za neki čin je hvalevrijedna,
a razlikuje se od krivnje.
Krivnja je negativna, nestvarna.
Odgovornost je zrela
te vas izvodi iz šume prema Svjetlu.*

Osjećate li da je vaša nesavršenost
odgovorna za tuđu bol,
vi popločujete svijet krivnjom.

Najrazornija, najbeskorisnija
i najviše stagnirajuća od svih energija
je krivnja.
Ništa ne vrijedi a lijepi sve stvari
do nepokretnosti.
Stvara osjećaj sljepila, gušenja i samoće.
Svijet je zamućen.
Čini se da nema izlaza.

Nijekanje Božje Svjetlosti u sebi
i težnje da se bude jedno s Bogom,
uzrokuje pravi osjećaj krivnje.
To je samoizdaja duše.

Ne samo da ne postoji kazna od Boga,
već je nema ni u svemiru.
Vi, dragi ljudi, mislite
da je bolje nanijeti kaznu sam sebi
prije nego li vas Bog dohvati.

Kako da pobijedim ponos?

Ne morate ga pobjeđivati.
On nije vaš neprijatelj.
On je samo dio obmane.

Oni koji osjećaju ponos
već su iskusili udarac poniženja.

Prihvatite svoj ponos
kao dječju potrebu
i zadite iza njega, u bol
koju je podigao zid ponosa.
Naći ćete prekrasnu rascvjetavajuću svijest,
koja, da bi preživjela,
navlači oklop ponosa.

Posebnost vas razdvaja.

Jedinstvenost vas spaja
s vašima bližnjima, a ipak
vam dozvoljava da doprinesete ono
što nitko drugi ne može.

Pronestite se kroz raslojavanje tog ljudskog iskustva
i zavoljet ćete sebe same.

*Taština je potreba da se uspostavi
ugodna veza sa sobom.*

Budite strpljivi i nježni s njom.

Kad jednom naučite diviti se sebi,
što je i zasluženo,
ući ćete dublje,
jer ste našli okosnicu sigurnosti.
Podsjećam vas da ispod taštine leži zamka
koju svi dobro poznajemo.

Ukazujem vam na nju
da biste je se oslobodili.
Ako volite sebe površno
i osjećate taštinu u tom smislu,
razvit će se crv sumnje
da vas se ne vidi onakvima kakvi ste,
već samo preko maske
koju ste navukli.

Kada spoznate da je vaša taština zamka,
pustit ćete je da ode,
jer vam više ne služi.
Ali nikad ne sumnjajte u njezinu vrijednost.
Ona je samo krivi prikaz
onoga što istinski tražite.
Ali, nije li tako i sa svim ostalim?

**Molim te, reci nešto o ljutnji.
Ona nas odvlači od duhovnog.
Kako da se nosimo s njom?**

Kao prvo, nemojte reći da vas odvlači od duhovnog.
Ako spontano možete osjećati bilo što,
to je radost i veliki poklon.
Da li ste svjesni koliko ljudi smatra
da mora razumom pročišćavati
čak i najjače osjećaje
da bi održali kontrolu?
To je vrlo bolno.

*Slavite svoju spontanost.
Ona ne potiskuje duhovno,
već pokazuje da, ako vaša ljutnja može izbiti,
tada se i vaše srce može otvoriti
i tako vam Bog može govoriti.*

Ljutnja
je zaštitno sredstvo.

Sasvim je dovoljno da je iskusite.

Ispod ljutnje je strah
a ispod straha je uvijek žudnja.

Strah
je jedan od temelja
karmičkog stanja.

On govori
o nepovjerenju u vječnu ljubav.

On predstavlja nepovjerenje u vas same.
Strah je krajnje izopačenje istine, i svjetla i ljubavi,
a zbog čega i postoji vaš svijet-
zbog iscjeljivanja krajnjeg izvrtanja istine, svjetla
i ljubavi.

Strah je poput gljive koja
brzo raste na tamnim područjima svijesti.
Jedna od najjačih prepreka koje zatvaraju prilaz Riječi
i Svjetlu Boga.

Strah je zmaj na vratima.
On je nijekanje Svjetla a nijekanje Svjetla
je pružanje otpora Bogu,
laž što vas odvaja od Boga.

Čega se u stvari bojimo?

Bojite se poniženja.

Bojite se da ste u krivu.

Bojite se da će vaše znanje,
budeli korišteno u okviru
ljudskog iskustva,
biti uništeno.

Bojite se vjerovati istini.

Bojite se voljeti u nesavršenom svijetu.

Možete suzbiti strah
kroz meditaciju, molitvu,
putem čistog mišljenja.
Pokušajte prihvatiti vlastita područja
neznanja i odbojnosti
kao što roditelj prihvaća nerazumnost djeteta.
Shvatite što vam govori ta tama.
Prihvaćanjem pogrešnih tokova misli
u svoje biće
uzimate ih pod svoj krov
te ih možete pretvoriti u Svjetlo.

Slušajte svoj strah načuljenih ušiju.
Čega se bojite u životu?
Čega se bojite u sebi?
Morate izazvati strah i pitati ga što vam želi reći.

Kako ulazite u strah otvorenih očiju,
otvorena srca i s hrabrošću što slobodno teče,
vidjet ćete da je strah samo prazna soba.
Strah je onoliko jak koliko ga izbjegavate.
Čim više odbijate sagledati strah,
prihvatiti ga i prigriliti,
time mu dajete više snage.

Strah je ono nepoznato.
On je zamišljaj.
On nije zbilja.

Nemate se čega bojati u svemiru.
Čak i smrt, koja je osnovna istina i nužda
na vašem stupnju razvoja,
nema u sebi ništa strašno.

Odmorite se u stvarnosti
Božje vječne i neprekidne Prisutnosti
i znajte da postoje dublje razine,
mudrija svjesnost,
i srca koja vole mnogo snažnije
od bilo koga na Zemlji.
Blagoslivljam vas
svjesnošću vaše vječne sigurnosti.

Ne radi se o uništavanju straha,
već o spoznavanju njegove prirode
i shvaćanju da mu je snaga manja
od snage ljubavi.

Strah je trik, varka,
čarolija.
On je obmana.
Najbolji madioničari naporno rade
u vašem svijetu.
Zahtijevajte da pogledate u rukav,
iza leđa i ispod stola.
Razotkrijte ga da bude ono što jest.
Madioničar straha je varalica.

*Strah je samo gledanje u ogledalo
i pravljenje grimasa samom sebi.*

Strah od nepoznatog je zaborav.
Ne postoji nešto što je za dušu "nepoznato."
Postoji prirodan strah i otpor
ako se ne možemo sjetiti
svoje Božanskosti.

*Vi ste sigurni, sigurni i beskrajno sigurni.
O, dragi moji,
kada bi samo bilo moguće
da iskusite ljubeću, nježnu blagost
svamira,
ravnotežu, pravednost,
slatkoću i radost,
ne bi u vama više bilo straha
do kraja života.
To je istina.*

**ZMIJA
U EDENSKOM VRTU
NIJE SEKSUALNOST
VEĆ SUMNJA.**

Da li sumnjate da ste ovdje kao duhovna bića
da biste djelovali unutar fizičke stvarnosti?
Naravno da sumnjate.
Uvjeravam vas da je to uobičajena zabluda.

Prečesto postoji, osjećaj bezvrijednosti i ograničenja,
povremeno i beznadnosti i besmisla
uslijed ograničenja fizičkog tijela.
Ipak u ustrojstvu vaše fizičke stvarnosti
može se učiniti veliki napredak.
To je svrha reinkarnacije.

Sve dok postoji materijalno tijelo
nosite u sebi sumnju.
Nemojte je prezirati.
Ona je ljudsko stanje.
Kada više nema sumnje,
nema ni potrebe da se bude čovjekom.

Znajte da je svaki vaš korak
nepogrešivo voden
na savršenom putu do cilja.
Za sve što mislite da je obilaznica
nije to uopće,
već najbolja od svih mogućih staza.
Tek ulaženjem u ponore sumnje
nalazimo Istinu i Svjetlo.

Za vrijeme velikih koraka
evolucijske ekspanzije duše,
postoje trenuci velike nesigurnosti.
Da vam ponudim analogiju:
Kada podižete nogu s jedne prečke ljestava na drugu
za taj kratak časak ne postoji ništa,
na što bi se vaša noga mogla osloniti.
Da izoštrite svoju pažnju
i poistovjetite svu svoju stvarnost
s tabanom tog zadržanog stopala,
uistinu biste se užasnuli.
Ne vidite ruke koje se pridržavaju za ljestve
ili drugu nogu koja čvrsto usadena stoji
na prečki ljestava.

Da li bi govorio o napuštanju vezanosti?

Ovisi čime ste vezani.
Nema ništa loše u vezanosti
ako vas ne ograničava.

Vežanost u negativnom smislu
je svrstavanje sebe u materijalnu zbilju
uz misao:
"Tu sam siguran,
ovdje imam moć,
tu ću ostati."

Fizičke stvari mogu biti prekrasne.
A u ljepoti postoji radost.
Radost nije u materijalnom objektu,
već u doživljaju što vam ga on pruža.
A što god vas može naučiti radosti i zadovoljstvu,
ima vrijednost.

Da je nevezanost zapovijed,
jednotu bi odstranili
iz vaše fizičke učionice.

Kako bi ta učionica izgledala?

Takve stvari uvijek treba uvježbati.

Kako bi razumio gdje izbjegava ili se sukobljava
sa Jednotom o kojoj želi naučiti?

Bez posizanja, žudnje,
potrebe za drugima,
ne bi bilo čovječanstva.

*Jedan od najdražih snova
koje snivamo mi u duhovnom
je o času kada će sve duše, sva srca i sve ruke
posegnuti da dodirnu jedna drugu.*

*Tada neće biti nevezanosti,
već samo veličanstveno Svjetlo.*

Samo još da vas ohrabrim;
To se počinje zbivati.

**Kako da iskusimo
bolne okolnosti
bez da nas ogorče?**

Tako da ih sagledamo kao lekcije
a ne kao odmazdu.

***VJERUJTE U ŽIVOT, PRIJATELJI MOJI.
KOLIKO GOD VAS DALEKO ON ODVEO,
TAJ PUT JE POTREBAN.***

Došli ste da prodete širokim poljem iskustva
da biste se osvjedočili gdje leži istina
i gdje je na njemu ono što ste iskrivili.
Tada ćete se vratiti u središte vašeg doma,
vašeg duševnog bića,
osvježeni i mudriji.

Kakvi se god usputni ciljevi mogu naći u životu,
osnovna namjera uvijek ostaje
postajanje jedno sa Sobom i Bogom.

Utješite se
i idite svojim životom u Svjetlu i vjerujte,
jer ništa vam ne dolazi što nema smisla.
Ništa vam se ne može desiti u životu
što bi prijetilo vašoj duši.
Doista, svako iskustvo pojačava njezinu svjesnost.
Ne postoji ništa što ne služi
procesu rasta vaše duše.

Sve dok ne postoji temeljno povjerenje,
uvijek ćete osjećati da je nešto ostavljeno nedovršeno,
da nešto čeka da se pojavi
baš u trenutku radosnog ispunjenja
i da zaviče:
"Aha, zaboravio si na ovo!
Naposljetku uopće nisi savršen."
I nebo će se srušiti.

8

**SVEČANOST ŽIVOTA:
STVARANJE, RADOST,
OBILJE, ISPUNJENJE**

*Radost je Bog u vama
koji ustaje, otresa se
i počinje se smiješiti.*

**SVOJOM RADOŠĆU
SLAVITE BOGA.
SLAVITE SVEČANOST ŽIVOTA.**

To se ne može kritizirati sa stajališta
da u životu postoji nešto više nego što je zadovoljstvo.
Naravno da postoji više.
Beskrajno mnogo više.
Proces rasta, traganja, služenja i ljubavi
nikad ne završava.
Užici fizičkog svijeta
su užici i duhovnog svijeta.
Sve je to jedno.
Vaša ljudska radost vas neće odvratiti
od vaše ljubavi prema Bogu.
Ljubav je ljubav.

*Ako ne možete tolerirati ljudsko blaženstvo,
kako ćete podnijeti blaženstvo vječne Jednote?*

Ako biste prodrli u svijest stijene,
našli biste tamo mnogo zadovoljstva.
Našli biste osjećaj Jednote koja tješi,
oduševljenje stijene time što je stijena.
U toku svog bivanja
stijena je u stanju ekstaze.

Ekstaza se ne može stupnjevati.
Ona je naprosto ekstaza.

Zašto ste svi tako sumnjičavi prema radosti i mekoći?

Zar i to nije Božji svijet?

Radost je prirodan sastojak života.

Vi, ljudska bića, skloni ste da se požurujete i živite pod pritiskom onemogućujući time sebi izuzetno zadovoljstvo da okusite život.

Time tako mnogo radosti i slatkoće prolazi nezapaženo.

Ako živite brižno i s pažnjom,
steći ćete poticaj i punoću za kojom težite.

Obnavljajte svoju posvećenost
životu i samima sebi
više puta na dan.

Čini li vam se da žudnja za toplinom i mekoćom života
može uljuljkati u nedjelatnost?

Mora li uvijek postojati gruba
izvanjska zbilja da vas podsjeti na Boga?

*Ako ne vjerujete ljepoti tamo gdje je ima,
kako ćete otvoriti svoje srce*

Jednoti s Bogom

koja je sama vječna Ljepota?

*Ne bi li bilo prikladnije
za unutarnju žudnju svake duše
da sagleda vječnu Svijet
kao smiješak a ne kao ozbiljnu kontemplaciju?*

Život je ozbiljan
samo ako niste povezani
s vječnom radošću.
Mnogo ozbiljnosti ne služi ničemu.
Trebalo se smijati i igrati,
svatko na svoj način.

Dječja svojstva su Božja svojstva
u svojoj spontanosti i radosti.
Čak i budalaštine, zabava,
ples, ljubav, predanje,
napuštanje, lakoća,
samo su dio rasta
pulsirajućeg ljudskog bića
koje je blagoslov vašeg svijeta.

Bog nije stvorio bol i patnju.

Stvorio ih je otpor.

*Božja Volja je osvijetliti svijet
mirom, radošću, zdravljem i obiljem.*

I svjesnošću da je ovo samo prolazna stanica.

*Radost je učenje.
Radost je proživljavanje bez boli.*

Kada jednom prihvatite bez pogovora da postojite u vječnosti kao svjesno biće, da mi u duhovnom postojimo, da Bog postoji, tada će se vanjske okolnosti vašeg života primjetno olakšati. Nećete više prizivati tamu i izopačenost. To ne znači da će na Zemlji postojati geografski "Eden", već da ćete biti svjesni pravog značenja događaja.

Sve dok nastanjujete fizičko tijelo, biti ćete podložni fizičkom svijetu. Ipak, iskustvo će biti potpuno drugačije. Neće biti boli.

Ne radi se o kompromisu. To nije kao kad se kaže: "Pa, razumijem da sam vječan, tako da ova agonija ne znači ništa."

Ne. Ne. Vi doslovno nećete iskusiti agoniju ni praktično ni pojmovno. To nije racionalizacija. Bila bi to zamka.

To je potpuno stapanje s Istinom.

*Zato što bol i radost
sagledavate kroz prizmu
prošlih ljudskih učenja,
teško je povjerovati da se može postojati
u stanju radosti gdje se bol rastapa
u zbilji radosti bez osporavanja.
Radost naprosto mijenja stvarnost boli.*

*Treba razumjeti da u činu vizualizacije
leži velika moć.*

Vizija je duhovna stvarnost i sve stvari koje postoje u vašem svijetu najprije su postojale u duhovnom. Prvo dolazi poimanje, a zatim sljedi fizičko, koje je gušća tvar.

Kada jednom izazovete vaše predrasude, one se pretvaraju u zablude. Promjer vaše svjesnosti se povećava. Zid, na primjer, nije više zid već dijelčić pokretne, vibrirajuće svijesti.

*Sve što se može zamisliti,
može se i dovesti u vašu fizičku stvarnost.*

*Kada vas obuzme osjećaj
da nemate izbora,
zaustavite se na čas.
To je samo trik kojeg izvodite
na sebi samima
da biste izbjegli preuzimanje odgovornosti
a time i radosti života.*

Zamislite, umjesto toga, što je to što uistinu želite.
Provjerite to.

Budite oprezni, prijatelji moji,
jer ako olako zamislite nešto
i to učinite s uvjerenjem,
čak i ako niste sigurni da to želite,
ono će se ostvariti.

To nije magija ili lažna nada,
već stvarna moć vašeg kreativnog impulsa.
to je razlog zašto je toliko važno da razumijete
samosvijest u dubinama svojih mogućnosti,
tako da nijedno ostvarenje ne doprije u vaš život
a da ga niste sami odabrali.

Sami ste stvorili svoj život.

Ništa niste stvorili u izvanjskoj zbilji
što bi vam bilo strano.

Neizreciva radost ljudskog postojanja
nastaje kad se uvidi da je duša istinski
prisutna u vanjskim okolnostima.

Gledajte na svoju fizičku manifestaciju
kao na simbol
i shvatite tijelo kao produžetak duše,
izgovorenu riječ svoga bića.

*Vaš život nije vaš gospodar,
već vaše dijete.*

*Vaša radost stvaranja
ne smije se ograničiti na ljudski rod.*

Postoji, na primjer, mnogo radosti
u svijesti koja stvara dio sebe same
u obliku drugih bića što postoje u vašem svijetu.
Kakav biste ushit doživjeli da iz svoje svijesti
stvorite divan cvijet!

Ili možda mačku ili slona!

Ne šalim se.

Objašnjavam način na koji
svijest samu sebe stvara radi istraživanja.
Gdje u svijesti svemira postoji sklonost
da se iskusi sebe kao cvijet,
on tu i nastaje.

Pošto boravite u ljudskom obličju,
razumljivo je da vam je teško zamisliti
da imate svijest izvan ljudskosti
i da još uvijek birate da stvorite dio sebe kao
niže biće.

Zato ću prestati o tome
i dozvoliti vašoj mašti da se igra.

Možete za sebe stvoriti

blaženi vrt

ako u njega vjerujete.

A možete stvoriti i nepodnošljivu patnju

ako vjerujete

da je potrebna.

Ovo nije intelektualiziranje.

Nitko od vas ne želi patiti.

Ali postoje sistemi vjerovanja

što se prenose sa generacije na generaciju

koji podržavaju takva mišljenja.

Bilo bi ti zanimljivo razgovarati

sa najstarijim članovima obitelji

i upitati ih o obiteljskim praznovjermima

i uvjerenjima.

Kakva je struktura

unutar koje ste živjeli čitav život?

To bi bilo poučno.

Da li je rad za materijalna dobra

smetnja našoj duhovnoj svrsi?

Ne, ukoliko sagledavate materijalna dobra

kao materijaliziranu svijest.

Svakome u materijalnom svijetu

treba hrana i odjeća.

Također je normalno željeti

lijep, udoban dom, mjesto za život.

To je dio ljubavi prema sebi.

Kada tu ljubav istinski priznate,

nećete se odricati niti jedne od ovih stvari.

Ona će otvoriti vaše ruke

da primaju i da daju.

To svakako ne znači da se uzima od drugoga.

Vaš svemir je bezgraničan.

Postoji i više nego dovoljno za svakoga.

Kako se dolazi do obilja?

Kako se zaslužuje bogatstvo?

Mislite li da je to lako?

Čekajte pa ćete vidjeti.

Dok ne savladate vještinu primanja,

morate se snabdjevati

materijalnim potrepštinama.

Oslobodite li se osjećaja krivnje zbog novca

i prihvatite ga kao dio Božanskog plana

i fizičke zbilje vaše Zemlje,

vidjet ćete da nema ni manje ni više snage

nego što mu vi sami dajete.

On je potreban.

Vi ga shvaćate prekruto.

Ponekad ne tražim "uspjeh"
na fizičkoj razini
jer osjećam da bih trebao naći radost
u onome što je ovdje i sada
i zbunjen sam tim što želim.
Imaš li kakvo mišljenje o tome?

Mnogo toga osjećam u vezi s tim.
Postoji zabluda koja prožima duhovnu praksu,
a glasi:
"Ne smiješ željeti ništa da bi imao sve."
U ovom kontekstu "željeti" se odnosi na pohlepu.

Međutim, kada postoji želja da se okusi obilje
vašeg svijeta
i da se prima s ljubavlju,
ne vidim razloga odricanju.

Sukob postoji samo ako vjerujete
da postoji odijeljenost
između obilja vašeg svijeta
i obilja Božje Ljubavi.

Dok si imao tijelo,
kakvim si se poslom bavio, Emanuele?

U posljednoj inkarnaciji bio sam sličan tebi
s jednom iznimkom- slijedio sam svoje srce
bez trunke osjećaja, kakanja ili straha.
Bio sam učitelj
i išao po svijetu,
dozvoljavao da me dodiruju sa ljubavlju,
koju sam vraćao gdje god sam mogao.

Još da vam kažem
da sam bio bogat ali ne u novcu
kojeg čvrsto povezuješ uz bogatstvo.
Nikad nije prošao dan bez dovoljno jela
i nikad nije prošla noć
bez mjesta za spavanje.
Imao sam svoj dom, svoj posao.
Imao sam svoj integritet.

**VI, DRAGE DUŠE, IDETE TAKO OPREZNO
DOK ULAZITE U RAJSKI VRT.
ZAR NE ZNATE DA JE ON
VAŠ ZAKONITI DOM?**

Postoji toliki strah kada
u vašu svijest dođe misao
o potpunom ispunjenju.
Toliko se poistovjećujete traženjem
da nalaženje postaje prijetnja.

Zaista, najteža stvar u cijelom ljudskom iskustvu
je smjerati Sebi,
svom Životu, svojoj Svjetlosti
svojoj Istini i svom Bogu.

Svaka prilika na vašem putu
pruža toliko Svjetla
koliko možete primiti.

Nadite čim više radosti i zadovoljstva.
Ni na čiju štetu, naravno,
jer to nije zadovoljstvo.
Ne tjerajte nikog s puta jer to je bol.
Ali podite tamo gdje leži pravo zadovoljstvo:
zadovoljstvo samoprepoznavanja i ljubavi,
zadovoljstvo vidjenja drugog u blagosti i suosjećanju.
To su prava i stalna zadovoljstva.
Tjelesnost može biti ugodna.
Spolnost može biti ugodna —
ako postoji ljubav.

Krajnji izazov obmani je ljubav.
Zato volite sebe.
Volute druge kao što volite sebe.
(ne možete voljeti više od toga)
jer ljubav je ljubav.
Kad se jednom desi,
širi se ravnomjerno u svim smjerovima.

Slavite svoj život.
Unesite u njega zadovoljstvo kada god možete.
I gledajte na zadovoljstvo kao na istinu
a ne kao na neki tajni grijeh.
Jer ako prosudujete zadovoljstvo
u kontekstu obmane,
ono nestaje.
A to vas zadržava duže u učionici.
Zaista.
Jer, vidite, patnja nije put do Svjetla i Neba.
Zadovoljstvo jest.
Pravo zadovoljstvo. Ne lažno.
A razlika vam je poznata.
Svi znate kada iznevjerite sebe.
Kada vam je muka.
Kada radite gluposti.
Kad postajete destruktivni.
Tada znate da ste izdali sebe.

Kada cvatete i blistate
i plešete ulicom
samo zato što ste sretni
i znate da je obmana vaše djelo,
da postoji zbog vašeg obrazovanja
i da je možete izmijeniti bilo kad zaželite
i to činom ljubavi prema sebi,
tada ste slobodni.
Pripremate put Kući
kad god ste spremni ići.

U međuvremenu, vi poučavate druge
o potpunoj Istini Božjeg postojanja.
Vi i ja i svi mi
imamo mnogo toga učiniti.
~~Ali to ne smije biti opterećenje
već radost.~~
~~A ako to nije, molim vas
nemojte se osjećati plemenito.~~
Nemojte misliti da na neki način
radite dobro zato jer je teško.

*Stanite u onom času kada vas zadovoljstvo napusti
i zapitajte se: "Što sam zaboravio?"
I ako ste u svom središtu i u istini
odgovor će biti,
"Oh, pa ja sam zaboravio da sam Bog."
Tada ćete vratiti to sjećanje
u svoje ljudsko iskustvo
i zaplesati ponovo.
A mi u duhovnom plesat ćemo s vama.*

Tada će se posao ispunjenja Božjeg Plana spasenja ispunjavati vrlo brzo jer Bog je Ljubav i zadovoljstvo je Ljubav i radost je Ljubav i Istina je Ljubav. I sve su stvari Svjetlo.

Shvatit ćete to, vjerovali vi meni sada ili ne. I to dovoljno brzo.

Jer, u ovom životu ćete rasti i ostariti i umrijeti.

Ne mogu zamisliti da vam kažem nešto ugodnije i više ohrabrujuće.

Jer da morate ostati u ovoj iluziji ne mogu vam reći koliko biste bili nesretni čak i da to želite.

Ostat ćete dok ne završite posao, dok ne naučite lekciju.

I tada ćemo svi početi iznova u nekoj drugoj dimenziji stvarati u ime Boga.

Bog vas blagoslovio.

9

PUT:

EVOLUCIJA,

REINKARNACIJA,

KARMA, VJEČNOST

U svakom času srce se može otvoriti.

U svakom času karmičko ustrojstvo duše se može prevladati voljnošću duše.

Cijeli svijet je opsjena
što se okreće u svemiru
premda se pomalo koleba.
Vi prihvaćate opsjenu
jer ste dobri učenici
i jer ste obećali da ćete doći učiti.
Obećali da ćete u njoj ostati,
vjerujući joj,
dok ne dosegnete ono zbog čega ste došli.
Tada je možete napustiti.

Što mislim pod tim?
Mislim da ste svi potpisali ugovor
prije nego što ste se složili da se opet rodite
u kojem stoji, " Da. Ući ću u ovu igru
i slažem se da ću ustrajati u svim pravilima."

Potrebno je da bude tako.
Vi znate koliko je naporno učiti
u običnoj fizičkoj učionici
kada odbijete vjerovati
da je učitelj učitelj
i da se po ploči treba pisati
i da ono što učite ima vrijednost.

Nisam ovdje da podupirem buntovništvo
već da vas uvjerim
da je ono što činite
vrijedno
i da je to što učite
potrebno.
A ipak da je cijela stvar
privremena varka
te da veći dio vas obitava ovdje
u svijetu Svjetla i Istine.
I da ćete *doći* Kući.
DOĆI ĆETE KUĆI. OBEĆAJEM VAM.

Zašto ulazimo u ljudski oblik i činimo to toliko puta?

Vaše postojanje u ograničenom ljudskom obličju upućuje na potrebu da vaša svijest vidi stvari u ograničenoj formi. Kako vaš razvoj napreduje tako se vaša vizija širi, obuhvaćajući sve više sveopćih istina koje sada postoje u vama još neotkrivene.

Reinkarnacijsko kolo vas vodi uokrug dok na kraju vaš otpor ne postane toliko providan, toliko istrošen pokušajima i iskustvima, da se mogu vidjeti rupe u njemu. Vi više ne vjerujete u njegovu građu. Tada stavljate ograničen, sumnjičav um u službu srca.

Sve duše koje traže vlastitu osobnost slijede različite oblike zbunjenosti ali to je osvjetljena staza, iako naizgled prolazi kroz grozna područja tame.

Svrha čitavog putovanja je da se nađe Istina i da joj se vrati mudriji i opremljeniji za njenu službu i na kraju da se njome i bude.

Sam čin utjelovljenja jest očitovanje duševne težnje da ponovo postane jedno sa Svjetlom.

Kako se vaša svjesnost produbljuje, uzrok i posljedica pojavljuju se sve brže dok proces uravnoteženja ne postane trenutačan. Tada uzrok i posljedica nestaju. Postoji samo Istina.

Kako se određuju naša utjelovljenja?

Kada duša ostvari dovoljno svjesnosti, te razmatra ponovni prijelaz u ljudsko, mnoga se kola počinju okretati.

Prije utjelovljenja svi aspekti želja i potreba budu temeljito proučeni. Tko to čini? Duša sama, učitelji, prijatelji i voljeni koji u to vrijeme nisu zatvoreni u ljudskom obliku.

Kako je svrha ljudskog života učenje i rast, sve osobine duše utjelovljuju se u pretpostavljeno ljudsko rođenje. Određuje se kulturna sredina, spol, rasa obitelj, sposobnosti i to tjelesne, umne i osjećajne. Sve to služi kodiranju jedinstvene duše.

Da li utjelovljavanje postoji u linearnom vremenu?

Tamo gdje ste vi, da.
tamo gdje sam ja, ne.

Svijest ne može a da ne stvara samu sebe.
Vi se morate, samom prirodom svog bića,
širiti i ostvariti.

Onaj koji ste u svakom trenu,
prije rođenja, u tjelesnom,
ili nakon tjelesnog života,
vaša je tvorevina.

*Radionica svakog života
mora se oblikovati tako
da stvori najbolju okolnost
za učenje.*

Sve okolnosti djetinjstva,
čak i samo fizičko tijelo,
odgojna su oruđa.

Ne postoje greške u reinkarnacijskom planu, iako se
(na vašem ljudskom stupnju) može gledati s grozom na nesreće
što se čini da pogađaju one rođene u nevinosti.
Ovdje ne postoje greške.

*Plan je savršen.
Oblikovanje je izuzetno.
A priroda svekolike stvarnosti
je ljubav.*

Zašto se ne prisjećamo prošlih života?

Prisjećate se.
Samo ih ne spoznajete kao takve.
Ne postoji niti jedan od vas,
a da duboko u sebi nije svjestan
da je ovdje bio već prije.

*Već ste rekli sve stvari.
Sada ste ovdje samo da se toga prisjetite.*

Da li duša ima mogućnost izbora utjelovljenja različitog od ljudskog zemaljskog plana?

Sve dok postoji potreba
za tjelesnim zemaljskim planom
duša će biti tamo.
Pazite, ovo nije osnovna škola.
Postoje i druge, prije nego što
dosegnete Zemlju.

Kada duša shvati da je utjelovljenje
za nju od najvećeg značenja,
Zemlja postaje mjesto izbora.
Primjetit ćete u dvojnosti vašeg ljudskog svijeta
da je posebno oblikovan upravo za biranje.
Duša mora biti u stanju birati
da bi došla na svijet,
a duša koja je završila svoje cikluse utjelovljenja,
došla je do točke kada je učinjen krajnji izbor.

**NEMA ŽURBE.
VI STE VJEČNI.
AKO NEŠTO ZABORAVITE U OVOM ŽIVOTU,
BIT ĆE DOVOLJNO VREMENA DRUGI PUT.**

Ako osjećate da više ne želite
biti u svom fizičkom tijelu,
preispitajte to,
jer Kući morate stići s ljubavlju,
ne sa odbojnošću i tjeskobom.
Ako postoji mrvica nezadovoljstva
ona će se morati očititi u budućnosti.

Vaše posljednje utjelovljenje je čisto i uredno.
Sve spona su povezane.
Svi uglovi očišćeni.
Sve su stvari složene i odložene.

**Koliko je teško
svijesti da postigne
ljudsko tijelo?**

U početku, ulazak duše u novu dimenziju
može biti prilično nasumce.
Kako se pomičete po ljestvici ljudskog iskustva,
iz jednog života u drugi,
izbor postaje točniji.
U posljednjim utjelovljenjima
se mora pripaziti
i možda malo čekati
ali ne dugo, ne stoljećima.

**Da li se vraćamo
na niže oblike svijesti
ako skrenemo sa staze?**

'To ni na koji način ne bi služilo
nakani duše.

**Zašto je šest miliona duša
odlučilo iskusiti holokaust?**

Vrata koja otvaraju put duši
u utjelovljenje
mogu služiti mnogoj svrsi;
poučavanju drugih,
kao i samoga sebe.

Kada je život oblikovan da posluži
i jednom i drugom, tada su
razlog i poziv veličanstveni.
U tom slučaju, viša mudrost
može reći "To je sada potrebno."

Možemo se žrtvovati za druge
i ujedno imati odličnu priliku
da i sami rastemo.

Naravno, put je izabran.

Ne srlja se u takve stvari.

Svaka duša je prije rođenja svjesna svojih potreba
i mogućnosti da poveća svoj rast
doprinoseći rastu drugih
u određenim okolnostima.

**Može li duša učiti
iz straha koji toliko prožima
da nema mjesta razumijevanju?**

Duša može a ljudsko biće
vjerojatno ne može.

**Da li je cjelokupan proces
utjelovljavanja duša počeo
u isto vrijeme,
ili posebno za svakog od nas?**

Različiti su počeci za svakog od nas.
U potpunoj Jednoti Boga
vječnoj i uvijek širećoj,
nije sve moglo eksplodirati
u otjelovljenost odjednom.
Svaka duša u svom traženju
nosi svoj raspored u vremenu.
Kako se svijest širi i istražuje,
dijeli se i postaje,
ona nosi u sebi čas
kada se poželi vratiti.

To zvuči pomalo kao zbrka.

Čini vam se zbrkanim
jer razmišljate u prostornom okviru
ali u vječnosti
ima puno mjesta.

**Postoji li ograničen
broj duša?**

Ne, ne postoji.

Odakle dolaze nove duše?

Kako svijest izražava samu sebe,
ona se dijeli sve više i više,
do točke gdje više ne nalazi rasta
ili širenja.
Tada se počinje sjedinjavati.
Na kraju, postojat će jedna jedina duša.

Na kojoj se točki ljudskog napretka duša više ne mora vraćati na Zemlju?

Kada konačno,
puno i potpuno,
iskusite
vlastitu Božanstvenost.

Da li živimo još koji život paralelan s ovim ljudskim u nekoj drugoj stvarnosti?

Da, naravno, mnoge.

Da li su ti "mnogi životi" u drugom vremenu, drugom prostoru ili drugoj vibraciji?

S druge strane.

Da li su sva utjelovljenja koja smo imali prisutna u istom trenu?

Da, u središtu svijesti duše.
Vi ste bića Svjetla a iz
Središta Svjetla sve su stvari sada.
Ali, kada to Svjetlo uđe u tjelesnu stvarnost,
za nju postoji kronologija.

Što predstavlja karma?

Kada govorim o karmi
govorim samo o gradi koju treba prepraviti.
Karma nije puko uravnotežavanje.
Postoji mali dio ljudskog bića
koji se opire Božjoj volji,
inače ne bi bilo ni potrebe
za ljudskim iskustvom.
Karma je način učenja.

Karma je splet okolnosti
koje ste izabrali u ovom životu
kako biste pronašli područja koja još nisu u istini.
Vi ste stvaraoci svega u svom životu.
Ništa se ne zbiva što niste prizvali k sebi.
Unutarnja želja mudre i svjesne duše
jest da učini vanjskim i opipljivim ono
što u sebi smatra istinitim
i tako iskusi to vjerovanje.
Kroz to iskustvo dešava se preobrazba.

**Što ako činimo greške ili loše stvari?
Ne moramo li platiti za njih?**

Niste ovdje da platite ili da bi vam se platilo.
Ovdje ste da rastete.
U vašoj želji da rastete
karmičke spone se otpuštaju.
U ekonomiji Božje Svijesti
ono što više ne treba, prestaje postojati.

Vi ste zasadili vrt
puno prije negoli je procvjetao.
Dođe vrijeme kada posijano sjeme
treba procvjetati da bi ga se prepoznalo.
Tada ga svjesno možete njegovati,
presaditi ili ukloniti.
Kada u sadašnjoj stvarnosti ugledate
plodove koji vam se ne sviđaju,
morate im poželjeti dobrodošlicu,
jer su oni znakovi prošlih pogrešaka u prosudbi,
dolazeći sada na vidjelo,
da bi se moglo izabrati mudrije.

Vezani ste
ustrojstvom karmičke važnosti.
Ipak, ulazite li sve dublje
u svoje unutarnju mudrost,
karmičko ustrojstvo postaje sve manje ograničavajuće.
Može se brzo izmijeniti.

Iako se karmička radionica
može činiti beskrajnom,
niti jedna duša ne dobija više posla
no što je sposobna obaviti.

**KARMIČKE MISIJE
SLUŽE SAMOOPRAŠTANJU
I SAMOOSTVARENJU.**

Vi ne zastranjujete i ne griješite
zbog namjernog negiranja,
već samo iz straha, iz neznanja,
jer tražite sigurnost tamo gdje je nema.
Postali ste zbunjeni i odvojeni
od vaše svjesne veze s Bogom.

Nadite put natrag kroz labirint
vlastitog ljudskog iskustva
i vidjet ćete da su vrata otvorena
i da je Svjetlo tamo.

U situacijama gdje sami sebi namjerno
dozvoljavate bogohulni čin
ili nanošenje štete drugome,
duša je svjesna.
Na jedan ili drugi način,
ona taj čin mora razumjeti.
Za to treba možda nekoliko života.
Ili samo trenutak.

Može vas razočarati spoznaja
da se bitno ne mijenjate
nakon što iskusite dovoljno karmičkih realnosti
i napokon odete onkraj vašeg svijeta.
Još uvijek ostajete vaše drago vlastito "ja".
Osobno mislim da je to ugodno i neobično.

To "ja" koje kaljate i prezirete,
preispitujete, sumnjate i sudite
i zbog kojeg se osjećate krivima,
jest upravo ono "ja",
koje će s vama doći Kući.

**Što se dešava sa dušama
poput Hitlera i Staljina?**

Kada kažete "duše poput Hitlera i Staljina",
ja odgovaram da vi ne poznajete duše.
Možete govoriti o takvom čovjeku
ali ne i o njegovom potpunom Božanskom Biću.
Postoji potreba u ljudskoj svijesti
za odmazdom i pravdom.
Mnogo što ljudski um ne može shvatiti.
Ne možete se privoljeti
da oprostite i volite osobu
koja je naoko prouzročila toliku patnju.
S vašeg stajališta
to je neoprostivo.

Mnogo se mora rasti
u duši,
ne samo ove dvije duše,
već svatko tko je okrutan,
tko zloupotrebljava i ubija, tko je sebičan,
tko je ambiciozan, bezosjećajan.
To je pitanje stupnjevanja.
U svakom od vas postoji mali dio,
kod nekih manji, kod nekih veći,
gdje ima mržnje i rasizma,
gdje je glas koji kaže,
"ja sam drugačiji od tebe i ja sam bolji."
Uvijek kada čujete taj glas
odgovarate onome što u vanjskom svijetu
nazivate Hitlerom.

Zapamtite, ovo je učionica
i zapamtite da se neke od lekcija
moraju zapisati u nebo,
da bi ih čuli i razumjeli.

**Da li se je svekolika svijest razvila
iz statičnih, jednostavnijih oblika stvari
u dinamične i složenije?**

Oni koji su odabrali odlazak
odabrali su i povratak.
To uključuje iskustvo
različitih razina svijesti.
Kako se svijest izražava,
ona oblikuje u materijalnom
ono što biste na vašoj Zemlji nazvali
mnogim različitim razinama svjesnosti.
Ipak, ona uvijek putuje nazad,
prema Jednoti.

Ako se dio svijesti osjeća najugodnije
oblikujući sebe kao stjenu ili vlat trave,
to ne znači da je ona
ograničena na taj oblik.
To jednostavno znači
da pojedini dio svijesti
može najbolje zadovoljiti vlastite potrebe
iskušavajući kratku vezu
s materijalnom stvarnošću
kao naoko neživa tvar.
Istovremeno, svijest može stvarati sebe
na drugim razinama,
uključujući i onu ljudskog postojanja.

Kako počinjete uživati na Zemlji,
u pjevanju ptica, u ljepoti cvijeća
i osjećati Jednotu sa svim tim,
ono što činite je da oslobađate dijelove
vaše zamrznute svijesti,
što se ponovo spaja sa svjetlom ljubavi,
srži vašeg bića.

Osjećaj jedinstva sa svim stvarima na Zemlji
znači da ste u sebe dozvali
sve one svoje dijelove koji su bili
uključeni u raznim iskustvima.
To dovodi do potpune spoznaje
da je Zemlja jedno s vašim bićem.
Doslovno, ona to i jest.

**Da li se životinje razvijaju?
Da li one postaju ljudi?**

Naravno.
Svijest mora stvarati što ona jest
s pozicije vlastitog postojanja.
Dok se svijest širi,
ona raste sve dok ne dosegne
dalje od sadašnjeg razumijevanja,
u veće znanje.

Ne postoji kraj evolucije.
I vi sami ćete se razviti
u mnogo blistavija bića,
mnogo ljepša
i mnogo mudrija.

**Može li se sazeti
prije vremena i izaći iz
toka života?**

Koraci se ne mogu preskakati.
Organski proces to ne može dozvoliti.
Imali biste pukotine kroz koje vrebaju
strah, sumnja i manjak vjere
i sve bi se ponovo urušilo,
a to sigurno ne želite.

Naći ćete svoju stazu
i pratit ćete je do kraja.
Uostalom, ovo i nije tako strašno mjesto.
Niste li došli da vidite ljepotu i ružnoću,
ljubav i mržnju, svjetlo i tamu?
Ne bježite od njih.
Vaš zadatak je da ih promijenite
a ne da ih izbjegavate.

**Hej, Emanuele,
koliko je sati?**

Sada!

**Ako smo vječni,
koji je smisao vremena?**

Vi govorite o vremenu. Ja govorim o vječnosti.
Ipak, govorimo o istoj stvari
samo iz različitih stajališta svijesti.

Vrijeme je središte obrazovanja.
Ono je potreban sastojak
materijalne stvarnosti
jer omogućuje osjećaj ustrojstva,
pozitivna sila
koja vam pomaže da ostanete usmjereni
i u vezi s događajima u učionici.
Sve što je oblikovano
da zadržava pažnju tamo gdje je ona potrebna,
možemo nazvati sredstvom za učenje.
Kada sazrijete,
nećete više trebati vrijeme,
ali do tada bit će vam potrebno.

Oslobodite sebe prisila
fizičkog tijela
i bit ćete izvan vremena
a ipak svjesni postojanja.

Tu gdje ste sada,
linearno vrijeme je dio okoline.
Kada se odmaknete od pojma vremena,
na način kako se ono mjeri u vašem svijetu,
vrijeme prestaje biti linearno
i naprosto *jest*.
Sjedinjuje se s *jest*-itošću bitkom svih stvari.
Ne biste rekli da ne postoji vrijeme
ali biste ga oslobodili pojmovne spona
kretanja naprijed ili natrag
ili od bilo koje stvarnosti
različite od vječnog bivanja.

10

BOLEST I LIJEČENJE

Toliko toga može se steći
u vrijeme tišine, unutrašnjeg uvida
koje vam bolest nameće, drage duše,
vi, koje ste uvijek motivirane izvanjskim.
To vrijeme može se iskoristiti
za alkemiju prožimanja tjelesne tvari
duhom koji će je pretvoriti u zlato.

*BOLEST JE UČENJE,
PORUKA DUŠE.
KADA SE SAVLADAJU LEKCIJE,
BOLEST PRESTAJE POSTOJATI.*

Bolest je zbunjenost duše
što se pojavljuje u tjelesnom
da bi je svijest vidjela.

Svaki dijelić bolesti ste vi sami.
Slušajte svoje tijelo. Što ono kaže?
Budite taj dio svog tijela.
Jednom čuvši glas
tih neposlušnih područja,
zreo um može reći: "Nađimo drugi put."
Na toj točki vi doslovno trebate
zagrliti tu svoju zastranjenu energiju
bila ona umna, tjelesna ili osjećajna
i počnite je oslabljivati
jednostavnim prihvatanjem.
Promjena počinje.

Bol vam govori kada ste spremni
da učite iz nje.
Bol osjećaja govori jedno,
a bol tijela drugo.
Čak je i njezina lokalizacija rječita.
Ništa se u životu ne dešava nasumce.
Jasno mi je da je to teško prihvatiti
kada netko trpi,
ali istina je istina.
Vi živite u zdravom i uređenom svemiru.
Neka to bude vaše načelo.

*Bolest najprije postoji
u netjelesnoj dimenziji duhovne potrebe,
osjećajne zbrke,
umnog zastranjenja.
Prvotno ona nikad nije tjelesna.
Tijelo je reaktor.
Ono vibrira izloženo stresu
i vanjski je izraz
unutarnjeg meteža.*

Kako se tijelo grči
napadnuto traumom,
postoji uskraćenje energije
u određenom dijelu tijela.
Tako su stvoreni uvjeti
za fizičku manifestaciju
koja je, u vašoj stvarnosti,
bolest tijela.

Bolesti se razvrstavaju
prema simptomima
ali njihovi uzroci mogu biti
potpuno različiti.
Ista bolest kod dva različita bića
može postojati
iz dva različita razloga.
To je način na koji svako tijelo
izražava svoj doživljaj nejedinstva.

Da li su neke bolesti karmičke?

Karmičke bolesti i one nastale zbog stresa
su jedne te iste.
To se odnosi na to kako ste se u ovom životu postavili
u slijeđenju matrice svoje duše
u područjima sukoba.
Možemo reći da je to karma,
iako ta riječ donosi više zablude
nego jasnoće.

Izlječenje se može desiti trenutačno
ako se prepozna istina o uzroku bolesti.
Stoga je bolest bez izuzetka
otjelovljenje onoga što svijest
ne želi prihvatiti.

Kako životna sila, svijest duše,
protječe kroz fizičko tijelo,
područja koja joj se opiru
mogu u određenom trenu razviti disfunkciju,
zavisno o potrebama duše.

Svako odricanje se konačno izražava u fizičkom,
što je jedan od razloga
zbog kojeg ljudi preuzimaju fizička tijela.
Na taj način se moraju suočiti
s onim sa čime izbjegavaju
suočiti se na razini uma
i osjećaja.

*U bolesti vaše tijelo nije vaš neprijatelj
već vaš vjerni drug.
Usmjerava ga vaša duša
da reagira upravo na određeni način
i u određenom času.
Obazrite se na to vodstvo.*

**Da li je AIDS
možda pošast poslana od Boga?**

Kako možete misliti, dragi moji,
da Bog može poslati pošast?
Kako da se nadamo izlječenju te nesreće
ako ustuknemo i za bolest okrivimo božanstvo?
Ne, ne. Vi koji shvaćate samostalnost
vlastitih života, znate dobro da to
nije uzrok.

Nema Boga ljubavi i smilovanja
koji bi izazvao bilo u osobi,
grupi ili društvu, jednu jedinu
bolest, čak niti običnu prehladu.

Ako vjerujete da ste zavrijedili kaznu,
upitajte se što je loše u vašem životu.
Da li postoji osjećaj krivnje?
Kada smatrate da zaslužujete
Božju kaznu, naišli ste na spornu točku.
Nije stvar u samoj bolesti.

**Zašto su neka tijela zdrava
a druga sakata i bolesna?**

Ne trebate se osjećati krivima ako ste zdravi.
Postoji razlog za sve.
Znajte da ste i vi u prošlosti iskusili
kob osakaćenih i uskraćenih tijela.
Bojite se da sve stvari
nisu ravnomjerno raspoređene
u Božjem svemiru?

Neki ljudi izabiru genetske faktore
kao što bi kupili kuću s pogledom na jug
ili jezerom u pozadini.

Izabiru tjelesni oblik
koji ima potencijal za određenu bolest,
poput otpusnog ventila.
Predviđeno je da se reagira na taj način
kada određeni elementi u čovjekovom
životu dosegnu točku
nakon koje mu nije stalo da ide dalje.

**Da li duševni bolesnici
svjesno kontroliraju
svoju bolest?**

Ne.

Duhovno oni to čine.

Ali reći da netko svjesno kontrolira svoje ludilo,
okrutno je.

Postoji, isto tako, škola koja ispravno smatra
da je ludilo mudra odluka
u okolnostima traume,
s kojima ljudsko biće nije u stanju nositi se.
Zaista, ludilo je liječenje.

Duša, koja je suština ovog pitanja,
svjesna je,
ali ona se u ljudskom životu
predaje rastu i često ne samo radi same sebe,
već radi doprinosa učenju drugih.

Ako bismo oprali riječ "rak",
objesili je na sunce da se osuši
i vratili je izbijeljenu i lijepu,
uvjeravam vas da bi bilo manje raka
i manje smrti uzrokovanih njime.
Duše bi odabrale druge puteve.

*Uzrok raka je uzrok straha,
rak nosi poruku straha,
koji prevladava u čitavom u vašem svijetu.
Zato se s bolešću mora postupati
izravno, kao i sa strahom.*

Kada rak jednom bude izliječen,
naći će se nešto drugo.
Ljudi se moraju nositi sa strahom,
jer on je jedno od najvećih osporavanja
stvarnosti Boga.

**Čuo sam da nema bolesti
koja se ne može izliječiti.
S obzirom na to ,
što da učinim
kako bih ozdravio?**

Tu se radi o volji.
Kada se kaže: "Ne postoji ništa što se ne može
izliječiti", treba dodati,
"u mojim uvjetima".

*Da li zaista postoji lijek za svaku bolest?
Rekao bih da, ukoliko biste bili dovoljno mudri da
smrt smatrate izlječenjem.*

Tijelo u svojoj beskonačnoj mudrosti znade
što je potrebno za ravnotežu.
Vi ste svoj vlastiti dijagnostičar i liječnik,
kada biste samo htjeli slušati.

Slušajte me,
kada je duša spremna da napusti tijelo,
možete biti jaki i zdravi poput atleta a ipak će
vaše srce stati.
Ako duša nije spremna da ode,
tijelo će se izliječiti.

Treba da shvatite moć
oslobođene svijesti ljudskog bića,
ne volje, već oslobođene svijesti,
koja ima sposobnost obnoviti i liječiti
svoje vlastito tijelo.

Kako će neki od vas
u svom životu postati iscjelitelji,
podsjećam vas da postoje neke duše
koje ne žele biti izliječene.

"Moraš ozdraviti!", česta je poruka
koja prati liječenje.
Ne, ne moraju ozdraviti.
Samo ukoliko to žele.
A vi za to niste autoritet.
Ne namećite svoju volju.

Dajte samo ljubav.
Duša će je uzeti
i ugraditi tamo gdje je može najbolje
upotrijebiti.

**Mogu li ljudi polaganjem ruku
liječiti jedni druge?**

Povezanošću dvaju ili više onih
koji se združe u ime Istine i Svjetla,
snaga ljubavi ulazi
i mijenja kemijske procese i energetske sisteme
tijela bolesnika.

Potrebno je svega dvoje
u ljubavi, otvorenosti i vjeri
da se stvore izvanredni uvjeti —
Dva bića i Božanski Duh.

A liječenje na daljinu?

Ako šaljete nekome ljekovitost,
neka to bude molitva
da prihvati svoju bolest
i dozvoli joj da donese znanje,
koje god je namijenjeno.

Krajnji oblik liječenja
koji se u vašem ljudskom svijetu neće pojaviti
još dvije tisuće godina,
uključuje tretman oboljelih tijela
čistom vodom.
Utjecaj te terapije
zasnivat će se na vjeri.

11

SMRT

Smrt je poput skidanja tijesnih cipela.

*Čak i kada ste mrtvi, vi dalje živite.
Sa smrću ne prestaje postojanje.
To je samo privid.
Prolazite kroz vrata smrti živi
i nema izmjene svijesti.
Ne idete u stranu zemlju,
već u zemlju žive stvarnosti,
gdje se nastavlja tok rasta.*

*Život i smrt
ne treba promatrati kao suprotnosti.
Bliže je istini
govoriti o smrti kao ulaženju
nego kao izlaženju.*

Ono što nude vrata smrti
je oživotvorenje izuzetne vitalnosti,
jer iz razvodnjene verzije života
ulazite u samu stvar,
životnost primarne zbilje.

*Ako smrt zamislimo kao prekrasno,
čisto jezero,
pitko i osvježavajuće,
tada svijest izlazeći iz tijela,
s užitkom zaranja u nj,
a zatim jednostavno otpliva dalje.*

Smrt je samoregulirajuća.
Ona je Božanskog porijekla.
I potpuno je sigurna.
Strah od smrti je strah od napuštanja.
Kako je u životu
tako je i u smrti.
Proces smrti je uvijek radostan,
kada se prevlada ljudski strah od smrti.
Napustimo li strah, smrt postaje
najuzbudljivija pustolovina.
Ničega se ne treba bojati u svemiru.
Ničega.

Kada duše napuste materijalno tijelo,
kao u dubokoj meditaciji,
postoji svjetlo,
osjećaj blagostanja,
mira i spoznaje
da živite u svojoj cjelovitosti i
osobnosti.
Niste prestali postojati
već ste prešli na razinu
intenzivnijeg postojanja.

Važno je ostati vitalno budan
u procesu donošenja odluka
u vrijeme završnog čina
u fizičkom životu.
To je slično uzbuđenju
dok se pakiraju kovčezi
pred dugo očekivan put.

Smrt je samo prolaz,
vrijeme oslobađanja.
Umiranje se ne razlikuje od življenja.
Jednom kad ste ispunjeni osjećajem sebe,
vi znate da postojite i nakon smrti.
Jedno od prvih radosti oslobađanja
je obnova slike o sebi,
u Jednoti svih stvari,
bez da izgubite sebe niti na čas.
I ja sam predstavljam plod iskustva
nakon smrti.

Zašto bi itko želio ostati
u tjelesnoj stvarnosti
kada je njegov posao završen
i on se približava Svjetlu?
Razmislite o tome.
Nama je to često zagonetno,
iako smo i sami bili ljudi
i sjećamo se straha.
Zaista je teško razumjeti
upornost kojom se vežete
na umiruće i već beskorisno obličje
kada takva radost i Svjetlost čekaju
pri izlazu.

Uvijek smo tamo da bismo
zaželjeli dobrodošlicu
onima koji izlaze;
stoga napuštajte svoja tijela
raširenih ruku
da bi ste ušli u zagrljaj.

*Niti jedna duša ne dolazi u primarnu stvarnost
bez pratnje.*

Ako zemaljsku dimenziju napuštate naglo,
tako da ne shvaćate svoju stvarnu situaciju,
treba vam da ugledate biće
koje nalikuju čovjeku.
Da odmah ugledate duha,
ne biste se osjećali ugodno.

Ima nas koji smo se dobrovoljno javili
da duši, koja se oslobađa iz tijela,
pomognemo u snalaženju
u novom stanju postojanja.

Kada se duša snade, dolaze Vodiči.
Prizor ovisi o vjeri.

Može se raditi o osvjetljenom Budi,
Kristu ili drugoj svetoj pojavi,
ali uvijek će to biti Svjetlo.

Duša će tada biti odvedena tamo gdje treba ići
i gdje, u najdubljoj razini svoga postojanja, želi ići.

**Mislio sam da sam svjesno biće.
Zašto se tada tako uplašim,
kada pomislim da ću umrijeti?**

Zato što si, dragi prijatelju, također i ljudsko biće
i zato što dio tebe
koji mora umrijeti zajedno s tobom
to ne želi.

To je dio koji kaže,
"Ja sam osoba. Ja sam čovjek u materijalnom
svijetu. "Ja" za koje sam se toliko borio i branio ga
zaslužuje vječan život.
Ne želim zakoraknuti u nepoznato
jer me nepoznate stvari plaše."

To je prirodno i ne znači da
veći dio tebe nije prosvjetljen.
Jest. Ali nemoj nametati prosvjetljenje
u onaj svoj dio koji ga ne može sadržavati.
Dozvoli mu da ostane ljudski.
Utješi ga.

*Tvoja viša mudrost je spremna
da u bilo koje vrijeme
primi taj strah u naručje,
da ga uljuljka, njiše
i nježno uvede u blaženo stanje smrti.*

Bolno je reći,
"Mislio sam da sam prosvjetljen,
a sada se bojim!"
Zar ne vidiš
da je u vašem svijetu dvojnosti
to sasvim primjereno?

**Da li ćemo ikad moći
produžiti životni vijek tijela,
i prevladati, možda, smrt?**

Zašto biste, zaboga, željeli to učiniti?
Ja iskreno ne mogu pomisliti na nešto
neugodnije nego što je zauvijek
ostati zaključanim u vašoj učionici.
Jedina svrha bi možda mogla biti da umirite strah.
Svrha života je prerasti strah
i pokazati njegovu lomnu narav.

*Život će se proširiti po vlastitoj volji
ako vaša duša nije završila ono zbog čega je došla.
Vi ste ovdje u posjeti, a ne da ostanete.
I to nije prokletsvo,
već Božji dar.*

**Kako u stvari izgleda
kada umiremo?**

Umiranje je nalik boravljenju u zadimljenoj sobi
gdje previše ljudi razgovara i puši,
i odjednom vidite vrata kroz koja
možete izaći, na svjež zrak i sunce.
Uistinu, vrlo nalik na to.

Materija postaje manje gusta.
Svijest postaje manje ograničena.
Boje postaju izraženije.
Zvukovi postaju ugodniji.
Sva osjetila, konačno oslobodjena
teškog plašta fizičkog tijela,
polete uz pjesmu.

Kada se ponovo prikupe energije,
svijesti koje su nastanjivale
fizička tijela,
čovjek čini slično Bogu.
Kaže se stanicama
"Više ne trebate postojati u molekularnom
ustrojstvu moje slezene
zato dodite i obitavajte sa mnom
u široj Osebnosti
dok ne dođe vrijeme, za dobrobit sviju,
da ponovo nasatanimo ljudsko obličju.

**Što se doživljava
neposredno nakon smrti?**

*Postoji toliko pojedinačnih načina
da se napusti tijelo,
koliko ih ima da se živi u njemu.
Zašto pretpostaviti da nestaje stvaralačka sposobnost
u času kada svijest napušta tjelesno?*

Kada se posiže i žudi za Svjetlom,
za ljubavlju i za dodirrom voljene ruke,
tada se to i doživljava.
Kada postoji vjerovanje da će se sve izgubiti,
tada se na nesreću to mora i iskusiti,
no na kratko.
Ne može se ostati predugo u vlastitoj kreaciji.
Samo napuštanje tijela je dovoljno.

U času kada Osebnost napušta ljudsko tijelo,
tu su Svjetlo, mir,
sloboda, tu je Dom.

Kada bih vam mogao zorno prikazati
krug što predstavlja svijest vašeg svijeta
i omogućiti vam da vidite Svjetlo
koje ga okružuje,
ne biste nikad ponovo preispitali
utjehu i pažnju koju dobivate
u času dok napuštate
okružje ljudskih ograničenja.

Dozvoljeno vam je da se odmorite,
da malo otpočinete
i uživajte u svjesnosti
neprekidnog vječnog Bića.
Oni koji su spremni, odmah će sresti
svoje učitelje i drage prijatelje
kako bi proslavili najradosniji susret.
Da, baš kao ljudska bića.
Ne zaboravite da ste se našli u
okružju koje nije strano vašoj svijesti,
jer ona stvara sebe samu.
Kada budete u svom vlastitom bitku,
prepoznat ćete se i bez
fizičkog tijela.

Možda je potrebno određeno vrijeme, za liječenje
te mnogi padaju u dubok san.
Bude se nježno tek kad mogu osjetiti
ljubav i sigurnost koje ih okružuju.
Drugi pak radosno jurnu u novo postojanje.
Većina bića, na moju radost,
odmah nalaze ugodan prijelaz.

Nakon tjelesne smrti, za mnoge od vas,
slijedi razdoblje
u kojem strahove, zbrke
i otpore ljudskog života
treba razumjeti
sa stajališta vječnosti.

Nakon što ste uspješno izašli
ponovo na svježi zrak,
ili, ako želite, u prvotnu stvarnost
gdje i pripadate kroz vječnost,
malo po malo zateći ćete se
kako postajete znatiželjni,
kako se rastežete kao nakon dugog odmora.
Odjednom vam je jasno da je vrijeme
za ustajanje i kretanje.
U većini slučajeva
ponovo se zanimete za ljudski život,
gdje ste ostavili nedovršeni posao.
Stoga, natrag u maternicu
ali tek nakon dubokog razmišljanja.

**Kako bi izgledao trenutak smrti
kada bismo bili spremni
potpuno se okrenuti Svjetlu?**

Taj čas ne dolazi kao iznenađenje.
Još dok je ljudsko biće,
takav čovjek je svjestan
tog trenutka preokreta.
To jespremnost da se sa ljubavlju dodirnu
sve stvari na Zemlji
a ipak da se voli toliko da ih se oslobodi,
znajući da kroz oslobađanje
ne postoji gubitak.
Postoji samo mijenjanje svijesti
u dublju Jednotu.

Svjetlo se osjeća i zna
prije negoli se zamijeti.
Na toj točki preokreta i predavanja
s najdubljom vjerom
i najoštrijom mogućom svjesnošću,
napušta se tjelesno
i odlazi izravno u Svjetlo.
Već smo se napola okrenuli
i prije negoli smo napustili tijelo.

**I u tom času su
Jedno i potpuna jedinstvenost
istovremeno prisutni?**

Da, i zauvijek nakon toga.

*Ako za života nađete u svom srcu
mudrosti da oprostite sebi
zbog ljudskih nesavršenosti,
postoji velika vjerojatnost
da će vaša smrt biti trenutačna
i krajnje ugodna.*

Može se otići mirno u snu,
ako su sve stvari uravnotežene
i u suglasju sa željama duše.
Pazite, nisam rekao "ako ste potpuno razvijeni",
jer svaki život ima određeni kapacitet,
i kada se on dosegne
može se otići u miru.
Vi ne možete procijeniti
što je bio posao duše u ovom životu,
stoga je neumjesno komentirati
nečiju razvijenost i okolnosti smrti.
Ako je posao završen,
život završava.

Mnogi umiru kroz dugu i tešku bolest.
To ne znači da nisu izvršili nakanu duše.
To samo znači
da oni to čine dok odlaze.

*Da se u času smrti
bude izuzetno budan,
za vrijeme života treba rasti
do najveće moguće širine.*

Duša izabire ono što je najvrijednije za njezin napredak
u to vrijeme.

Može potpomagati rast drugih
ili ostati u tijelu,
tako da se njena vlastita svijest
može razvijati.

Možda duša odluči da ode naglo,
tako da raste sa druge strane tjelesnog života,
ponovo preispitujući bespotrebne strahove
koji su je proganjali do vremena iznenadne smrti.

Zbog smrti ne treba strepiti.
To je samo dio procesa
u kojeg ste uključeni stoljećima.
Niste na rubu bezdana.
Samo činite još jedan korak
u vašem vječnom postojanju.
Duše trebaju načine za izlaženje iz tijela
kada su spremne.
Dragi moji, zašto drhtite?
Smrt je poput salunskih vrata.

**Moj brat je počinio samoubojstvo.
Što bih trebao znati o tome?**

Tvoj brat je uzeo svoj život i doveo ga Kući.
Iako se samoubojstvo ne preporučuje,
ono je u redu.

Jasno je da ukoliko se izabere prekid školovanja,
treba se vratiti i naučiti što nije naučeno u to vrijeme.
Govorim vam iz vječnosti,
gdje nema ograničenja broja života
što ih možemo imati.

Tvoj brat uči mnoge vrijedne stvari.
On je kod Kuće.
I dobro je.
Radi i stvorit će plan
koji će sljedeći put biti primjereniji
njegovim željama i potrebama.

Ti se okreni sebi.
Što za tebe znači imati brata koji se ubio?
Osluhni glas Boga u sebi,
koji zna da je to u redu,
da je on vječan.
Čuj poruku koju ti je dao.
Nitko ne djeluje sam.
Nitko ne djeluje u vakumu.
Nitko se ne ubija
bez da ostavlja baštinu rasta iza sebe.

*U Bogu ne postoji kazna.
Postoji samo vječna ljubav i razumijevanje.
Samoubojstvo je samo budalasti čin
i kao takav donosi sobom posljedice –
i to je sve.*

Cijenit će se
vaše molitve i blagoslovi,
ali više od toga
vaše nježno, toplo i blagonaklono razumijevanje
jalovosti tog čina,
bit će najviše dobrodošlo.

**Zašto netko umre
veoma mlad?**

Jer je završio svoj posao.
Ne postoji drugi razlog.
Mlad?
Svi ste vi vječni.
Jednom kada pobjegnute
iz vremensko-prostornog kontinuuma,
ta "mlada" duša
postaje jako stara.

Kako stoji sa smrću uslijed nesretnog slučaja?

Ne postoji takvo što kao nesreća.
Kada vaša duša odluči napustiti tijelo,
ona će otići.
Život nije amaterski cirkus
gdje bi pojedinci, bili usamljeni izvođači,
ulazeći i izlazeći bez reda,
bez scenarija i režisera,
izvodeći vratolomije i onda padnu.
Ne. To je krivo.

Kao duše, vi se sami određujete.
Vi odlučujete kada ćete se roditi.
Vi oblikujete svoj život, svake minute i svakog dana,
onim što ste izabrali da vjerujete.
Vi odlučujete kada ćete umrijeti.
Sve se stvari razvijaju
putem potpune istine ljubavi,
ravnoteže, reda, uzroka i posljedice.
To su Božanski zakoni.

**Da li postoje za duše
različite razine nakon smrti?**

Ne postoje li razine svjesnosti
u vašem ljudskom području?

Ne bi li tada proizašlo da i u duhovnom
postoje različite razine?

Ne govorimo o vrijednosti svijesti
ali dok se penjete ljestvama svjesnosti,
slijedite vlastitu matricu

prirode stvarnosti,
kako u vašem tako i u mom području.

To je jedna stvarnost.

Jedina razlika što nas sada dijeli
je vaše vjerovanje u ono što prikazuje vaših
pet osjetila.

Vi prihvaćate ograničenja koja
vam nameće njihova snaga.

U času kada se proširite izvan tog vjerovanja
vi ste kod kuće i slobodniste.

**Kako da se pripremimo za gubitak naših voljenih
i da li to uopće možemo?**

Postoje dva odgovora.

Oni koje volimo ne mogu izgubiti sebe,
niti ih vi možete izgubiti.

Morate to iskusiti na svoj način.

Naravno, nedostajat će vam fizičko tijelo,
ali kada odete dalje od toga,
neće više biti nedostajanja.

Čak i dok boravite u vašem ljudskom obliku,
ako si dozvolite,

pazite rekao sam "dozvolite",
vjerovati da postojite i onkraj fizičkog,
dodirnut ćete ruke onih koji su otišli.

I to će biti stvarno.

Biti će stvarnije
nego što je tjelesnost
koju ste dodirivali ranije.

Da li ste svjesni

da je fizičko tijelo štit ili školjka?

Ono ne otkriva već prije priječi otkrivanje.

Da vam ne treba opsjena,
ne biste niti imali fizičko tijelo.

**Da li me možeš uputiti kako da se ponašam
nakon smrti voljene osobe?**

To je odlično pitanje.

Prvo, voljnost da se osobu pusti učiniti
sljedeći korak u njenoj evoluciji

je od izuzetne pomoći, ne samo vama, nego i njoj.

Dovidjenja, sretan put!

Tada se vi ostali pogledajte,

utješite i ohrabrite i zagrlite,

obrišite suze ako treba.

Zatim otidite na neko luksuzno mjesto

i uživajte u dobroj gozbi.

Pozdravite dušu koja je završila svoj posao,

nazdravite vremenima kada ćete se ponovo sresti,

pa se vratite poslovima u svog života.

***Smrt nije samo vrijeme žalovanja.
Ona je vrijeme istine.***

Karmičke veze se mogu stvoriti
nespremnošću da se izrazi bilo kakva negativnost,
zadržavajući time ogorčenosti koje ulaze u svijest duše,
i vraćaju se u slijedećem životu.

Treba raspravljati o negativnim osjećajima
i pročistiti odnos.

To je od koristi za oboje.

"Ne govori ružno o mrtvima".

To su gluposti.

U prvom redu, ne postoje "mrtvi",
a vjerovanje da mrtve treba zaštititi
je suprotno stvarnosti.

U svom povišenom stanju svijesti,
oni bolje čuju istinu.

Komunikacija ne prestaje
na vratima smrti.

Zid između tjelesne i duhovne stvarnosti,
vrlo je tanak,

što se i vidi iz činjenice da sam ja ovdje
i da razgovaram s vama.

Vi u vašem elementu,

a osoba koja je umrla u svom,
možete raditi na istom problemu

i doći do dubljeg razumijevanja,

iako obmana kaže da ste potpuno odijeljeni.

Vaša istina može onoga što se uzdignuo,
otisnuti u daljnji rast.

Potpuno suprotno od onoga što većina ljudi vjeruje.

**Kada šaljemo poruke ljubavi
onom tko je umro,
kako možemo znati, da ih je primio?**

Poznavanjem prirode ljubavi,
vječne sile svemira.

Kada se izrazi i pošalje,

ljubav se trenutačno prima.

Da li je primatelj potpuno ista osoba
koje se sjećate, druga je stvar.
Rast se nastavlja.

Iako nas najviše tješi ako se sjećamo
osobe onakve kako smo je u posljednje vrijeme vidjeli,
sigurno postoji promjena na bolje,
što se dešava cijelo vrijeme dok mislimo na nju.
*Ima nešto izrazito osvježavajuće
i poučno u umiranju.*

Netko kome je teško reći
"Volim te. Hvala ti što dijeliš
svoj život sa mnom",
biti će odmah spreman priznati
te osjeća je, kada ode iz fizičkog tijela.
Time ne mislim da se postaje trenutačno mudar,
već samo svjesniji.

**Ti govoriš o proširenoj svijesti
koja postoji nakon smrti. Nema li
osobnost nužno neki svoj konačni kraj?**

Postoji li vrijeme kada se sve stapa u jedno?
Da.
Ali ne postoji vrijeme
kada se jedno pretvara ni u što.

12

MEĐUSOBNI ODNOS: BRAK I RAZVOD, OBITELJ, SPOLNOST

*Svrha ljudske ljubavi je buđenje
ljubavi prema Bogu.*

Vrata ljudske ljubavi
su odličan kanal
za doživljaj šire stvarnosti,
jer ljubav je ljubav.

Dok učite voljeti,
otvarate se samom činu voljenja.
Ta ljubav je poklonjena svijetu
na mnoge načine.

Otvarati svoje srce
drugom ljudskom biću ili životinji,
radu za zajednicu ili odnosu s okolišem,
predstavlja otvaranje za ljubav.

U životnim pričama, a bilo ih je mnogo,
međuljudski odnosi muškaraca i žena
pretpostavljali su različite aspekte.

Danas su najvažniji
poštenje, istina i ljubav.
Ljubav i istina se ne mogu odvajati.
Idu ruku pod ruku.

Kada se sumnja u vlastitu sposobnost za ljubav,
istina izgleda kao anatema sigurnosti.
Ali kada se uvjerimo da smo mi sami
svjetlo istine i ljepote,
privlačnosti i slatkoće,
tada otvorenost voljenju postaje
prije stvar zadovoljstva,
negoli straha.
Tada se međuljudski odnos može produbljivati
dalje i dalje,
sve do čudesne Jednote.

O odnosima muškarca i žene:

U ljudskom svijetu
gdje se govori jezikom dvojnosti,
shvatite muško i žensko
ne kao vječno razdvojene, već kao
dijelove vas samih,
što se izabrali da iskažete.
Vi niste stranci jedni drugima.
Vi ste dijelovi jedni drugih.
Dio koji ste izabrali da nastanjujete,
bit će jedno ili drugo,
jer to je u prirodi vašeg ljudskog svijeta.
Tako je odnos između muškarca i žene
još jedan način traženja Sebe.

*Ljudska ljubav
nije nadomjestak za duhovnu ljubav.
Ona je njezin produžetak.*

*Svaki život
i svaki odnos u svakom životu
je prilika da se iskusi ljubav.
Kada sagledate jedno drugo
kao Božanska i vječna bića, što i jeste,
nikada se nećete prestati čuditi
i slaviti što ste zajedno.
Nemojte se dati zavesti
da jedno u drugom gledate samo ljudsku
ljušturu.
Radije gledajte dušu, unutarnju svijest.*

Životni drug

To je predmet o kojem se može
govoriti i govoriti.
Kada se govori o krajnjoj istini,
ne postoji nitko u ljudskom postojanju
tko nije vaš životni drug.

Stranci s drugog kraja svijeta
na izvorištu svoga postojanja
su jedno s vama i vi s njima.
Kada bi se samo ta spoznaja
proširila po vašoj planeti,
ne bi više nigdje bilo rata niti drugih trvenja
štetne i razorne prirode.

**Ako žudimo za partnerom,
da li je bolje tragati za njim, čekati da naiđe
ili pokušati njegovati nezavisnost
dok čekamo da naiđe?**

Posljednje nikako.

Ako se otudite od svoje želje,
ona se nikad neće ispuniti.
Zaostat će samo kao privjesak
koji vas opterećuje i uzrokuje bol.

Iako svjesno čeznete za partnerom,
postoje dijelovi vas koji ne čeznu,
koji odbacuju tu ideju,
koji se žure da zaključaju vrata
kada ih drugi dio vas
tako pažljivo otvori.

Osvrnite se unaokolo.

Malo počistite kuću i vidjet ćete
gdje se još uvijek bojite,
odbijate, odričete, kritizirate i sudite
one svoje dijelove
koji teže za osjećajnom i tjelesnom
bliskošću.

Kada jednom stvorite prostor,
partner će doći.

Razmislite o tome.

Zatim nabavite najljepšu moguću odjeću
i počnite plesati.

Što se više približavate
svom vlastitom integritetu
to više ćete tražiti Jednotu sa Bogom
i spremniji ste prihvatiti
tu beskrajnu, silnu i strahotnu ljubav
koja kaže da smo ti i ja Jedno.

**Da li muško-ženski polaritet
koji imamo na materijalnom planu,
postoji i u duhovnom području?**

U svijetu jedinstva nema polariteta.
Muško-ženski aspekti su sjedinjeni.
Nitko istinski nije više muško nego žensko i obrnuto.

**Da li postoji spolnost
u duhovnom svijetu?**

Ako pod tim podrazumijevate osjećaj jednote,
svjetlosti i ljubavi, bezgraničnog spajanja,
tada postoji.

Ali ona je odstranjena iz tjelesne spolnosti
i unijeta potpuno u srce.

Mi smo naučili lekcije
koje pruža podvojenost u tjelesnom
i više to ne trebamo.

**Kako da srcem
izaberemo odnos
kad ono kao da vuče
u dva suprotna smjera?**

Riskirat ću da zvučim hedonistički, ali
zašto ne slijediti oba?

U stvari, kad netko odluči naći
jedan vječan odnos,
javlja se težina koja obavija srce i
poriče njegovu vlastitu mudrost.
Budite u tome oprezni.

*Budite radosni i slavite ljubav,
gdje bilo da vas snađe.*

Kako biste raspoznali istinu od laži
ako nikad ne iskušate laž?

Postoje mnoga utjelovljenja
u kojima nema mjesta ni razloga
za jedan krajnji odnos.
Zapamtite, dragi moji, ovo nije nebo.
Ovo je put prema nebu.
Budite spremni da prihvatite ograničenja
bez tugovanja.
Vi ste u konačnom svijetu.

**Zašto toliko brakova
završava razvodom?**

Zato što su ljudi ubrzali svoj proces rasta.

Duše se ne spajaju da bi ostale zajedno
u tjelesnom kontaktu, već da bi rastle.

Kada se to desi,
darovi su podijeljeni
i lekcije naučene.

Ne mislite li dakle da je vrijeme da se krene dalje?

Sve stvari su uredene.

Ne bojte se promjene.

Stvari se ubrzavaju,
ne da bi skočile u bezdan uništenja,
već da dopru do ravni razumijevoja
za kojom težite.

**Što mogu učiniti
u vezi svog raspadajućeg braka?**

Pustite da se raspadne.
Brak je sinonim za međusobni odnos
a kad on više ne služi,
nakon što ste dosegli do dna
da biste našli značenje, lekcije,
da biste našli suštinu vašeg združivanja,
i to nije donijelo ono što tražite,
što biste još mogli učiniti?

Ako ne postoji istinsko vjenčanje,
malo je važno kako okončavate taj odnos.

Ne možete li otpustiti
tu vezu s ljubavlju i blagoslovom,
tako da sljedeći put kada sretnete tu dušu
bude više razumijevanja, sloge i sućuti?
Jer, srest ćete se ponovo.
Kako će sve na kraju postati Jedno,
nema niti jedne osobe koju sretnete u životu
a da je nećete ponovo vidjeti.
Razmislite o tome.

**Kako ću znati
kada je vrijeme
da napustim bolan odnos?**

Kada ste iskusili dovoljno boli.
Ako se osjećate manje vrijedni kada
vaš partner nade drugi put koji mora slijediti,
niste našli svoju vlastitu dimenziju.
Našli ste jedino poistovjećivanje s drugim.

O otvorenom braku:

Svaki treba izabrati kako će iskušavati život.
Mislim da ako se kaže "otvoren" i "brak"
znači proturiječiti samom sebi.

*Smisao braka, kako ga ja vidim,
je spajanje u integritetu i predanosti,
da bi se poštivao Boga u svakom od nas,
uz poticanje najvećeg mogućeg rasta.
Kako otvoren brak može tome doprinijeti,
ja ne uspijevam sagledati.
Jer on raspršava žarište kojemu pripada.*

Ne, nisam čistunac.
Ako postoji sklonost za druženje
s drugima izvan vašeg braka,
to je do vas samih.
Ali budite svjesni da rasipate veliko bogatstvo.

Kada ga rasipate,
vi ne samo da pružate manje,
već manje i primate.
Ne prima se ni trunku više
nego što se daje,
pa na kraju ono što zapravo činite,
jest da odričete sebi obilje
koje tražite na mnogim mjestima
umjesto da ga gradite na jednom.

Ali ako brak nije složan,
ne znam što biste uopće radili u njemu.
Ako ste stvorili zajednicu i s vremenom
otkrili da ste izrasli u različitim smjerovima,
to je u redu za oboje.
Budite blagoslovljeni i radosni
i krenite k primjernijoj okolini.
Ali tamo gdje postoji predanje,
koje želi takvim i ostati,
ne vidim zašto to ne bi bilo dovoljno.

**Naš brak je dosadan,
iako se još volimo.
Što da učinimo?**

Prvi korak je to priznati.
Svjesni ste da ste usporili vaš odnos,
ali i da se još volite.
Kada se ta ljubav istinski prihvati
iznaći ćete kako da je ponovo pokrenete.

O ljubavi se ne može pričati
bez poštovanja.
Ljubav je najdublja stvarnost koja
postoji u svemiru.
Ne možemo tek reći, "U redu, ljubav je tu" i
zatim nastaviti sa starim uništavajućim ponašanjem.

Prvo morate na oltar vašeg odnosa
položiti ugarke ljubavi.
Naći ćete načina da raspirate vatru
bilo terapijskim metodama, molitvom,
tjelesnom aktivnošću, bilo čime što postoji
u vašem ljudskom svijetu.
Ali prvo ljubavljju.

Budite vrlo oprezni, dragi moji, kada kažete,
"Naravno da te volim".

Budite sigurni da znate što govorite,
jer se ponekad kaže "ljubav" u obranu
ili kao zaklon od vlastitog nevoljenja.
Ljubav se može izricati
da se ne bi morala iskusiti.

Zato što je ljubav najjača sila u svemiru
ona najviše i plaši, sve dok se u nju ne uđe potpuno.
To se općenito događa
blizu završne točke
posljednjeg života.

Nemojte se zaljubiti u dosadu.
Ona nije tako sigurna kao što mislite.

Kako se spolnost odnosi prema duhovnosti?

Ljubav se često osjeća kao spolnost.
Vaše tijelo je instrument iskustva.
*Kada doživljavate ljubav,
činite to u svom potpunom fizičkom biću.
Ne postoji ništa u vama, drage duše,
što nije oblikovano da izrazi ljubav.*

Spolnost je prekrasan prilaz jedinstvu.
To je spremnost da se vidi i bude vidjen,
da se dijeli, koliko se god može,
kroz svaki dio vašeg dragog bića,
da bi vas se moglo upoznati i voljeti.

Postoji potreba u ljudskom ograničenju
da se ukazuje priznanje spolnom sjedinjavanju.
To je možda najizravniji način ujedinjavanja
kada se iskušava na svim razinama,
ne samo na tjelesnoj, naravno,
ali ne samo ni na duhovnoj.
Budite oprezni jer vi ste sve stvari
i postojite na svim razinama.

Spolnost je biološki put u istinu.

**Kakvu ulogu
igra homoseksualnost
u ljudskim odnosima?**

Neophodnu ulogu.

Ona je način voljenja.

Ona je način posizanja za jedinstvom.

Ona je način sakrivanja straha.

Ona je, ukratko, put.

Teško je prihvatiti ujedinjenje

jer živite u svijetu

koji ohrabruje ili - ili iluziju.

Ali stvari se počinju povezivati.

Mnogi ljudi uče kako prihvatiti
svoju dvospolnu prirodu.

Neki je izražavaju u homoseksualnosti,

što je pretjerano,

zbog potrebe prihvaćanja spolne strukture fizičkog svijeta.

Međutim, u dužim razmjerima

ona je zdrava pojava u vašoj civilizaciji.

Na kraju, svi smo mi dvospolni.

**Obitelj
je staklenik duhovnog rasta.**

Nemoguće je izbjeći ostvarenje i rast
u obiteljskim okolnostima.

Zato je institucija obitelji
usadena u nacrt zemaljskog.

Dolazak djece u obitelj

je poticajan događaj,

jer su ona prožeta mnogim nepoznatim osobinama
koje postoje unutar roditelja.

To je poznato duši

i dio je dara koji nosi priliku

za roditelje da vide

na uočljivijoj razini

što je to što nose unutar sebe.

Gledajte na djecu kao na blistava, osvjetljena
ogledala Boga

i vas, ljudskih bića, koji ste ih stvorili.

Ona također mogu biti bolni odraz

unutarnje građe svojih roditelja.

Način na koji ona to odražavaju,

proces je rasta njihove vlastite duše.

Djeca su ovdje da bi ih se voljelo, negovalo,

vodilo, štitalo, hranilo

i na kraju pustilo slobodne.

O roditeljstvu:

Ljubav je svrha roditeljstva.

Postoji potreba za podučavanjem,
utjehom i vodstvom.

Ali ni za jedan čas ne smije biti osjećaja
nadmoćnosti ili odvojenosti.

Vaša djeca su vas izabrala
jer vas poznaju.

Vrlo je vjerojatno
da ste već bili zajedno,
u različitim obiteljskim odnosima.

Komunicirajte jasno, s ljubavlju i poštenjem,
istinom i spremnošću da vas se vidi,
i s milosrdnošću i mudrošću
kako najbolje znate i umijete.
To će najbolje poslužiti
duhovnoj svrsi vaše djece.

Jedini dar kojeg moramo dati,
smo mi sami.
Ne može se zamisliti ljepše darovanje.

**Moja kćerka se drogira.
Možeš li reći kakve su mogućnosti ili
kako joj pomoći?**

Ono što u tjelesnom obliku
izgleda tako štetno, što i jest kao takvo,
nije krajnje razorno.
Takvo što ne postoji u Božjoj Svijesti.
Postoji učenje i to je sve.

Bilo bi dobro pozabaviti se tim,
postavljajući sebi pitanje,
što se ima naučiti iz toga.
Zašto je to nadošlo baš *vama*?
Ne sa stajališta žrtve,
već zahvalnosti.
Što je to što vam se događa?
Čega se bojite?
Gdje nalazite skriveni izvor?
Gdje ste to sklopili tajni sporazum?
Prosudbe u ovom času nemaju vrijednost.
One samo čvršće zatvaraju vrata
izlječenja.

Nitko ne postoji sam na svijetu.
Tvoje dijete nije samo
te si i ti dio njene odluke
da napusti stvarnost kroz vrata droge.
Ne govorim ti ovo da bih te opteretio krivnjom,
već samo da preuzmeš svoj udio
u ovom odnosu.
Djeca nude ispunjenje onoga
što su roditelji propustili da daju
samima sebi.
Sagledaj gdje je tvoj odraz u svemu tome
i budi spremna prihvatiti to s ljubavlju i milosrdem.

*Sve majke su one voljene osobe
koje smo poznavali ranije.
Ne postoji dublji odnos
na fizičkoj planeti
nego što je odnos majke i djeteta.*

Ne želim time umanjiti ulogu očeva.
Mogu ih utješiti ako im kažem
da su i oni bili majke, da su sada djeca,
pa imaju bliskost, povezani su.

Jednom kada je veza stvorena,
nema više odvajanja.
kada je jednom stvorena ljubav,
uvijek postoji jedinstvo.
I mnogi životi mogu proći
a da se ne nadete zajedno u tjelesnom obliku.

Kada se jednom takva ljubav pojavila,
možete se sresti u svijetu duhovnog
dok sanjate.

Koja je moja odgovornost prema bolesti moje majke?

Ako je netko bolestan,
ne znači da predstavlja oltar na
kojem se žrtvuje vlastiti život.
Ako je tvoja istina da budeš s njom,
onda to nije dužnost.
To je ispunjenje i radost.
Ali ako to nije tvoja istina,
tada moraš slijediti svoje srce.
Zar ne vidite, dragi moji, da u svojoj najdubljij istini
ne možete pogriješiti.

Da li je moguće komunicirati sa životinjama?

Kada osjećate, otvorena srca,
bratstvo komunikacije s različitim vrstama,
tada dodirujete sjemenje
koje je stvorilo vašu Zemlju.

Kada dozvolite da to postane
istina svakog vašeg disaja,
svekoliki život će vam govoriti.

Kako se predajete krajnjoj zbilji
da cijeli život *jest* ljubav, očitovan u ljubavi
i stoga Jedan,
znat ćete da u tim okvirima
svekolika svijest zna sebe samu.

Mogu li nam delfini govoriti?

U životinjskom svijetu
delfin izražava svoju ljubav i svjesnost
jednostavnim bivanjem onim što jest.

Delfin je ugledao veliko Svjetlo
i osjeća veliku ljubav,
te se sada želi pružiti,
da bi podijelio tu ljubav.
Svijest o ljubavi unutar njegova bića
traži mjesto da se izrazi.
Ljubav je dar koji se mora dati.

Kada se delfina zamoli da komunicira
na misaonoj razini sličnoj ljudskoj,
tjerate ga da prebrzo izađe
iz svog načina postojanja,
što nije za njegovo dobro.
O, prijatelji moji, zar ne možete dopustiti
da vam svijet govori na svom jeziku?

13 PITANJA OVOG VREMENA I PROSTORA: OPSTANAK PLANETE, RAT, VLADA, POBAČAJ, ZLOSTAVLJANJE DJECE, HOLOKAUST

*Ne vjerujete ni za tren
da je vaše rođenje slučajno
ili da je vaš svijet zbrka
nereda i zabune.*

Može se takvim činiti
s ograničenog stajališta ljudske
perspektive, ali vam kažem
da su sve stvari uredene
i da će uskoro Božje djelo
biti jasno svakome.

Kako se zavjesa diže a vaša svjesnost širi,
ugledat ćete cijelu Zemlju
kao katedralu Svjetla posvećenu Bogu.
Svaki od vas drži u sebi
žezlo vlastite neograničene moći.

**Koje je značenje
ovih burnih vremena?**

Počinjete gubiti uvid u svrhu života.
Da li postoji bolja podloga za samoispitivanje,
za preispitivanje vlastitih uvjerenja
i dosljednost u traženju svjetla,
nego što je vrijeme prividne krize i opasnosti.
*Kakav čudesan okret
k unutaršnjem suočavanju, k rastu.*

Postoji mnogo toga što teži da se prosvijetli,
da mu se pruži nada
i smisao za opravdani samoponos,
u procesu i napretku ljudskog roda.
To usredištavanje na ono što
izgleda kao izuzetna glupost
koja na koncu pobjeđuje svijet,
šteti cjelini.

Sigurno je da će okrutnost, zloba i
infantilnost nastaviti postojati
sve dok postoji učionica,
ali malo je razloga za uvjerenje
da je to sve što ispunjava ljudski rod.

Nemojte se izgubiti u pretpostavci
da je vaš svijet razumno mjesto.
Naravno da nije.
On je odraz borbe.
Naravno da nije umilan i pravedan,
sve dok svoju svijest ne podignete
unutar vlastitog bića do razine na kojoj
postoji umilnost i pravednost.

Da li je naša planeta na rubu uništenja?

Škola se ne može raspustiti tako brzo.
Zvono još neće zazvoniti.
Nećete otići na ljetnji raspust
za kojim mnogi žude govoreći:
"Hajde da završimo s tim."

Čovjek je još toliko nezreo
da u vjerovanju da posjeduje dovoljnu snagu
za uništenje svijeta
gaji osjećaj vlastite veličine
što graniči s infantilnošću.
Ta nezrelost vjeruje u lažno obećanje
potpune moći širenjem negativnosti.
Nema ničeg takvog u vašem svijetu što bi bilo
apsolutna moć, čak niti u ograničenom obliku.

*Zavirite u sebe.
Gdje bi mogla vrebati
zadovoljština Armagedona?*

Neprimjerenost takvog razaranja
je očita svima na vašoj planeti.
Zašto dakle smatrate da bi bila
manje očito neprimjerena
Svevidećoj Svijesti Ljubavi?
Bili ste odviše oštro obučavani
u mišljenju da ukoliko sam
ja ljut na vas i vi na mene,
da je ono što mora slijediti
žestoka bitka.

Iako ima onih koji bi bijesno
željeli dovesti svijet
do ruba uništenja i dalje,
unutar tih istih bića
postoji svijest o Svjetlu koje traži Svjetlo.
Iako se njihov put može činiti odvratnim,
on je, na kraju, ipak put.

Usprkos tome što vam ne bih rekao
da je gomilanje nuklearnog oružja predivno,
ipak ću vas ponukati da vjerujete mudrosti svemira
i da vjerujete svakom biću
koje živi s vama u ovom
ljudskom svijetu.

Ako se vi koji tražite ljubav i istinu
ne možete uzdići nad varku meteža,
kako bi se tek moglo pomoći onima
koji su u nju zaključani?

*Na vama je koji ste osnaženi
putem snage ljubavi
i posvećenja istini
da dovedete do uzdignuća svijesti
onih koji su obuzeti tolikim strahom
da bi radije uništili svijet,
nego da priznaju svoj vlastiti strah.*

Svrha života nije
da se zaštićujemo jedni od drugih,
već postoji najveća potreba da učimo voljeti.
Čak je i zagađenje okoline
način da učimo brinuti
i to će samo po sebi
promijeniti ono što se događa.

Ne perite ruke kada je Zemlja u pitanju.
Još je preostalo dosta dobrih godina.
Škola ljudskog roda ne mora
završiti uništenjem.
Postoji mirniji povratak Kući
od onog kavim su ga neki zamislili.
Ali, naravno, doći će vrijeme,
u tome je znanost u pravu,
kada će se vaša planeta raspršiti.
Ali ne u vašem životu.
Tek kada svi završite školu,
Zemlja može poći Kući.
Vratit će se Svjetlu.

Zar ne mislite da će to i zaslužiti
nakon što je bila gažena, svrdlana, udarana,
trovana i lišena povjerenja?
Zar ne mislite da zavrijeđuje
malo odmora, baš kao i vi,
nakon dugog i korisnog života?

Neka vaša materijalnost ode kada dođe vrijeme.
Ona je to zaslužila.
Taj dio svijesti zavrijeđuje
da se vrati Svjetlu.
Baš kao i vi.

Htio bih nešto reći o ekološkoj ravnoteži.

Ovo se može ticati onih koji dosižu svijest o svom doprinosu cjelovitosti Zemlje i stvorenjima na njoj. Postoje mnogi drugi koji će naći malo povezanosti s ostalim točkama diskusije i prilično zemaljskih tema, kao što je tlo na kojem stojimo, hrana koju jedemo i zrak kojeg udišemo. Vi možete pitati: "Ako sam duša koja je ovdje da uči, zašto se moram brinuti za stvari koje su postojale prije negoli sam se rodio i koje će najvjerojatnije nastaviti postojati nakon što odem s ovog svijeta i preselim se u druga područje svijesti?"

Jedini odgovor na ovo pitanje jest da je svijest zrelo i što ga više uglađujemo i čistimo, to bolje možemo vidjeti svoj odraz. Kako je suština i svrha života samospoznaja, nije li razložno da dijelove koje upotrebljavamo u tom veličanstvenom pothvatu održavamo u vrhunskom stanju? Može se činiti sebičnim, ali svakako ide na dobrobit svijetu.

**Zašto nismo stvorili svijet
koji je odmah sjajno ogledalo?**

Zato što ste došli vidjeti
posebno baš u ovom ogledalu
vašu sjenovitost, baš kao i vaše Svjetlo.
Kada možete vidjeti
kroz zagađenje i nebrigu
svu ljepotu vašeg doma,
kad uzmognete doprijeti putem ljubavi
dalje od pomućene vanjske stvarnosti,
oživjet ćete ponovo ono što postoji iznutra
i zemlja će uistinu opet zasjati.

*Priroda fizičke materije
u kojoj se družite i radite, odražavajuća je.
Sve što dodirnete odražava se.
Sve dok ima ijedna duša
koja luta u moru beskonačne svijesti,
Zemlja neće poprimiti pravu jasnoću,
jer ta će duša vidjeti svoj odraz
i tako će zamutiti savršeno ogledalo.
Mora biti tako.*

**Da li postoji kozmičko značenje
čudnih vremenskih prilika
u posljednje vrijeme?**

Ne uvrštavajte nepogode u prirodne pojave.
Zemlja je vrlo mudra.
Ona naprosto balansira svoju ekologiju.

**Kako da gledamo
na prijetnju
nuklearnog rata?**

Bez straha.
Ne bojte se nuklearne energije same po sebi.
Ona je dio Božjeg svemira.

Ništa nije zlo u Božjem svijetu.
Važno je kako se s njime postupa.
Poštujte nuklearnu energiju.
Koristite je mudro.
Tako će zauzeti pravo mjesto
u vašem svijetu.
Ni manje ni više.

Stvar je u nebrizi,
pohlepi, nehatu,
ne u nuklearnoj energiji.
*Pitanje je ljudske moći,
njene zloupotrebe.*

I straha.
Straha da se ne posjeduje dovoljno.
Nuklearni materijal služi
kao zarada mnogima.

Pohlepa je otrovni otpad najdubljeg straha.

Danas ugljični dioksid
predstavlja ono što je nekoć bilo neki drugi otrov,
možda najezda zmija, ili rat, kuga.
*Dioksid je suvremeni vid negativiteta
i upravo tako ga treba shvatiti.*

Ako ste spoznali
da svijest stvara stvari,
vi ste tim znanjem stekli moć
i možete blagoslivljati, pročišćavati i liječiti,
da, čak i samu Zemlju.

Molite za Zemlju koja je u boli.
Pružite onima koji pate
nježnost, ljubav, razumijevanje,
sućut, blagoslov i liječenje.
Tek morate shvatiti
da posjedujete moć
koja postoji unutar svijesti
kako biste mogli mijenjati sve stvari u Svjetlo.

*Sve to gledajte s ljubavlju
i izgubit će moć.*

O vladi:

Vlade nikada nisu bile zamišljene
da upravljaju Svjetlom i razvojem duše
onih koji žive u zemlji.
Sva su vladajuća tijela, bez iznimke,
postala neprikladna potrebama naroda
kojem su prvotno bile namijenjena da služe.

*Vrijeme je za univerzalnu vladu.
Neka spone i obmane
nacionalističkog otpora popuste i
neka se svi ljudi povežu
u prepoznavanju Jednote,
koja je istinska stvarnost.
Govorite glasno o tome na ulicama.*

Postojeće vlade
su oblikovane još dok je ljudski rod
bio u dječjem vrtiću.
Vrijeme je da se dozvoli onima koji
su u najmanju ruku završili srednju školu
(da i ne spominjem one koji su unutar postojeće iluzije,
upisali fakultet)
da stvore vladu mnogo zrelijih osobina.
Bez obzira tko je na čelu,
svakom zemljom upravlja Božanska Prisutnost.

**Koji je vid svijesti
mogao proizvesti strahotu
poput Holokausta?**

Izraz "Svi smo mi odgovorni"
je ispravan, znajte.

Vrijeme je da svi pogledate u sebe
i potražite gdje je u vama takva okrutnost,
predrasuda ili osjećaj superiornosti
iako ih ne biste nikada pokazali.
Takvi stavovi mogu na mnoge načine
stvoriti strahotu,
usprkos tome što ostaju skriveni
od vašeg svjesnog uma
na intelektualnoj ili emotivnoj razini.

Na neki način
svatko je doprinio tim okolnostima
iako ga nije bilo tamo
da gomila žrtve .
Svatko od vas, uz rijetke iznimke,
podržava ista žarišta svijesti
koja u svom pretjeranom obliku
dovode do takvih događaja.

Radi se o dubokom procesu učenja.
Ako se takvim shvati
oni koji su fizički uništeni
pružili su ogroman poklon ljubavi.

Postoje mnogi koji pojedinačno ili grupno žrtvuju svoje duše, poput onih u Holokaustu. Danas, moramo skrenuti pažnju na tekuće događaje da bismo pojasnili lekciju. Zar nije došlo vrijeme da se usredotočimo na hrabrost, žrtvu, ljubav i Boga u svakom od nas, *SADA?*

Lakše je uprti prstom u prošlost nego pogledati oko sebe. Jer ako uočite takve događaje u sadašnjosti, morat ćete nešto poduzeti. Spomenici su posvećeni zamrznutoj misli. Oni su poučni ali nas mogu zaustaviti u stalnom procesu razvoja. Lekcije se moraju naučiti i ostaviti ili, bolje rečeno mora ih se naučiti i mora im se vjerovati. Poštovanjem sadašnjosti mi poštujemo prošlost.

**Da li će se
ponovo desiti svjetski rat?**

Nemoguće je odgovarati na ovo pitanje ovako kako je postavljeno ne zato što bih odbio da vam kažem nešto ušto sam upućen, već stoga što je posađeno sjemenje Svjetla.

Pred nama je moćan pokret a svi ste vi njegov dio.
Ratovi se, poput potresa, ne dešavaju tek tako.

Oni su stvoreni sa svrhom koja visoko nadilazi politička neslaganja.

Kao bića Svjetla i Boga morate govoriti na taj način. Morate slaviti ljubav ali prvo morate sami vjerovati u nju. Stoga je morate provjeravati i izazivati. Istražujte ljubav sve dok ne spoznate da ne postoji drugi način za postojanje. Jednom kad spoznate tu živu istinu, ostat ćete u njoj.
Opirat ćete se nasilju i tami i pridružiti se Bogu u zadatku liječenja Zemlje.

Kada gledate na drugu osobu s ljubavlju, stvarate ono što bismo mogli nazvati čudom. Jer se Svjetlo širi i kako se širi tama se preobražava.

*Ne očajavajte.
Srca se otvaraju.
Istina se čuje sve više i više.
Gradi se hrabrost.
Već vas ima dovoljno da kažete
"ne" takvom uništenju.
To ste već i počeli činiti.*

O zlostavljanju i mučenju djece:

Zlostavljanje bilo koje vrste je zlostavljanje Boga. Nema načina, na nebu ni na zemlji, kojim bih vam opravdao mučenje i zlostavljanje djece, ili bilo kog drugog.

To su, u ljudskom smislu, zapanjujući događaji koji se ne mogu tolerirati. Ali pogledajmo iza toga, ne sa samodopadnošću, već sa smilovanjem i dubokom vjerom u mudrost svake duše.

Što mogu i dijete i roditelj naučiti iz tog iskustva? Često dijete koje je zlostavljano ili je čak izgubilo život uslijed toga, daruje roditeljima poklon velike ljubavi i žrtve, ako su spremni da ga prihvate.

Duše koje doživljavaju takvu sudbinu, izabrale su je iz razloga poznatih samo njima i njihovim savjetnicima, vodičima.
One će izaći odatle sa više svjetla, više svijesti o značenju tame, odlučnije i snažnije da je mijenjaju u njima samima.

Vama je nemoguće da stvari sagledate onako kako ih Bog vidi. Prepustite Njemu prosudbe. Ostavite svoj strah i bijes tamo gdje jesu. O njima treba raspravljati u vašem ljudskom svijetu.

O pobačaju:

Mislim da je pobačaj gorući problem iz kojeg izvire mnoga druga pitanja. Svakako da moramo biti svjesni svakog čina u životu, kako začeca, tako i pobačaja. Ali kada nakon duboke molitve i razmatranja postoji potreba da se okonča trudnoća, to nije neoprostiv čin. Ako se učini sa željom da se uči, postaje i koristan.

Zapamtite da govorim iz duhovnog svijeta i znam da niti jedna duša nikada ne biva uništenom. Znam da ako duša izabere da se rodi, ona to i učini. *Duša je mudra i ona ne naseljava tijelo koje se neće roditi.*

Postoje Božanski Zakoni koji daleko nadilaze ljudsku svijest, zbog kojih je teško reći da je nešto sasvim dobro ili loše. Ništa nije potpuno pogrešno u vašem ljudskom svijetu.

Da li treba osjećati krivnju? Ne. Zabrinutost? Da. Odgovornost? Apsolutno, isto kao i samilost te spremnost sagledavanja potrebe koja govori putem tog nesretnog čina.

Zašto smo dozvolili da dođe do trudnoće? Za čime stvarno težimo? Zašto smo se doveli u položaj da začnemo bez mogućnosti ili unutrašnje dozvole da primimo plodove te trudnoće?

Bilo kako shvatimo, to je gubitak. Ili ste izgubili srce i počinili besmisleno začeca, ili na neki način odričete svoje ispunjenje.

*Ipak, ako iskoristite taj čin za rast,
ako vam otvara put do vlastitog smisla,
vaših potreba, vaše istine i bitka,
tada je to dar.*

O smrtnoj kazni:

*Niti jedno ljudsko biće po zapovjedi Božjoj,
nema pravo uzeti tuđi ljudski život.*

Duša, naravno, ne može biti ubijena.

Ona se oslobađa.

Ali to je druga stvar.

Kada je ustrojstvo ljudskog života jednom stvoreno, nitko, bez da ozbiljno ne ošteti sebe, ne može uzeti taj život.

Da li se smaknućem ubojice, dakle još jednim ubojstvom, vrši nadomjestak u svijesti duše?

Mislim da ne.

Potrebno je duboko razumijevanje svetosti svakog pojedinca.

Kada je u toku ljudskog iskustva bilo naizgled potrebno radi očuvanja ideala, svrhe ili života uzeti drugi ljudski život, to ni na koji način ne umanjuje težinu tog čina, ali mu dodaje olakšavajuće okolnosti.

Što se svijest više širi,
postaje se odgovornijim.
Naravno, ako nema svjesnosti,
smrt drugog nije tako težak teret.
Samo unutar sebe samih
možemo znati gdje svjesnost uistinu jest.
Dubina svijesti stvara svaki slijedeći život.
Sjetite se da su uzroci i posljedice
vaša vlastita kreacija.

U času kada se upali Svjetlo
u unutarnjim prostorima tame,
ono ostaje vječno gorjeti.
Jedan za drugim, svi će napustiti mjesta
javnih krvnika,
i neće više nikoga biti da radi taj posao.

*Zamislite svijet u kojem svi kažu,
"Ja neću ubijati."
Da li znate koliki mir i ljepota
će zavladatai?*

14

DALJE OD PLANETE ZEMLJE

Vizija malog svijeta
koji se unedogled kovitla kroz svemir
ne odgovara sasvim stvarnosti.

Vi ste na granici svih stvari
i vi ste, u isto vrijeme,
sve stvari.

Vi ste gdje ja jesam.
Ja sam gdje vi jeste vi.
A fizičke dimenzije
dubine, širine i visine
uopće nisu stvarne.
Kad biste skinuli
naočale ljudskih ograničenja
vi i ja bismo se suočili
u potpunoj jednakosti.

***KAO BIĆA SVJETLA, IMATE SLOBODAN PROLAZ
U BOŽJEM SVEMIRU,
GDJE GOD VAŠA SVIJEST ODLUČI,
I U SVJETOVIMA IZVAN TJELESNOG.***

Pretpostavimo da vi, Bića Svjetla,
nemate više potrebu za tjelesnošću.
Napustili ste obmanu opsjene
i potpuno ste slobodni
za širenje, istraživanje i stvaranje.
Izbor je vaš.

Možete ući u druge galaksije,
druga područja svijesti
primjerenija vašem biću.
Ako nemate fizičko tijelo
možete nastanjivati mnoge druge planete.
Nije važno koliko je hladno, zar ne?
To je zaista izuzetan osjećaj slobode.

*Možete živjeti gdje god se osjećate privučeni,
gdje vas radoznalost odvede.*
Vidite svjetla, boje koje su mnogo blistavije
nego što opažate dok ste u ljudskoj atmosferi.
Čujete osobite zvukove,
izvan domašaja razuma.
Ovo nije bajka.
To je slično slušanju bez štitnika za uši
i hodanju bosih nogu po toplom pijesku.

Vaš svijet vam nudi takva obećanja
ali vi ih tek trebate čuti kao obećanja.

*Samo mali dio svijesti duše
postoji u ljudskom obliku u vrijeme inkarnacije.*
Osobnost, onako kako se doživljava,
samo je dijelac duše koji još nije
stopljen sa Svjetlom.
Područja otpora postaju čovjekom.

Što ljudsko iskustvo postaje manje potrebno,
tako i škola postaje sve manje stroga,
a život se pretvara u slatki poljubac.

Kako možete znati,
sve dok postoji dio vas
koji je ljudski,
što je Savršeno a što ne?
Možda je u Božanskom Planu,
koji je savršen
zasjenjivanje ljudskom nesavršenošću
u određenom vremenu apsolutno savršeno?

Da li je u Kristu bilo takve zasjenjenosti?

Naravno. Bilo je trenutaka
zasljepljujuće slave.
Časova potpunog znanja.
Ali i trenutaka nejasnoće i zaborava,
i to Ga je tjeskobilo.

Sama priroda ljudskog bića,
iako korištena onim koji se
posvetio životu istine, kao što
je to On učinuo,
po svojoj biti zamućuje svijest.

**Kaže se da Krišna i drugi koji su imali
ljudsko tijelo, nisu bili prava ljudska bića.
Da li je moguće da itko takav korača zemljom?**

Moguće je navući ljudsko tijelo.
No ne mogu ući u dramu ljudskog iskustva.
Ovdje postoji tanahna razlika.
Krist je uočio važnost ulaska
u fizičko ljudsko iskustvo
radi vlastitog iskustva,
Svoje poruke, učenja, Svoga posvećenja.
Ima mnogih koji nisu tako činili.
Ima ih koji odjenu fizičko obličje na kratak čas
ili godinu, već koliko je potrebno,
bez da istinski iskuse ljudskost.
I to je u redu.
Postoje bića koja se materijaliziraju
usred gužve u metrou,
ili stanu na ugao
da bi pomogli, učili, vodili
i tada nestanu-takva im je zadaća.
Oni ne poznaju ljudskost.

Emanuele, kako izgleda tvoj svijet?

Kad bih vas poveo na razgledavanje
bilo bi mi drago da vam pokažem sjaj boja,
milinu zraka,
užitak svih vidova percepcije.
Pokazao bih vam
sigurne ulice, ljepotu i mekoću,
nevjerojatno čudesne okuse.
Sve stvari koje su u materijalnom svijetu
kao obećanje,
ispunjene su u mom.

Imate li tamo ljubičice?

To je suština ljubičice
koju ne osjećam samo nosnicama
već svakim dijelom onoga što jesam.

Možete početi dodirivati moj svijet
dok ste još u svom
ako dozvolite sebi da doživljavate
bez ograničavanja.

Na primjer, dok jedete, osjećajte hranu
ne samo okusnim bradavicama,
već je promatrajte u njenoj ljepoti,
čujete je (ona ima zvuk), uočite njen vibrirajući život,
dar ljubavi koji vam pruža.
Neka vaše tijelo preuzme njeno svjetlo i nasladu.
Jedite polagano, obazrivo.
Jedite svjesno i vidjet ćete kako izleda moj svijet.
U biti on je jednak, ali toliko više.

Um se može proširiti u beskrajni svemir koji ulazi u sebe kao i u beskrajni svemir koji se širi.

Na taj način, okvir odnosa
vam je na dohvat.
Što idete dublje
na primjer u prirodnim znanostima,
u svjetove unutar svjetova,
svijest se proteže
i odlazi onkraj svih stvari.

Zakrivljenost Zemlje privlači ljudsku misao u svoju orbitu. Što je tada s "izravnim" mišljenjem?

Misli o Bogu
izravno mišljenje,
jasnoća i opažanje,
izvan zemaljske krivine,
što bilo da vam to znači.
To može imati različita značenja
za različite razine svijesti,
ali to će vam osloboditi misli
iz kružnog kretanja oko zemlje.

**Da li duša koju znamo kao
Isusa Krista
nastavlja život
negdje drugdje?**

Kako zanimljivo pitanje!
Moramo započeti s odgovorom idući
od materijalnosti vaših galaksija
prema širim realitetima
koji postoje u onkrajnosti
i nimalo ih ne približavamo povećanjem teleskopa.

Postoje planete, naravno, gdje postoji život
svih razina svijesti.
Ali mnogo dalje i onkraj njih
postoje područja koja su daleko onkraj materijalnog.
Materijalna dimenzija je najmanja od dimenzija
u vječnom prostranstvu.

Postoje područja gdje Krist hoda
upravo sada u Svjetlu i Istini,
u radosti i cjelovitosti,
u dubokom poštovanju i obožavanju.
Ipak, kažem vam, ne da vas zbunim,
ali nema drugog načina,
vaša planeta i njena materijalnost
pomiješane su s drugim stvarnostima.

Šira realnost
koju ste dotakli u meditaciji i molitvi,
istinski postoji u istom prostoru,
gdje i vaši automobili i brodovi,
vaša voda i parkovi,
vaša kiša i vi sami.
*U toj proširenoj stvarnosti
koja dijeli svu vječnost sa vama,
Krist je živ i zdrav
i ide među vama.*

Svi mi postojimo u više stvarnosti
odjednom.
Ne može ih se geografski odrediti.
Ako ih smjestite u svjesnost
će vas dovesti bliže istini.
Jer netko može usredotočiti,
svoju pažnju na sitnice
i zakleti se
da ništa ne postoji na svijetu osim
jednog zrnca pijeska.
Možete se orijentirati također
na sve širi i širi spektar
do potpune svjesnosti
da hodate ruku pod ruku s Kristom,
neprestano, kroz sve dnevne aktivnosti.
To nije moguće odrediti geografski.
To je istina.

**Da li postoji život
na drugim planetama?**

Da. One vrve životom.

Vi ste svi voljeni i zaštićeni
ne samo nama na planu svijesti
gdje ja postojim, već i putem mnogih drugih
koji su na razinama svjesnosti
sličnima vašoj.

Ta bića postojala su u vašem svijetu
i dorašla životu u drugim sferama
gdje je svijest viša i razvijenija.
To je njihov izbor.

Mnogo puta
u prošlosti Zemlje
ljudski rod je učio da nije sam.
To je znanje raspršeno
jer je Božanska svrha takve komunikacije
bila ispunjena.

Dolazi vrijeme
kada će međugalaktička komunikacija
biti dio svakodnevnice.
To se neće desiti sve dok srca
onih koji su utjelovljeni na vašoj planeti
ne budu spremna primiti to vodstvo,
ne na način dječje zavisnosti,
već na bratski način.

**Da li život drugdje
poprima iste oblike
kao i ovdje?**

Oh, ne.

Postoje mjesta veće i manje svjesnosti.
To su koraci, stupnjevi.
Ovo nije jedina planeta
koju je Bog stvorio da bude vaša učionica.
Odavde idete na mnoge, mnoge druge
koje su blistavije, prosvjetljenije,
uzbudljivije, šire, kreativnije
i ispunjenije ljubavlju.
Vidite da se stoga ne morate bojati
završetka škole.

**Tko su naši najbliži susjedi u svemiru
i kakav će biti naš prvi kontakt?**

Mi smo, a kontakt je već uspostavljen.
Znam, govorite o vanzemaljskim bićima.
Kontakt je već uspostavljen bez obzira
kako prevedemo riječ "vanzemaljski".

To će postati očitije
kako se spremnost da se čuje više od očekivanog
bude razvijala u vašoj ljudskoj zajednici.
Već ima onih koji tvrde da su u vezi
s posjetiocima s drugih planeta.
Ima odbojnosti u odnosu na to.
Ima previše misterioznosti.
Istina, još nije pravo vrijeme
da se prihvate ove istine,
jer smo još uvijek uključeni
u buđenje sposobnosti da se širite
prema prostoru duha, svijetu Boga.

Osobno smatram da bi posjeta
drugih materijalnih bića sada
bila samo na smetnju.
One su se dešavale i dešavaju se
kako emisari prodiru
kroz obmanu vremena i prostora,
jer na kraju, dragi moji,
sve je jedno, sve je ovdje, sve je sada.

A što se tiče budućnosti
ove stvari,
budite svjesni stvarnosti koja postoji izvan
prostora i vremena,
vidjet ćete da ovo pitanje ima smisla
samo sa stajališta materijalnog svijeta.

Duše koje postoje u drugim galaksijama
vrlo su slične vama.
Iako može postojati velika mudrost
u vodstvu primljenom
iz proširene svijesti
tih razvijenih bića,
ponekad i oni griješe.

Božanski Zakon je Božanski Zakon.
Svatko mora posrnuti.
Čak i oni koji su napredovali daleko
iznad zemaljske svijesti.
Ne zahtijevajte savršenost
od sebe ili od drugih bića.

**Molimo te da
nam kažeš kako planeta Zemlja
izgleda iz daljine?**

Vidim Svjetlo.

Vidim svijest.

Vidim valove za valovima molitava, zaklinjanja,
boli i radosti, koji napuštaju vašu Zemlju.

Postoji neprestani tok žudnje
koji odlazi od vaše Zemlje

i stalni tok iscjeljivanja

koji ide prema njoj.

Postoji neprekidna komunikacija

koju zamjećujem u valovima svjetla.

ZAVRŠNA RIJEČ

Vi ste svjetlo.

Gdje god da ste, osvjetljeno je.

Nikad niste u tami.

Samo prilazite tami.

Nikad niste u smrti.

Samo joj se približavate.

Jer kad se uđe u smrt,

to je život.

Jer vi ste živi.

Stoga, kad jednom nadete sebe,

beskrajno ste sigurni

jer ste uvijek oni koji jeste.

Na kraju, kad se vratite Kući,

da vas primi Bog,

izrazit ćete sebi dobrodošlicu

s ljubavlju i razumijevanjem.

RJEČNIK

Potrebna je velika trezvenost u poimanju svijeta, da bi se naizgled tvrdu realnost shvatilo, šire gledajući, kao divnu opsjenu.

Ako je pojam na bilo koji način ograničen, to ograničenje služi njegovoj identifikaciji i boljem razumijevanju. Svrha ovog rječnika je da se značenja oslobode iz stanja zamrznutosti a ne da se riječima podaju radne definicije. U stvari, svaki čovjek, svaka svijest koja može oblikovati značenje riječi, treba znati gdje je ta definicija kruta i ograničavajuća. Zadatak svake duše je da načini svoj unutrašnji rječnik.

Igrajte se ovim rječnikom. Pretresite malo i svoj vlastiti rječnik, pa ćete vidjeti da ste već tamo gdje želite biti. Pitanje je definicije i to vaše.

ANTIMATERIJA: Pogled kroz povećalo. Učiniti najveću moguću negaciju postojećeg a da je ono još tamo.

DUŠA, DUH, SVIJEST: Ovi termini se mogu shvatiti kao sinonimi. Kako ih ja upotrebljavam, biće je vječna svijest smještena u duši, koja je naravno, u području duha. Potpuna definicija je nemoguća.

ISTINA: Istina jest. Nitko je nije autorizirao. Svatko je izražava na svoj način.

JEDNOTA: Jednota je širenje, u kojem sam ja ti a ti si ja, a zajedno smo ljubav.

KARMA: Sadržaj vašeg putovanja u ovom posebnom životu.

LJJEPO: Riječ čije značenje treba pustiti da teče prema neočekivanom.

LJUBAV: U času kada definiramo ljubav, ona gubi svoju moć. Ako to činimo putem njenih djela, premještamo je. Ljubav se shvaća ako se živi bez nje. Ona se nalazi spoznajom da smo je izgubili. Ljubav se izgubi ako gubimo sebe. Ljubav se nalazi ako nalazimo sebe ili već ako samo tražimo sebe.

LJUDSKOST: Ljudskost nije čvrst i uglavljen oklop, već krajnje šupljikava i savitljiva stvarnost.

MILOSRĐE: Milosrđe je tkanje Božje Svijesti. Ona je vječna Ljubav. Sve je Milosrđe.

MISAO: Vitalna funkcija u ljudskoj stvarnosti kako se doživljava dok ste još u ljudskom tijelu. Kada se oslobodite te ograničene njene upotrebe, ona postaje unutarnji izričaj strukture vašeg cijelog bića.

ODNOS: Srce koje traži dom. Čeznutljivo traženje mjesta gdje bi se moglo biti.

PONIZNOST: Biti ljudsko biće i ostati u ljudskom stanju svjesno, otvoreno i spremno.

PROSTOR: Prostor i vrijeme se sreću na točki gdje je svijest spremna da se odrekne sebe.

PODUČAVANJE: Nije didaktički čin, već osjećaj postojanja. To postojanje treba dozvoliti svoje vlastito širenje.

RAST: Spremnost za promjenu, učenje, iskustvo, širenje, slavu, radost, obožavanje i na kraju za predavanje. Rast je više od tjelesnog rasta ili emocionalnog učenja. To je spremnost za istraživanje vlastite unutarnje stvarnosti, posebno tamnijih područja. Pitajte se tko biste željeli biti. To je rast.

SIMBOLI: Sve u ljudskom postojanju. Simbol postaje antiteza samog sebe u času kada ga zamrznete u vašem poimanju.

SIMBOLOGIJA: Uzeti i zgusnuti nešto. Jezik je najočitiiji primjer simnologije. Postoji značajan broj promašaja u komunikaciji u odnosu na pogotke.

SVIJET: Situacija učenja, često odraz borbe.

TIJELO: Tijelo je školjka koju stvara tvoja vlastita svijest da bi zaodijelila duh kako bi mogao završiti zadaću poduzetu u datom životu.

MATERIJA: Materija je svijest.

VRIJEME: Spremište, oblik. Vrijeme je mjesto odmora. Kada svijest ne može nastanjivati beskrajnu stvarnost, ona se drži vremena. Suština vremena je, stoga, svijest. Ono je ujedno i najsićušnija i najraširenija stvarnost a njezin trenutak je vječnost.

VJEČNOST: Riječ vječnost bi mogla podnijeti malo proširenja.

ZAJEDNICA: Taj pojam bi se trebao protezati izvan zidova, ulica, kuća i nacionalnih granica.

ŽIVOT: Život je rast. Nema drugu svrhu.

OKUS POTPUNE SLOBODE I MIRA

Emanuelove duhovne vježbe

1. Kako voljeti sebe i druge
2. Način poniranja u vlastitu unutrašnjost
3. Nošenje sa strahom
4. Kako se osvježiti
5. Kako upoznati sebe
6. Ponovni pogled na sebe
7. Otkrivanje vlastitog životnog zadatka
8. Kako probuditi sjećanje na prošle živote
9. Širenje sebe
10. Brisanje tjelesnih granica
11. Ostajanje u Sada
12. Provjera

VJEŽBE:

Neki načini i sredstva širenja:

Morate vježbati u skladu s vašim sposobnostima u određenom času. Najteže je sjesti s odlukom da je potrebno malo tišine. Nakon toga možete krenuti dublje i odlučiti se za određenu duhovnu vježbu.

Nakon što ste se odlučili da bez samoprosuđivanja i bez straha potražimo Jednotu unutar sebe, prihvatite bilo koju vježbu ukoliko osjećate da vam treba. Prihvatite bilo koji oblik te vježbe. Budite spremni da promijenite izvodenje vježbe ako se vaše potrebe promijene. Nema ništa pogubnije za ciljeve meditacije nego što je krutost ili ustrajanje na određenom obliku. Ove vježbe su stvorene da se izaberu prema željama duha.

Svrha svake od ovih vježbi je jedinstvena i individualna. Krajnja svrha je naravno da se oslobodite i izdignete nad ograničenja ljudskih iskustava i da okusite makar na tren potpunu slobodu i mir.

Dakle, da počnemo. Autorsko pravo na vježbe nije moje. Njih su stoljećima osmišljavali mnogi duhovi, bića Svjetla, fizička i nefizička. Takvima vam ih i predajem.

Oni koji su ih okusili mogu pohvaliti njihov utjecaj na samorazvoj, introspekciju i samonalaženje.

1. Kako voljeti sebe i druge

Da bismo počeli praktcirati voljeti, dobro je početi na samome sebi. Nakon toga, voljeti druge veoma je lako. A sada ću vam pokazati vaš zadatak.

Stanite sami ispred ogledala, s olovkom i papirom u ruci. Povucite crtu na sredini papira. Na lijevu stranu napišite: "Ovo prihvaćam u vezi sa sobom." Primijećujete li da nisam rekao "volim"? Na drugoj strani napišite "Ovo ne prihvaćam u vezi sa sobom." Tada povedite pošten i otvoren razgovor sa slikom u ogledalu.

Sagledajte sebe na različitim razinama stvarnosti, od najbolje, najzrelije, najslade pa do najlošije.

Dopustite si da doživite ljubav, sućut, mržnju, bijes, ljubomoru i žrtvovanje. Obratite pažnju kako procjenjujete, kako sumnjate u sebe, kako se ponosite cenzuriranjem sebe.

Ništa od toga ne treba činiti grubo, jer toga je bilo dovoljno, već okom istine. Stid koji osjećate ako iskreno volite sebe upravo slama srce. Vi ste došli da učite ljubav. Ne možete voljeti drugoga više nego što volite sebe. Ne možete voljeti Boga više no što volite drugoga.

Vodite ovaj dijalog ne manje od deset minuta (možete i satima ako vas veseli). Zatim zatvorite oči i zamislite da se kupate u bliješćućem svjetlu ljubavi. Primite ga. Neka uđe u vaše pore. Vi se kupate u ljubavi svake minute svakog dana jer ste upravo vi ta ljubav.

2. NAČIN PONIRANJA U VAŠU UNUTRAŠNJOST

U svakom satu tokom dana, upitajte se "Što želim sada?" "Koje odluke donosim?" "Tko sama sada?" "Što radim sada?"

Ova vježba koncentrira unutrašnju svjesnost. Ona vas usuglašuje s vašom suštinom i daje vam slobodu izbora od 360 stupnjeva.

3. NOŠENJE SA STRAHOM

Radi se o koncentraciji na poteškoće gdje je strah postao gospodar. Trebate doživjeti lakoću koja vam daje stabilnost da prođete kroz strah.

Zamislite kako bi bilo živjeti bez straha. Zamislite sebe da hodate običnom ulicom. Idite od kvarta do kvarta i obratite pažnju koliko je često prisutan strah. Strah se ne izražava samo kao jeza već i kao otpor, ograničenje, oklijevanje, umor i nepovjerenje.

Zatim, zamislite da radite nešto vrlo jednostavno potpuno lišeni straha. Činite to pet minuta svaki dan.

4. KAKO OSVJEŽITI SEBE

Udite u svoju nutrinu, u jastvo. Nadite sebe i uronite u njega na časak.

Pitajte jastvo što ga čini umornim baš sada. "Što bi radije činilo sada?" Ljudska tijela ne trebaju toliko odmora koliko mislite. Ona trebaju oslobađanje, dozvolu da se izraze. Ona trebaju svoje oslobađanje strasti.

Od sto slučajeva, u devedeset i devet niste umorni zbog onoga što ste radili već zbog onog što niste učinili a željeli ste. Stoga upitajte sebe ova pitanja.

A sljedeći put, a da ne činite štetu, činite ono što želite. To je nije razmaženost, kako su vas učili, već samopoštovanje.

5. UPOZNAJTE SAMOG SEBE

Uronite u svoju tišinu. Zamislite da ulazite u sobu. Nikog nema u njoj osim vas. Odjednom, ugledate sami sebe kakvi zaista jeste, u svojoj svojoj unutarnjoj ljepoti. Upoznajte se sami sa sobom, nježno i s ljubavlju.

Zatim, uzmite sami sebe za ruku. Dovedite se natrag k sebi. Budite bližu sebi samima do kraja života. Biće koje ste upravo sreli čeka da ga primjećujete tijekom cijelog života. I jednom kad ste shvatili tko ste, uvijet ćete da je vrlo malo važno što drugi misle. Neće li vas to osloboditi? Savjetujem vam da ovu vježbu činite jednom dnevno.

6. PROMJENA SLIKE O SEBI

Deset minuta svakodnevno promatrajte sebe kao istinsko Božansko biće sa prekrasnim zadatkom da širite Svjetlo gdje god da se nalazite.

Gledajte sebe kako smiono dajete ljubav i oduševljenje, uvijek nasmiješeni, te da vjerujete u mir, radost i odsutnost boli.

Pokušajte. Naći ćete da je to najzaraznija stvar koja vas je ikad snašla.

7. OTKRIVANJE SVOG ZADATKA U ŽIVOTU

Što činite najbolje? Što vam daje najveći osjećaj ispunjenja? Tamo leži vaš zadatak.

Srce ne govori samo kroz molitvu i meditaciju, već i kroz težnju. Čistu i jednostavnu želju.

8. KAKO SE PRISJETITI PROŠLIH ŽIVOTA

Da biste to postigli, nađite se s nekim tko vam je vrlo drag, sjednite sučelice, tako da vam je ugodno. Primite se za ruke, zatvorite oči i dozvolite da bez riječi naiđe vizija.

Ništa ne smije biti na silu. Vjerujte široj stvarnosti. Ona je mnogo mudrija i kreativnija nego što je vaš svjesni um. Siguran sam da će vam to donijeti iznenađujuću potvrdu da ste oboje imali zajedničkih iskustava u prošlosti.

9. ŠIRENJE SEBE

Zatvorite oči. Koncentrirajte se na kažiprst desne ruke. Iskusite njegove dimenzije. Poznat vam je taj prst. Poznajete njegovu veličinu i oblik, te znate kako se osjeća.

Sada proširite svoju svjesnost o tom prstu čim više možete, sve dok se još uvijek pri tome osjećate ugodno, još uvijek osjećajući "da, to je moj prst."

Zatim prst proširite dalje od njegovih prirodnih dimezija. Primjećujete li da jastvo popunjava i taj prostor proširujući dotadašnje granice bez da izgubi samo sebe?

O tome se i radi, da se razmiču granice bez da se gubi sebe i ulazi se u Šire. Ja tim procesom, valjan da se iz poznatog uđe u nepoznato, koje trenutačno postaje poznato kada se uđe u njega.

10. BRISANJE VAŠIH TJELESNIH GRANICA

Zatvorite oči i zamislite obris svog fizičkog tijela kao da je nacrtan crnom olovkom. Vjerno slijedite oblik svog tijela.

Nakon što ste tako prikazali sebe, jasno ste odredili strukturu sebe kao osobe.

Sada zamislite veliko brisalo i dopustite da počne brisati linije fizičkog tijela (neki dijelovi pružajući veći otpor od drugih; ta će informacija biti korisna za kasnije preispitivanje sebe samog).

Kada ste stigli na vrh glave, dobro obavite brisanje tog područja. Neka se desi što god da se desi. Dajte si vremena. Dozvolite svijesti Jastva da se proširi. Sada ste izazvali opsjenu ljudskog tjelesnog iskustva. Ovisno o hrabrosti kojom ste brisali, dozvolili ste sebi da se proširite puno dalje od linije tjelesnog identiteta.

11. OSTAJANJE U SADA

Stvarno *postoji* Vječno Sada. Evo nenapornog načina da ga se dosegne. (Nenapornog jer samo morate disati.)

Zatvorite oči i koncentrirajte svoju svijest na ovaj trenutak. Postanite svjesni svog disanja. Promatrajte njegovu plimu i oseku. Dok dišete, udahnite slijedeći tren vašeg postojanja. Kako izdišete, izdahnite sve što je ikada bilo. Udahnite ponovo u budućnost. Izdahnite svu prošlost.

Svjesno pratite svoj dah. Neka vas svaki izdisaj oslobodi. Neka vas svaki udisaj dovede do sadašnjeg trenutka. I to je sve. Vježbajte ovo neko vrijeme.

Kada dosegnete vrh svog udisaja, pričekajte na tren i tada izdahnite. Sve je više i više "sada" dok se odmarate između udisaja i izdisaja. Dopustite si da otpočinete u tome "sada" (i opet bez opterećenja). Time dodirujete Vječno Sada.

Kako vježbate ovu vježbu, uočit ćete prostor između udisaja i izdisaja kako se proširuje i postaje vaše mjesto boravka.

Nema budućnosti. Nema prošlosti. Samo postojanje.

12. PROVJERA

Kada provodite dan, obratite pažnju na trenutke kada:

- A. zaustavljate svoju ljubav
- B. vjerujete da niste vrijedni ljubavi.

EPILOG

Sastavljanje ove knjige bio je petogodišnji proces u kojem smo kroz diskusiju s Emanuelom, Pat, Roland, Ram Dass i ja asimilirali i probavljali njegove stavove.

Emanuel je rekao, "Trebalo je mnogo preispitivanja i poticanja da bismo konačno izdali ovu knjigu te da biste shvatili vrijednosti svojih doprinosa kao i istinitost cijele stvari. Draga bića Svjetla, vi ste radeći našli hrabrosti da još jednom povjerujete u mnoge stvari za koje ste mislili da su zaboravljene. U početku niste mogli ni povjerovati, zar ne?"

"Nitko od vas nije stranac u visinama nadahnuća ali našli ste se još jednom potpuno odlučni za uspon na posljednju planinu. I svaki put desio se odlazak, stanka, ukratko strah od zaboravljanja TKO ste stvarno vi i ŠTO to činite. Sada ŠTO gubi važnost, kada je TKO prepoznat. Sve je to vama poznato, ali budući da je ljudska memorija kratka, zahtijeva ponavljanje. Iako pamćenje zna da je nešto istina, oblaci povrh svijesti dio su procesa ljudskog iskustva. U ovom djelu leži mogućnost da iznova otvorimo vrata onome što smo zaboravili.

Odreknimo se stoga pamćenja i dozvolimo iskustvu da teče. Nema ničeg za što se treba vezivati. Nema potrebe da se sjećamo bilo čega već samo da *budemo*, a to zahtijeva potpunu vjeru. Jer u bivstvovanju ništa nije pod kontrolom. Postoji samo Jest-itost, koja je potpuna Božja sigurnost."

Radeći na ovoj knjizi, neprestano smo podsjećani na istinitost cijele stvari. Hrabrost da još jednom povjerujemo u mnoge stvari koje smo zaboravili uvijek se nanovo i nanovo osnažuje. Ponavljanje je odagnalo, za mene, mnoge strahove koji su zaustavljali tok iskustva.

Potičem vas da se često koristite ovom knjigom, da radite s njom, da uvijek nanovo otvarate vrata, te da dozvolite Emanuelu da vas dovede još bliže prepoznavanju vaše vječne sigurnosti.

Judith Stanton

Biblioteka
"1000 CVJETOVA"

1000 CVJETOVA

Nova je biblioteka u kojoj ćemo objavljivati knjige prvenstveno duhovnog sadržaja, ali i druge zanimljive knjige, poglavito one koje govore o dostignućima drugih kultura:

Ariel Bonaventura: IZVORI MUDROSTI (Zbirka mudrih izreka). Namijenjeno onima koji traže nešto više. Mudre izreke svrstane su oko deset općeljudskih tema: LJEPOTA, LJUBAV, SREĆA, RIJEČI OTACA NAŠIH, POUKE OD POČETAKA, MI – JUČER, DANAS, SUTRA, POUKE SRCA, POLITIKA, STVARI DUHA, ALTERNATIVNE MISLI. Knjiga je opremljena kazalom.

Tvrđi uvez, 275 str.

Cijena 150 kn

Vesna Krmpotić: STOTINU I OSAM, knjiga III. IV. V. Vesna Krmpotić kaže, da je ona samo zapisivala, a da je pravi autor – Avatar iz Puttapharhija, Sri Sathya Sai Baba. Prekrasnim pjesničkim samosvojnim izrazom Vesna kazuje poruke važne za svakoga tko teži ispunjenju svoga bića.

Broširano, 128 str.

Cijena jedne knjige 75 kn

USKORO IZLAZI:

BHAGAVADGITA (prepjevo Đuro Robotić), II. izd. Biblija hinduističke i budističke tradicije u kojoj su izložena sva osnovna učenja hinduizma i budizma. Neizostavno djelo za svakoga koga zanima Istok i istočnjački duh.

Izlazi u srpnju 1995.

Jiddu Krishnamurti: PITANJA I ODGOVORI (prevela Divina Marion)

Krishnamurti je jedan od najvažnijih i svakako najpopularnijih filozofa modernog doba. Njegova izlaganja vode nas do srži problema i do značajnih promjena u nama samima.

Izlazi u srpnju 1995.

**NARUDBU ŠALJITE NAKLADNIKU: "V.B.Z.", 10 010 ZAGREB,
DRAČEVIČKA 12 TEL. 01/734-561, FAKS: 01/734-627,
ILI POTRAŽITE U KNJIŽARAMA.**